

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

عربی، زبان قرآن (۲)

رشته های علوم تجربی - ریاضی و فیزیک

پایه یازدهم

دوره دوم متوسطه

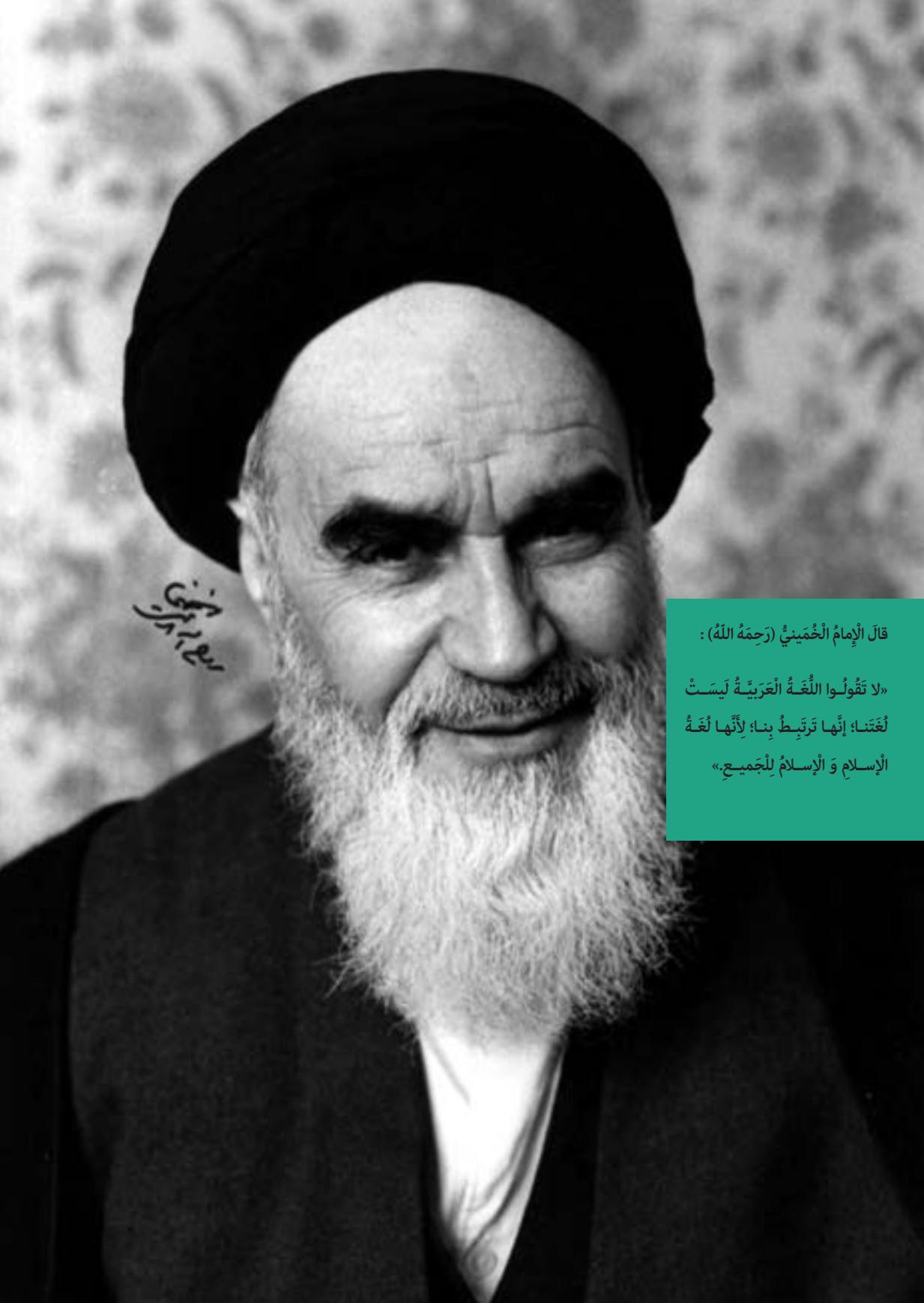

وزارت آموزش و پرورش سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

- نام کتاب: عربی، زبان قرآن (۲) - پایه یازدهم دوره دوم متوسطه - ۱۱۱۲۰۶
پدیدآورنده: سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی
مدیریت برنامه‌ریزی درسی و تألیف: دفتر تألیف کتاب‌های درسی عمومی و متوسطه نظری
شناسه افزوده برنامه‌ریزی و تألیف: محی‌الدین بهرام محمدیان، حبیب تقوایی، علی جان‌بزرگی، حسن حیدری، سیدمحمد‌دلبیری، فاطمه پوسع نژاد (اعضای شورای برنامه‌ریزی)
اباذر عیاچی، علی چراگی، عادل اشکبوس، (اعضای گروه تألیف) - محمد کاظم بهنیا (ویراستار)
اداره کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی: مدیریت آماده‌سازی هنری:
شناسه افزوده آماده‌سازی: لیدانیکروش (مدیر امور فنی و چاپ) - محمد مهدی ذبیحی فرد (طرح جلد و صفحه‌های) - ازاده امینیان (تصویرگر) - حسین چراگی، علیرضا ملکان، احمد رضا امینی، فاطمه پژشکی، مریم هلاقان زاده (امور آماده‌سازی)
نشانی سازمان: تهران: خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)
تلفن: ۰۲۱۱۶۱-۹، ۰۹۲۶۶، ۰۸۸۳۰۹۲۶۶، کد پستی: ۱۵۸۴۷۷۳۵۹
ویگان: www.irtextbook.ir و www.chap.sch.ir
ناشر: شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران تهران: کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص
کرج - خیابان ۶۱ (دارویخش) تلفن: ۰۲۶۱-۵، ۰۸۵۱۶۱-۵، ۰۹۹۸۵۱۶۰
صندوق پستی: ۳۷۵۱۵-۱۳۹
چاپخانه: شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران «سهامی خاص»
سال انتشار و نوبت چاپ: چاپ دوم ۱۳۹۷

شابک ۵-۹۶۴۰۵-۲۷۶۶-۹۷۸

ISBN: 978-964-05-2766-5

قال الإمام الخميني (رحمه الله) :

«لا تقولوا اللُّغَةُ الْعَرَبِيَّةُ لَيْسَتْ
لُغَتَنَا؛ إِنَّهَا تَرْتِيبٌ بِنَا؛ لِأَنَّهَا لُغَةُ
الإِسْلَامِ وَالإِسْلَامُ لِلْجَمِيعِ.»

کلیه حقوق مادی و معنوی این کتاب متعلق به سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وزارت آموزش و پرورش است و هرگونه استفاده از کتاب و اجزای آن به صورت چاپی و الکترونیکی و ارائه در پایگاه‌های مجازی، نمایش، اقتباس، تلخیص، تبدیل، ترجمه، عکس برداری، نقاشی، تهیه فیلم و تکثیر به هر شکل و نوع، بدون کسب مجوز ممنوع است و متخلفان تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الفِهْرُس

١	الْفِهْرُس	٦٥
٢	بِيْشِكْفَتَار	٣٧
٣	آلَدَرْسُ الْأَوَّلُ	٤٣
٤	مِنْ آيَاتِ الْأَخْلَاقِ + اسْمُ التَّعْصِيلِ وَ اسْمُ الْمَكَانِ + حِوارٌ فِي سُوقِ مَشَهُدٍ	٥٥
٥	آلَدَرْسُ الثَّانِي	٦٧
٦	فِي مَحْضِرِ الْمُعَلِّمِ + أَسْلوبُ الشَّرْطِ وَ آدَوَاتُهُ	٧٩
٧	آلَدَرْسُ الثَّالِثُ	٨٣
٨	عَجَابُ الْأَسْجَارِ + الْمَعْرِفَةُ وَ الْكِرَةُ + حِوارٌ فِي الْمَلَعِبِ الْرِّيَاضِيِّ	٩٢
٩	آدَابُ الْكَلَامِ + الْجَمْلَةُ بَعْدَ الْكِرَةِ	٩٣
١٠	آلَدَرْسُ الْخَامِسُ	٩٤
١١	الْكِذَبُ مِفْتَاحٌ لِكُلِّ شَرٍّ + تَرْجِمَةُ الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ (١) + حِوارٌ فِي الصَّيْدِلِيَّةِ	٩٥
١٢	آلَدَرْسُ السَّادِسُ	٩٦
١٣	آتَهُ مَارِيُّ شِيمِيلُ + تَرْجِمَةُ الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ (٢)	٩٧
١٤	آلَدَرْسُ السَّابِعُ	٩٨
١٥	تَأَثِيرُ الْلُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ عَلَى الْلُّغَةِ الْقَرْبَيَّةِ + مَعَانِي الْأَفْعَالِ النَّاقِصَةِ + حِوارٌ مَعَ الطَّيِّبِ	٩٩
١٦	الْمُعَجَّمُ	١٠٠

پیشگفتار

سخنی با دبیران، گروه‌های آموزشی، مدیران مدارس و اولیای دانشآموزان

شایسته است که دبیر عربی برای تدریس این کتاب:

۱. کتاب‌های عربی پایه‌های هفتم تا دهم را تدریس، یا به دقت مطالعه کرده باشد.
۲. دوره آموزشی توجیهی ضمن خدمت این کتاب را گذرانده باشد.
۳. کتاب معلم را با دقّت کافی بررسی کرده باشد.

خدای را سپاسگزاریم که به ما توفیق داد تا با نگارش کتاب عربی، زبان قرآن (۲) کتاب مشترک همه رشته‌ها به جوانان کشور عزیzman خدمتی فرهنگی ارائه کنیم.

رویکرد برنامه درسی عربی بر اساس برنامه درسی ملی این است:
«پرورش مهارت‌های زبانی به منظور تقویت فهم قرآن و متون دینی و کمک به زبان و ادبیات فارسی»

شیوه تألیف کتاب‌های عربی هفتم تا یازدهم متن محوری است. انتظار می‌رود دانشآموز پایه یازدهم بتواند در پایان سال تحصیلی، متون و آیات آسان قرآن، حدیث و نیز ترکیبات و عبارات عربی متون نظم و نثر فارسی را در حد ساختارهای خوانده شده، درست بخواند و معنای آنها را بفهمد و ترجمه کند.

همه کتاب‌های درسی با توجه به مصوبات اسناد بالادستی «برنامه درسی ملی» و «راهنمای برنامه درسی» نوشته شده است. برنامه درسی ملی، مهم‌ترین سند تألیف کتب درسی است. راهنمای برنامه درسی حوزه تربیت و یادگیری عربی نیز نقشه راه تألیف تمام کتاب‌های درسی عربی است.

کلمات کتاب‌های عربی پایه هفتم تا یازدهم، پرکاربردترین واژگان زبان عربی است که در قرآن، حدیث، روایات و زبان و ادبیات فارسی بسیار به کار رفته است. در این کتاب، حدود ۳۰۰ کلمه پرکاربرد به کار رفته و افزون بر آن، نزدیک به ۱۲۰۰ واژه کتاب‌های عربی پایه هفتم تا دهم نیز در کتاب یازدهم تکرار شده است؛ پس در واقع هدف، آموزش حدود ۱۵۰۰ واژه پریسامد زبان عربی است. حدود ۵۵۰ واژه از ۸۵۰ واژه سه کتاب دوره اول متوسطه کاربرد قرآنی داشتند. در دوره دوم متوسطه نیز چنین است.

هدف اصلی، **فهم متون عربی** به ویژه قرآن کریم و نیز فهم متون دینی همانند احادیث، دعاها

و متون ادب فارسی آمیخته با واژگان عربی است.

از آنجا که یکی از چهار مهارت زبانی «سخن گفتن» است و به استناد برنامه درسی ملی، مکالمات کوتاهی در کتاب گنجانده شده است؛ مکالمه بستری مناسب برای آموزش هر زبانی است و کلاس درس را جذاب، شاداب، پرتحرک و فعال می‌سازد؛ ولی هدف اصلی برنامه درسی عربی نیست.

مهتم ترین تأکیدات درباره شیوه تدریس و ارزشیابی کتاب: (رعایت این تأکیدات در کنکور و مسابقات علمی، امتحان نوبت اول و دوم و کتابهای کمک آموزشی الزامي است. این نوشته به منزله بخششانه رسمی است).

۱ کتاب عربی زبان قرآن پایه یازدهم در هفت درس تنظیم شده است. هر درس را می‌توان در سه جلسه آموزشی تدریس کرد.

۲ دانش آموز پایه یازدهم تاکنون با این ساختارها آشنا شده است:
فعالهای ماضی، مضارع، امر، نه، منفی، مستقبل، معادل ماضی استمراری، ترکیب اضافی و وصفی برای ترجمه صفت مؤخر در ترکیب‌های مانند «أَخْوَنَ الصَّغِيرُ»، هدف آموزش ترکیب وصفی و اضافی در عربی پایه نهم این بود که دانش آموز بتواند ترکیب‌هایی مانند «أَخِي الْعَزِيزُ» را داخل جمله (نه بپرون از جمله) ترجمه کند.
اسم اشاره، کلمات پرسشی و ساعت خوانی.

وزن و ریشه کلمات (در بخش وزن و حروف اصلی نیز با چند وزن معروف آشنا شده است).
عددهای اصلی یک تا صد (بدون توجه به قواعد محدود و ویژگی‌های آن) و عددهای ترتیبی یکم تا بیست، تشخیص و ترجمه فعل مجهول، نون و قایه، اسم فاعل، اسم مفعول و اسم مبالغه.
تشخیص محل اللإعرابی یعنی فاعل، مفعول، مبتدأ، خبر، صفت، مضاف اليه، جار و مجرور؛ اماً تشخیص إعراب (اصلی و فرعی) هدف نیست.

در این کتاب، تشخیص نوع باب و صیغه فعل مانند «مفروض مذکور غایب» و ذکر اصطلاحات ثالثی مجرد و مزید و تشخیص آنها از اهداف آموزشی نیست.

اگر دانش آموز فعل را در حالت «سوم شخص مفرد» حفظ کند، برای کمک به شناخت فعل و ترجمه آن اشکالی ندارد. اماً صرف این افعال به روش متعارف چهارده صیغه جزو اهداف نیست، بلکه شناخت و ترجمه آنها در جمله هدف است. معلم نیز می‌تواند برای آموزش ابواب، از اوزان آنها استفاده کند (استتفعل، یستتفعل، استتفعل، استتفحال).

دانش آموز باید «تُمُ» را در « فعلٌ » بشناسد و این فعل‌ها را به دنبال آن، درست ترجمه کند:
حرَجْتُمْ، تَحَرَّجْتُمْ، أَخْرَجْتُمْ و إِسْتَخْرَجْتُمْ.

در کل کتاب آموخته‌های پیشین تکرار شده است، تا با گذر زمان، کم این آموخته‌ها ملکه ذهن فراگیر شود.

۳ متن درس اول، بخشی از آیات اخلاقی قرآن (آیات ۱۱ و ۱۲ سوره حُجُرات) است. قواعد درباره شناخت اسم تفضیل و اسم مکان است. در تمرینات اسم فاعل، اسم مفعول و اسم مبالغه که در سال گذشته آموزش داده شده دوباره تکرار شده است.

۴ موضع متن درس دوم، احترام نهادن به کلاس و معلم است. قواعد درباره اسلوب شرط است. دانش آموز با نحوه ترجمه ادوات شرط «من، ما، این و إذا» آشنا می شود. فعل شرط و جواب آن را تشخیص می دهد. اما آموزش جزء اهداف نیست.

۵ موضع متن درس سوم، شکفتی های درختان است. اندیشیدن پیرامون آفریده های خدا در رهنمودهای بزرگان دین همواره تأکید شده، با توجه به سُنّ پر جوش و خروش جوانی دانستنی هایی در متن آمده است که موجب ایجاد علاقه و انگیزه نسبت به درس شود. قواعد درس درباره ترجمة درست اسم معرفه و نکره است. از شش نوع اسم معرفه، فقط دو نوع توضیح داده شده که مهم ترین آنهاست؛ (معرفه به ال و عَلَمْ).

۶ موضع متن درس چهارم، آداب سخن گفتن است. آداب سخن گفتن با بهره گیری از سخنان بزرگان، دین برای دانش آموز شرح داده شده است. هدف از تدریس کتاب پیش رو، تنها مهارت های چهارگانه زبانی نیست. در بیشتر متون و عبارات کتاب، برنامه پنهان آموزش وجود دارد که هدف آنها آموزش غیر مستقیم فرهنگ ایرانی - اسلامی است.

دانش آموز در بخش قواعد با معادلهای از ماضی استمراری، ماضی بعيد و مضارع التزامی آشنا می شود.

۷ متن درس پنجم، داستانی در نکوهش دروغگویی است. این داستان برای دانش آموزان آراسته به سخنان بزرگان دین است و در آن از شیوه آموزش غیر مستقیم استفاده شده، روشنی که بنا به باور متخصصان حوزه تعلیم و تربیت مؤثرترین روش تربیتی است.

در قواعد این درس، معانی حروف «أَنْ» و «يَكِي، لِ و حَتَّى» آموزش داده شده است. نصب فعل مضارع، از اهداف نیست. لذا از آن سؤال طراحی نمی شود. هدف این است که دانش آموز فعل هایی مانند «لَنْ يَبِلَّسَ» را در جمله بشناسد، درست بخواند و درست ترجمه کند.

۸ متن درس ششم، درباره شادروان دکتر بانو آنه ماری شیمل است. شخصیتی جهانی که در سناساندن فرهنگ و ادبیات فارسی و نیز عربی به جهانیان نقشی شکفت انجیز داشته است. قواعد درس، درباره معانی حروف «لَمْ، لِ و لَا» است. هدف این است که دانش آموز فعل هایی مانند «لَمْ يَسْمَعْ» را در جمله بشناسد، درست بخواند و درست ترجمه کند. آموزش جزء فعل، از اهداف نیست.

۹ متن درس هفتم، درباره تأثیر زبان فارسی در عربی است. موضوعی که برای بیشتر دانش آموزان و دبیران جالب بوده است و در نظرسنجی ها خواستار چنین متنی در کتاب درسی بودند. از بخش «للطالعه» سؤال امتحانی طرح نمی شود. کتاب های بسیاری درباره معربات فارسی نگاشته شده است، از آن جمله:

مُعَجْمُ الْمُعَرَّبَاتِ الْفَارَسِيَّةِ مُنْذُ بِوَاكِيرِ الْعَصْرِ الْحَاضِرِ. محمد الثونجي. مكتبة لبنان ناشرون.
ريشه يابي واژه ها در قرآن. جلال الدين السيوطي (برگدان فریدون بدراهی). توس.
واژه های دخیل در قرآن مجید. آرتور چفری (برگدان فریدون بدراهی).
المهَدَبُ فِي مَا وَقَعَ فِي الْقُرْآنِ مِنِ الْمُعَرَّبِ. جلال الدين السيوطي. مكتبة مشکاة الإسلامية.
قواعد درس هفتم، کاربرد فعل های ربطی «کَانَ، صَارَ، لَيَسَ و أَصْبَحَ» در زبان عربی است. دانش آموز با معانی مختلف این فعل ها آشنا می شود.

- ۱۰ نیازی به ارائه جزوه مکمل قواعد به دانشآموز نیست. هرچه در این باره لازم بوده در کتاب آمده است، یا سال بعد خواهد آمد.
- ۱۱ تحلیل صرفی و اعراب، تعریب و تشکیل و اعراب‌گذاری از اهداف کتاب درسی نیست. کل کتاب درسی اعراب‌گذاری شده است، تا دانشآموز در درست‌خوانی دچار مشکل نشود. شایسته است طراحان آزمون، متون و عبارات امتحانی را کاملاً حرکت‌گذاری کنند.
- ۱۲ آموزش فعل و ضمیر در کتاب‌های دوره اول متواته بومی‌سازی شده و بر اساس «من، تو، او، ما، شما، ایشان» است. سبک پیشین این‌گونه بود: «هو، هُمَا، هُم، هيَ، هُنَّ، أنتَ، أنتُمَا، أنتُم، أنتَنَّ، أنتَنَّ، أنا، تَحْنُ». شیوه نوین در تدریس آزمایشی کاملاً موقق بوده است و دانشآموزان درس را بهتر آموخته‌اند.
- ۱۳ تبدیل «مذکور به مؤنث»، یا «مخاطب به غیر مخاطب»، یا «جمع به غیر جمع» و موارد مشابه از اهداف کتاب نیست.
- ۱۴ معنای کلمات در امتحان داخل جمله خواسته می‌شود. در چند تمرین کتاب درسی، معنای کلمه، بیرون از جمله است؛ اماً جهت تسهیل آموزش و ارزشیابی شیوه طرح آن، همراه با یک نمونه ارائه شده است.
- ۱۵ روخوانی‌های دانشآموز و فعالیت‌های او در بخش مکالمه در طول سال، نمره شفاهی دانشآموز را تشکیل می‌دهد.
- ۱۶ در کتاب به اندازه کافی جا برای نوشتن ترجمه و حل تمرین در نظر گرفته شده است، تا نیازی به دفتر تمرین نباشد. تنها متن درس جای کافی برای نوشتن ندارد که با نهادن یک برگه در کتاب، مشکل حل می‌شود.
- ۱۷ از همکاران ارجمند خواستاریم تا با رویکرد دفتر تأییف همگام شوند؛ شش کتاب درسی عربی مجموعه‌ای یکپارچه‌اند و آموزش برخلاف اهداف درسی به روند آموزش آسیب می‌رساند.

آگاهی از نظریات شما موجب خوشحالی مامی شود؛ می‌توانید از طریق وبگاه گروه عربی پیغام‌بگزارید.

<http://arabic-dept.talif.sch.ir>

نشانی وبگاه گروه عربی:

سخنی با دانشآموز

عربی را می‌آموزیم؛ زیرا زبان قرآن، حدیث، دعا و زبان رسمی بسیاری از کشورهای مسلمان است؛ زبان و ادبیات فارسی با آن درآمیخته و برای فهم بهتر زبان و ادبیات فارسی آشنایی با زبان عربی لازم است؛ یکی از شش زبان رسمی سازمان ملل متحده است؛ زبانی پرمغنا و قوی است؛ و کتاب‌های بسیاری از دانشمندان به این زبان نوشته شده است.

این کتاب ادامه چهار کتاب پیشین است. هرچه در چهار سال گذشته آموخته‌اید در متون، عبارات و تمرین‌های این کتاب تکرار شده است. ترجمة متون و عبارات کتاب بر عهده شماست و دبیر نقش راهنمای دارد. شما به راحتی می‌توانید متون را ترجمه کنید؛ به همین منظور در انتهای کتاب همه واژگان چهار کتاب عربی قبلی در کتاب واژگان جدید کتاب یازدهم قرارداده شده است.

استفاده از کتاب کار توصیه نمی‌شود. در کتاب‌هایی که به نام تیزه‌وشان یا آمادگی برای کنکور و مسابقات طراحی می‌شود، موارد بسیاری می‌آید که از اهداف آموزشی زبان آموزی نیست. در آزمون‌هایی نیز که مؤسسه‌سات مختلف برگزار می‌کنند بسیاری از سوالات خارج از اهداف آموزشی است و جنبه معملاً دارد، یا اینکه حجمش آن قدر زیاد است که دانش‌آموز در پاسخ‌دهی وقت کم می‌آورد. لذا اگر در چنین آزمون‌هایی شرکت می‌کنید شایسته است بدانید از نظر اصول آموزش زبان، نه تنها مورد تأیید نیستند بلکه خلاف اهداف نیز هستند و موجب نامیدی و دلسردی می‌شوند. برای یادگیری هر زبانی تکرار و تمرین لازم است. اگر می‌خواهید در درس عربی موفق‌تر باشید، متون و واژگان درس‌ها را پیش‌مطالعه کنید.

هدف این کتاب فهم متون است. اگر شما بتوانید متون عربی را خوب بخوانید، درست بفهمید و درست ترجمه کنید، خود به خود می‌توانید از فارسی به عربی نیز ترجمه کنید و حتی سخن بگویید؛ شما می‌توانید از آیات و احادیث کتاب‌های درسی عربی در سخنرانی، انشا و مقاله‌نویسی استفاده کنید.

«کتاب گویا» نیز برای پایه تحصیلی یازدهم تهیه شده است تا با تلفظ درست متون آشنا شوید. ترجمة متون و عبارات کتاب و حل تمرین‌ها در کلاس به صورت گروهی است.

سخنی ویژه با مدیران مدارس

اغلب آزمون‌های مؤسسه‌سات آمادگی برای کنکور استاندارد نیستند و فاقد ارزش علمی هستند و موجب نفرت از دروس می‌شوند. لذا نمی‌توان میزان تلاش دبیر و دانش‌آموز را با توجه به این آزمون‌ها سنجید. بسیار دیده شده است که این مؤسسه‌سات‌ها مطالبی خارج از کتاب و بی‌ربط به اهداف دروس طراحی می‌کنند. همچنین کتاب‌های کار نیز اغلب همین گونه‌اند. این کتاب نیازی به کتاب کار ندارد و تهیه کتاب کار موجب لطمہ به روند آموزشی خواهد گردید. اگر مدرسه‌شما ساعت اضافه برای درس عربی اختصاص داده، بهتر است که این زمان صرف تقویت مهارت‌های شفاهی زبان شود.

گرت عیب جویی بود در سر شت
نبینی ز طاوس جز پای زشت

الْدَّرْسُ الْأَوَّلُ

﴿... يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كُثُرًا﴾

﴿مِنَ الظَّنِّ ...﴾ ۱۲: الحُجَّاجات

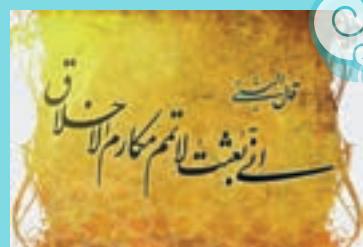
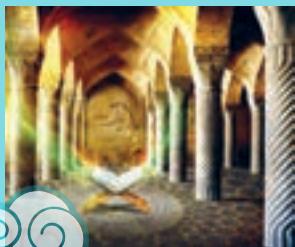
ای کسانی که ایمان آورده اید، از بسیاری از گمان ها بپرهیزید.

مِنْ آيَاتِ الْأَخْلَاقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِسَاءٍ عَسَى أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنابِزُو بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ إِلَّا سُوقٌ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُّبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنَبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسِّسُوا وَلَا يَغْتَبُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهُتُمُوهُ وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿٢﴾ الْحُجَّرَاتُ: ١٢٦١١

قَدْ يَكُونُ بَيْنَ النَّاسِ مَنْ هُوَ أَحْسَنُ مِنْهُ، فَعَلَيْنَا أَنْ نَبْتَعِدَ عَنِ الْعُجْبِ وَأَنْ لَا نَذْكُرَ عُيوبَ الْآخَرِينَ بِكَلَامٍ حَفِيٍّ أَوْ بِإِشَارَةٍ. فَقَدْ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: «أَكْبَرُ الْعَيْبِ أَنْ تَعِيبَ

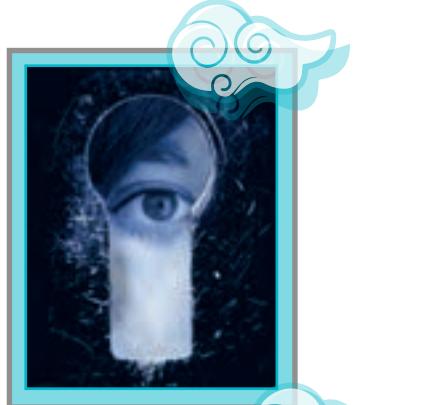
ما فِيكَ مِثْلُهُ».

كرت بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنَصَّحُنَا الْآيَةُ الْأُولَى وَ تَقُولُ: لَا تَعِيُّوا الْآخَرِينَ. وَ لَا تُلْقِبُوهُم بِالْأَقَابِ يَكْرَهُونَهَا. إِنَّ
الْعَمَلَ الْفُسُوقُ! وَ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَهُوَ مِنَ الظَّالِمِينَ.

إِذْنْ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهُ تَعَالَى فِي هَاتِنِ الْآيَتَيْنِ:

■ **الْأَسْتِهْزَاءُ بِالْآخَرِينَ وَ تَسْمِيَّتُهُمْ**

بِالْأَسْمَاءِ الْقَبِيحةِ.

■ سَوَءَ الظُّنُونُ، وَ هُوَ اتْهَامُ شَخْصٍ لِشَخْصٍ

آخَرَ بِدُونِ دَلِيلٍ مَنْطَقِيٌّ.

■ الْتَّجَسُّسُ، وَ هُوَ مُحاوَلَةٌ قَبِيحةٌ لِكَشْفِ

أَسْرَارِ النَّاسِ لِفَضْحِهِمْ وَ هُوَ مِنْ كَبَائِرِ الذُّنُوبِ

فِي مَكَبِّنَا وَ مِنَ الْأَخْلَاقِ السَّيِّئَةِ.

■ وَ الْغَيْبَةُ، وَ هِيَ مِنْ أَهْمَمِ أَسْبَابِ قَطْعِ

الْتَّوَاصُلِ بَيْنَ النَّاسِ.

سَمَّى بَعْضُ الْمُفَسِّرِينَ سُورَةَ الْحُجُّرَاتِ الَّتِي

جَاءَتْ فِيهَا هَاتَانِ الْآيَتَانِ بِسُورَةِ الْأَخْلَاقِ.

عَسَى : شاید = **رُبَّما**
فُسُوق : آلوده شدن به گناه
فَضْح : رسوا کردن
قَدْ : گاهی، شاید (بر سر مضارع)
 «**قَدْ يَكُونُ**: گاهی می باشد» / بر سر فعل ماضی برای نزدیک ساختن زمان فعل به حال و معادل ماضی نقلی است.
كَبَائِر : گناهان بزرگ «مفرد: گبیة»
كَرِهٌ : ناپسند داشت (مضارع: یَكُرُهُ)
لَحْمٌ : گوشت «جمع: لُحُوم»
لَقْبٌ : لقب داد (مضارع: يُلَقِّبُ)
لَمَرَّ : عیب گرفت (مضارع: يَلْمِرُ)
مَيْتٌ : مُرده
 «جمع: أَمْوَاتٌ، مَوْتَىٰ» ≠ حَيٌّ

تَسْمِيَة : نام دادن، نامیدن
 (سمی / یسمی)
تَنَابُزٌ بِالْأَلْقَابِ : به یکدیگر لقب های رشت دادن (تنابز، یتنابز)
تَوَابَ : بسیار توبه پذیر، بسیار توبه کننده
تَوَاصُلٌ : ارتباط (تواصل، یتواصل)
حَرَمٌ : حرام کرد (مضارع: يُحَرِّمُ)
خَفِيٌّ : پنهان ≠ ظاهر
سَخِرَ مِنْ : مسخره کرد (مضارع: يَسْخُرُ / مصدر: سُخْرِيَّة)
 لا یسخر: نباید مسخره کند
عَابٌ : عیب جویی کرد، عیبدار کرد (مضارع: يَعِيبُ)
عَجْبٌ : خودپسندی

إِنْقَى : پروا کرد (مضارع: يَنْقِي)
إِنْتَقَا اللَّهُ : از خدا پروا کنید
إِثْمٌ : گناه = ذَنْب
إِسْتِهْزَاءٌ : ریختند کردن (استهزآ، یستهزئ)
إِغْنَابٌ : غیبت کرد (مضارع: يَعْتَابُ)
 لا یعتب: نباید غیبت کند
أَنْ يَكُنْ : که باشند (کان، یکون)
أَنْ يَكُونُوا : که باشند (کان، یکون)
بَعْضٌ ... بَعْضٌ : یکدیگر
بِشْسٌ : بد است
تَابٌ : توبه کرد (مضارع: يَتُوبُ)
لَمْ يَتُبُّ : توبه نکرد
تَجَسَّسٌ : جاسوسی کرد (مضارع: يَتَجَسَّسُ)

٥ ✓

عَيْنِ الصَّحِيحَ وَ الْخَطَأَ حَسَبَ نَصَّ الدَّرِسِ.

١- سَمَّى بَعْضُ الْمُفَسِّرِينَ سُورَةَ الْحُجُّرَاتِ بِعَرَوِسِ الْقُرْآنِ.

٢- حَرَمَ اللَّهُ فِي هَاتِينِ الْأَيَّتَيْنِ الْإِسْتِهْزَاءَ وَالْغَيْبَةَ فَقَطْ.

٣- الْغَيْبَةُ هِيَ أَنْ تَدْكُرَ أَخَاكَ وَ أَخْتَكَ بِمَا يَكْرَهَا.

٤- إِنَّ اللَّهَ يَنْهَا النَّاسَ عَنِ السُّخْرِيَّةِ مِنَ الْآخَرِينَ.

٥- الْسَّعْيُ لِمَعْرِفَةِ أَسْرَارِ الْآخَرِينَ أَمْرٌ جَمِيلٌ.

اعلَمُوا

إِسْمُ التَّفْضِيلِ وَ إِسْمُ الْمَكَانِ

■ اسم تفضيل مفهوم برتری دارد و بر وزن «أَفْعَلٌ» است.

اسم تفضيل معادل «صفت برتر» و «صفت برترین» در زبان فارسي است؛ مثال:

گبیر: بزرگ گبیر؛ بزرگتر، بزرگترین حَسَن: خوب أَحْسَن: خوبتر، خوبترین

آسیا أَكَبَرُ مِنْ أُورُوپَا. آسیا بزرگتر از اروپاست.

آسیا أَكَبَرُ قَارَاتِ الْعَالَمِ. آسیا بزرگترین قاره‌های جهان است.

آسیا أَكَبَرُ قَارَةٍ فِي الْعَالَمِ. آسیا بزرگترین قاره در جهان است.

جَبَلٌ دَمَاؤند أَعْلَى مِنْ جَبَلٍ دِنَا. کوه دماوند بلندتر از کوه دناس است.

جَبَلٌ دَمَاؤند أَعْلَى جِبالٍ إِيرَان. کوه دماوند بلندترین کوههای ایران است.

جَبَلٌ دَمَاؤند أَعْلَى جَبَلٍ فِي إِيرَان. کوه دماوند بلندترین کوه در ایران است.

أَفْضَلُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ. بهترین مردم سودمندترین شان برای مردم است.

■ گاهی وزنِ اسم تفضیل به این شکل‌ها می‌آید:

أَعْلَى: گران‌تر، گران‌ترین أَعْلَى: بلندتر، بلندترین

أَقْلَى: کمتر، کمترین أَحَبَّ: محبوب‌تر، محبوب‌ترین

■ مؤنث اسم تفضیل بر وزن «فُعل» می‌آید؛ مثال:

فاطِمَةُ الْكَبِيرَى: فاطمه بزرگ‌تر، زَيَّبُ الصُّخْرَى: زینب کوچک‌تر
«اسم تفضیل» در حالت مقایسه بین دو اسم مؤنث معمولاً بر همان وزن «أَفعَل» می‌آید؛
مثال: فاطِمَةُ أَكْبَرُ مِنْ زينب.

■ غالباً جمع اسم تفضیل بر وزن «أَفاعِل» است؛ مثال:

إِذَا مَلَكَ الْأَرَادِلُ هَلَّكَ الْأَفَاضِلُ. (أَرَادِل جمع أَرْدَل و أَفَاضِل جمع أَفْضَل است).

■ هرگاه بعد از اسم تفضیل، حرف جر «من» باید (أَفعَلُ مِنْ ...)، معنای «برتر» دارد؛

مثال:

هُذَا أَكْبَرُ مِنْ ذَاكَ.
این از آن بزرگ‌تر است.

و هرگاه اسم تفضیل مضاف واقع شود، معنای «برترین» دارد؛ مثال:

سُورَةُ الْبَقَرَةِ أَكْبَرُ سُورَةٍ فِي الْقُرْآنِ. سوره بقره بزرگ‌ترین سوره در قرآن است.

اِخْتَيْرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمُ الْأَحَادِيثَ التَّالِيَةَ، ثُمَّ ضَعْ حَطًّا تَحْتَ اسْمِ التَّفْضِيلِ.

١ أَعْلَمُ النَّاسِ، مَنْ جَمَعَ عِلْمَ النَّاسِ إِلَى عِلْمِهِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٢ أَحَبُّ عِبَادَ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِعِبَادَهُ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٣ أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ الْكَسْبُ مِنَ الْحَلَالِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

■ دو کلمه «خَيْر» و «شَرّ» علاوه بر اینکه به معنای «خوبی» و «بدی» هستند، می‌توانند به معنای اسم تفضیل نیز بیایند؛ در این صورت، معمولاً بعد از آن حرف جرّ «مِنْ» است، یا به صورت «مضاف» می‌آید؛ مثال:

٤ تَفَكَّرُ سَاعَةً خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةً سَبْعِينَ سَنَةً. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

ساعتی اندیشیدن بهتر از عبادت هفتاد سال است.

٥ شَرُّ النَّاسِ مَنْ لَا يَعْقِدُ الْأَمَانَةَ وَ لَا يَجْتَنِبُ الْخِيَانَةَ. أمير المؤمنین علیه السلام

بدترین مردم کسی است که پاییند به امانت نباشد و از خیانت دوری نکند.

٦ خَيْرُ الْأُمُورِ أَوْسَطُهَا. أمير المؤمنین علیه السلام

بهترین کارها میانه ترین آنهاست.

٧ حَيَّ عَلَى خَيْرِ الْعَمَلِ.

به سوی بهترین کار بشتاب.

٨ - حَيَّ: بشتاب

١ إِخْتِرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمُ الْعِبَارَاتِ التَّالِيَةَ.

﴿...رَبَّنَا آمَنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ الْمُؤْمِنُونَ: ١٠٩ ١

٢ خَيْرُ إِخْوَانِكُمْ مَنْ أَهْدَىٰ إِلَيْكُمْ عُيُوبَكُمْ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٣ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ الْقَدْرٌ: ٣

٤ مَنْ غَلَبَ شَهْوَتُهُ عَقْلَهُ فَهُوَ شَرٌّ مِّنَ الْبَهَائِمِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

٥ شَرُّ النَّاسِ ذُو الْوَجْهَيْنِ.

١- أَهْدَى: هدية كرد ٢- غَلَبَ: چیره شد

■ **اسم مكان** بر مکان دلالت دارد و بیشتر بر وزن **مفعَل** و **گاهی بروزن** **مفعَل** و **مفعَلة** است؛ مثال:

مَطْعَمٌ: رستوران مَصْنَعٌ: کارخانه مَطْبَخٌ: آشپزخانه مَلْعَبٌ: ورزشگاه

مَكْتَبَةٌ: کتابخانه مَطَبَعَةٌ: خانه مَنْزِلٌ: خانه مَوْقِفٌ: ایستگاه

■ جمع اسم مکان بر وزن «**مفاعِل**» است؛ مانند: مَدَارِس، مَلَاعِب، مَطَاعِم و مَنَازِل.

إِخْتَرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمِ الْآيَةَ وَالْعِبَارَةَ، ثُمَّ عَيِّنْ اسْمَ الْمَكَانِ وَاسْمَ التَّفْضِيلِ.

﴿... وَ جَادَلُهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ...﴾ ١
آلِّتحُلّ: ۱۲۵

٢ كَانَتْ مَكْتَبَةً "جُندي سابور" في خوزستان أَكْبَرَ مَكْتَبَةٍ في الْعَالَمِ الْقَدِيمِ.

١- جادل: ستیز کن ٢- ضَلَّ: گمراه شد

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت‌وگوی زیر را در کلاس اجرا کنید.

حِوارٌ

(في سوقِ مشهد)

بائِعُ الْمَلَابِسِ

عَلَيْكُمُ السَّلَامُ، مَرْحَبًا بِكِ.

سِتُّونَ أَلْفَ تومان.

عِندَنَا بِسِعْرٍ خَمْسِينَ أَلْفَ تومان. تَفَضُّلِي أُنْظُرِي.

أَبْيَضٌ وَأَسْوَدُ وَأَزْرَقٌ وَأَحْمَرٌ وَأَصْفَرُ وَ
بَنَفَسَجِيٌّ.

تَبَدِّلُ الْأَسْعَارُ مِنْ خَمْسَةٍ وَسَبْعِينَ أَلْفًا إِلَى
خَمْسَةٍ وَثَمَانِينَ أَلْفَ تومان.

سَيِّدَتِي، يَخْتَلِفُ السِّعْرُ حَسَبَ النَّوْعِيَاتِ.^۲

السَّرْوَالُ الرِّجَالِيُّ يَتَسْعَيْنَ أَلْفَ تومان، وَ
السَّرْوَالُ النِّسَائِيُّ يَخْمَسَةٌ وَتَسْعِينَ أَلْفَ تومان.

ذَلِكَ مَتَجَرٌ زَمِيلِيٌّ، لَهُ سَرَاوِيلٌ أَفْضَلُ.

في مَتَجَرٍ زَمِيلِيٍّ ...

صَارَ الْمَبْلَغُ مِئَتَيْنِ وَثَلَاثِينَ أَلْفَ تومان.

أَعْطَيْنِي بَعْدَ التَّخْفِيفِ مِئَتَيْنِ وَعِشْرِينَ أَلْفًا.

الْأَزَائِرَةُ الْعَرَبِيَّةُ

سَلَامٌ عَلَيْكُم.

كَمْ سِعْرٌ^۱ هَذَا الْقَمِيصِ الرِّجَالِيِّ؟

أُرِيدُ أَرْخَصَ مِنْ هَذَا. هَذِهِ الْأَسْعَارُ غَالِيَةً.

أَيُّ لَوْنٍ عِنْدَكُمْ؟

بِكِمْ تومان هَذِهِ الْفَسَاتِينُ؟

الْأَسْعَارُ غَالِيَةً!

بِكِمْ تومان هَذِهِ السَّرَاوِيلُ؟

أُرِيدُ سَرَاوِيلَ أَفْضَلَ مِنْ هَذِهِ.

رجاءً، أَعْطِنِي سِرَاوِالًا مِنْ هَذَا النَّوْعِ وَ ...

كَمْ صَارَ الْمَبْلَغُ؟

۱- سِعْرٌ: قيمت «جمع: أَسْعَار» ۲- نَوْعِيَّة: جنس ۳- مَتَجَرٌ: مغازه ۴- زَمِيلٌ: همکار ۵- تَخْفِيفٌ: تخفيض

آلَّتَمْرِينُ الْأَوَّلُ: أَيْ كَلْمَةٌ مِنْ كَلْمَاتِ مُعَجَّمِ الدِّرْسِ تُنَاسِبُ التَّوْضِيحاَتِ التَّالِيَّةِ؟

١- جَعَلَهُ حَرَاماً:

٢- الَّذِي لَيْسَ حَيًّا:

٣- آلذنوب الْكَبِيرَةُ:

٤- الَّذِي يَقْبُلُ التَّوْبَةَ عَنِ عِبَادِهِ:

٥- تسمية الآخرين بالأسماء القبيحة:

٦- ذَكَرَ مَا لَا يُرْضِي بِهِ الْآخِرُونَ فِي غِيَابِهِمْ:

الاتّمر بنُ الثَّانِي: تَرَحْمُ هَذِهِ الْأَحَادِيثَ النَّبُوَّةَ، ثُمَّ عَنِ الْمَطْلُوبِ مِنْكَ.

١- حُسْنُ الْخُلُقِ نِصْفُ الدِّينِ. (الْمُبَتَدَأُ وَالْخَبَرُ)

٢- مَن سَاءَ خُلُقُهُ عَذَّبَ نَفْسَهُ. (المَفْعُولُ)

٣- إِنَّمَا بُعْثِتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارَمَ الْأَخْلَاقِ. (الْفَعْلُ الْمَاضِيُّ الْمَجْهُولُ وَالْمَفْعُولُ)

٤- اللهم كما حسنت حلقي، فحسن خلقي. (الفعل الماضي و فعل الأمر)

٥- ليس شيء أثقل في الميزان من الخلق الحسن. (اسم التفضيل والجاء والمجرور)

^۱- ساءه بخشش داد ^۲- عذب: عذاب داد ^۳- لاتتمم: تا کامل کنم ^۴- حسنت: نیکو گردانید ^۵- میزان: ترازو (ترازوی اعمال)

الْتَّمَرِينُ الثَّالِثُ: تَرْجِيمُ الْأَفْعَالِ وَالْمَصَادِرِ التَّالِيَّةِ.

الْمَصْدَر	الْأَمْرُ وَالنَّهْيُ	الْمُضَارِع	الْمَاضِي
إِحْسَانٌ: نیکی کردن أَحْسِنْ:	يُحْسِنُ: نیکی می کند قَدْ أَحْسَنَ:
إِقْتِرَابٌ: نزدیک شدن لَا تَقْتَرِبُوا:	يَقْتَرِبُونَ:	إِقْتَرَابٌ: نزدیک شد
إِنْكِسَارٌ: شکسته شدن	لَا تَنْكَسِرُ: شکسته نشو	سَيَنْكَسِرُ:	إِنْكَسَرَ:
إِسْتِغْفَارٌ:	إِسْتَخْفِرُ: آمرزش بخواه	يَسْتَخْفِرُ:	إِسْتَخْفَرَ: آمرزش خواست
مُسَافَرَةٌ: سفر کردن	لَا تُسَافِرُ:	لَا يُسَافِرُ:	ما سَافَرْتُ: سفر نکردم
تَعْلُمٌ: یاد گرفتن	تَعْلَمٌ:	يَتَعَلَّمَانِ: یاد می گیرند	تَعَلَّمَ:
تَبَادُلٌ: عوض کردن	لَا تَتَبَادَلُوا: عوض نکنید	تَتَبَادَلُونَ:	تَبَادَلْتُمْ:
تَعْلِيمٌ: آموزش دادن	عَلْلٌ:	سَوْفَ يُعَلَّمُ:	قَدْ عَلَمَ: آموزش داده است

الَّتَّمَرِينُ الرَّابِعُ: أَكْتُبِ الْعَمَلِيَّاتِ الْحِسَابِيَّةَ التَّالِيَّةَ كَالْمِثَالِ:

١- عَشَرَةُ زَائِدُ أَرْبَعَةٍ يُساوِي أَرْبَعَةَ عَشَرَ.

٢- مِئَةٌ تَقْسِيمٌ عَلَى اثْنَيْنِ يُساوِي خَمْسِينَ.

٣- ثَمَانِيَّةٌ فِي ثَلَاثَةٍ يُساوِي أَرْبَعَةَ وَعِشْرِينَ.

٤- سِتَّةٌ وَسَبْعَونَ ناقِصُ أَحَدَعَشَرَ يُساوِي خَمْسَةَ وَسِتِّينَ.

الَّتَّمَرِينُ الْخَامِسُ: عَيْنِ الْمَحَلِ الْإِعْرَابِيِّ لِلْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ

١- ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ الفتح: ٢٦

٢- ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ البقرة: ٢٨٦

٣- السُّكُوتُ ذَهَبٌ وَالْكَلَامُ فِضَّةٌ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- أَحَبُّ عِبَادَ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِعِبَادِهِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٥- عَدَاوَةُ الْعَاقِلِ حَيْرٌ مِنْ صَدَاقَةِ الْجَاهِلِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ عَلِيُّ عَلِيُّ

الَّتَّمَرِينُ السَّادِسُ: تَرْجِمُ التَّرَاكِيبَ وَالْجُمَلَ التَّالِيَةَ، ثُمَّ عَيِّنْ اسْمَ الْفَاعِلِ، وَاسْمَ الْمَفْعُولِ، وَاسْمَ الْمُبَالَغَةِ، وَاسْمَ الْمَكَانِ، وَاسْمَ النِّفَاضِيلِ.

١- **﴿رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾**: آلْشُعَراَءَ: ٢٨

٢- يا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ:

٣- يا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ:

٤- يا سَاطِرَ كُلِّ مَعِيوبٍ:

٥- يا غَفَارَ الذُّنُوبِ:

البَحْثُ الْعِلْمِيُّ

■ اسْتَخْرِجْ خَمْسَةً أَسْمَاءً تَفْضِيلٍ مِنْ دُعَاءِ الْإِفْتِتاحِ.

الدُّرْسُ الثَّانِي

﴿إِقْرَا وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ * الَّذِي عَلَمَ بِالْقَلْمَ﴾

العلق: ٣ و ٤

بخوان که پروردگارت گرامیترین است، همو که با قلم یاد داد.

في مَحْضِرِ الْمُعَلِّمِ

فِي الْحِصَةِ الْأُولَى كَانَ الطُّلَّابُ يَسْتَمِعُونَ إِلَى كَلَامِ مُدَرِّسِ الْكِيمِيَاءِ، وَ كَانَ بَيْنَهُمْ طَالِبٌ مُشَاغِبٌ قَلِيلٌ مِنَ الْأَدَبِ، يَضُرُّ الطُّلَّابَ بِسُلُوكِهِ، يَلْتَفِتُ تَارِهً إلى الْوَرَاءِ وَ يَتَكَلَّمُ مَعَ الَّذِي خَلْفَهُ وَ تَارَهُ يَهْمِسُ إِلَى الَّذِي يَجْلِسُ جَنْبَهُ حِينَ يَكْتُبُ الْمُعَلِّمُ عَلَى السَّبِوْرَةِ؛ وَ فِي الْحِصَةِ الثَّانِيَةِ كَانَ الطُّلَّابُ يَسْأَلُ مُعَلِّمَ عِلْمِ الْأَحْيَاءِ تَعْنِتًا؛ وَ فِي الْحِصَةِ الثَّالِثَةِ كَانَ يَتَكَلَّمُ مَعَ زَمِيلٍ مِثْلِهِ وَ يَضْحَكُ؛ فَنَصَحَهُ الْمُعَلِّمُ وَ قَالَ: مَنْ لَا يَسْتَمِعُ إِلَى الدَّرِسِ جَيِّدًا يَرْسُبُ فِي الْإِمْتِحانِ. وَلِكِنَّ الطُّلَّابَ اسْتَمَرُوا عَلَى سُلُوكِهِ.

فَكَرِّهَ مَهْرَانُ حَوْلَ هَذِهِ الْمُشْكِلَةِ، فَدَهَبَ إِلَى مُعَمِّمِ الْأَدَبِ الْفَارِسِيِّ وَ شَرَحَ لَهُ الْقَضِيَّةَ وَ قَالَ: أُحِبُّ أَنْ أَكُبَّ إِنشَاءً تَحْتَ عُنُوانِ «فِي مَحْضِرِ الْمُعَلِّمِ»؛ فَوَافَقَ الْمُعَلِّمُ عَلَى طَلَبِهِ، وَ قَالَ لَهُ: إِنْ تُطَالِعَ كِتَابَ «مُنْيَةِ الْمُرِيدِ» لِزَيْنِ الدِّينِ الْعَامِلِيِّ «الشَّهِيدِ الثَّانِي» يُساعِدُكَ عَلَى كِتَابَةِ إِنشَائِكَ؛ ثُمَّ كَتَبَ مَهْرَانُ إِنشَاءً وَ أَعْطَاهُ لِمُعَلِّمِهِ. فَقَالَ الْمُعَلِّمُ لَهُ: إِنْ تَقْرَأْ إِنشَاءَكَ أَمَامَ الطُّلَّابِ فَسَوْقَ يَتَنَبَّهُ زَمِيلُكَ الْمُشَاغِبُ.

وَ هَذَا قِسْمٌ مِنْ نَصٍّ إِنْشَائِيَّهُ:

... الْأَلْفَ عَدْدٌ مِنَ الْعُلَمَاءِ كُتُبًاً فِي مَجَالَاتِ التَّرْبَيَةِ وَ التَّعْلِيمِ، يَرْتَبِطُ بَعْضُهَا بِالْمَعَلِّمِ، وَ

الْأُخْرَى بِالْمَتَعَلِّمِ؛ وَ لِلْطَّالِبِ فِي مَحَضِرِ الْمَعَلِّمِ آدَابٌ، مَنْ يَلْتَزِمُ بِهَا يَنْجُحُ؛ أَهْمُهَا:

١ أَنْ لَا يَعْصِيَ أَوْامِرَ الْمَعَلِّمِ.

٢ الْإِجْتِنَابُ عَنْ كَلَامِ فِيهِ إِسَاءَةٌ لِلَّادِبِ.

٣ أَنْ لَا يَهُرُبَ مِنْ أَدَاءِ الْوَاجِبَاتِ الْمَدَرَسِيَّةِ.

٤ عَدْمُ النَّوْمِ فِي الصَّفِّ، عِنْدَمَا يُدَرِّسُ الْمَعَلِّمُ.

٥ أَنْ لَا يَتَكَلَّمَ مَعَ غَيْرِهِ مِنَ الطُّلَّابِ عِنْدَمَا يُدَرِّسُ الْمَعَلِّمُ.

٦ أَنْ لَا يَقْطَعَ كَلَامَهُ، وَ لَا يَسْبِقَهُ بِالْكَلَامِ، وَ يَصْبِرَ حَتَّى يَقْرُعَ مِنَ الْكَلَامِ.

٧ الْجُلوْسُ أَمَامَهُ بِأَدَبٍ، وَ الِاسْتِمَاعُ إِلَيْهِ بِدِقَّةٍ وَ عَدَمُ الِالْتِفَاتِ إِلَى الْوَرَاءِ إِلَّا لِضَرُورَةٍ.

لَمَّا سَمِعَ الطَّالِبُ الْمُشَاغِبُ إِنشَاءَ مهْرَانَ، خَجَلَ وَ نَدَمَ عَلَى سُلُوكِهِ فِي الصَّفِّ.

قَالَ الشَّاعِرُ الْمِصْرَيُّ أَحْمَدَ شَوْقِيَّ عَنِ الْمَعَلِّمِ:

كَادَ الْمَعَلِّمُ أَنْ يَكُونَ رَسُولاً

يَيْنِي وَ يُنْشِي أَنْفُسًا وَ عُقُولًا

قُلْمِ الْمَعَلِّمِ وَ فُهِ التَّبْجِيلِ

أَعْلَمْتَ أَشْرَافَ أَوْ أَجَلَ مِنَ الَّذِي

فَكَرْ : اندیشید (مضارع: يُفَكِّرُ)
قُمْ : بريز ← (قام, يَقُومُ)
كَادَ : نزدیک بود که (مضارع: يَكَادُ)
مُشَاغِبٌ : شلوغ‌کننده و اخلالگر
وافَقَ : موافقت کرد (مضارع: يُوَافِقُ)
وَفَقِي : کامل کرد (مضارع: يُوْفَقِي)
«وَفَهِ الشَّجِيلَ» : احترامش را کامل
به جا بیاور.»
هَمَسَ : آهسته سخن گفت
(مضارع: يَهْمِسُ)

تَعْنِتُ : مج گبری
تَنَبَّهَ : آگاه شد
(مضارع: يَتَنَبَّهُ) = **إِنْتَهَةٌ**
حِصَّةٌ : زنگ درسی، قسمت
خَجَلٌ : شرمده شد (مضارع: يَخْجُلُ)
سَبَقَ : پیشی گرفت (مضارع: يَسْبِقُ)
سَبُورَةٌ : تخته سیاه
سُلُوكٌ : رفتار
ضَرَّ : زیان رساند (مضارع: يَضُرُّ)
عَصَى : سرپیچی کرد (مضارع: يَعْصِي)
عِلْمُ الْأَحْيَاءِ : زیست‌شناسی

أَجْلٌ : گران قدر تر
إِرْتَبَطَ : ارتباط داشت (مضارع: يَرْتَبِطُ)
إِسْتَمَعَ : گوش فراداد (مضارع: يَسْتَمِعُ)
إِلْتَزَمَ : پاییند شد (مضارع: يَلْتَزِمُ)
إِلْتَفَاتٌ : روی برگداندن
إِنْقَاثَ : روی برگرداند
(مضارع: يَلْتَفِثُ)
أَلْفَ : نگاشت (مضارع: يُوَلِّفُ)
أَنْشَأَ : ساخت (مضارع: يُشْيِئُ)
تَازَّةٌ : یک بار = مَرَّةٌ
تَبَجِيلٌ : بزرگداشت

أَكْتُبْ جَوَابًا قَصِيرًا، حَسَبَ نَصُّ الدَّرِسِ.

١- إِلَى مَنْ ذَهَبَ مِهْرَانُ؟

٢- كَيْفَ يَحِبُّ الْجُلُوسُ أَمَامَ الْمُعْلِمِ؟

٣- كَيْفَ كَانَتْ أَخْلَاقُ الطَّالِبِ الَّذِي كَانَ يَلْتَفِثُ إِلَى الْوَرَاءِ؟

٤- مَا اسْمُ الْكِتَابِ الَّذِي قَرَأَهُ مِهْرَانُ فِي مَجَالِ التَّرْبِيَةِ وَ التَّعْلِيمِ؟

٥- فِي أَيِّ حِصَّةٍ كَانَ الطُّلُّابُ يَسْتَمِعُونَ إِلَى كَلَامِ أَسْتَاذِ الْكِيمِيَاءِ؟

اعلَمُوا

أُسْلُوبُ الشَّرْطِ وَ أَدَوَاتُهُ

■ مهم‌ترین ادوات شرط عبارت‌اند از: «مَنْ، مَا وَ إِنْ» معمولاً این ادوات بر سر عبارتی می‌آیند که دو فعل دارد، فعل اول، فعل شرط و فعل دوم، جواب شرط نام دارد. این ادوات در معنای فعل و جواب شرط و گاهی در شکل ظاهر آنها تغییراتی را ایجاد می‌کنند؛ مثال:

مَنْ يُفَكِّرْ قَبْلَ الْكَلَامِ يَسْلِمْ مِنَ الْخَطَأِ غَالِبًا.
ادات شرط فعل شرط جواب شرط

■ گاهی نیز جواب شرط به صورت جمله اسمیه است؛ مثال:

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ﴿الطلاق: ٣﴾
ادات شرط فعل شرط جواب شرط

■ وقتی ادوات شرط بر سر جمله‌ای بیاید که فعل شرط و جواب آن ماضی باشد، می‌توانیم فعل شرط را مضارع التزامی و جواب آن را مضارع اخباری ترجمه کنیم.

مَنْ فَكَرَ قَبْلَ الْكَلَامِ، قَلَ خَطَوْهُ.

هرکس پیش از سخن گفتن بیندیشد، خطایش کم می‌شود.
اندیشید کم شد

۲- حَسْبٌ: بس، کافی

۱- يَتَوَكَّلُ: توکل کند

■ و هرگاه فعل شرط مضارع باشد، به صورت مضارع التزامی ترجمه می‌شود.

■ «مَنْ: هرکس» مثال:

مَنْ يُحاوِلُ كَثِيرًا، يَصِلُ إِلَى هَدَفِهِ.

هرکس بسیار تلاش کند، به هدفش می‌رسد.

■ «ما: هرچه» مثال:

ما تَزْرَعُ في الدُّنْيَا، تَحْصُدُ في الْآخِرَةِ.

هرچه در دنیا بکاری، در آخرت درو می‌کنی.

ما فَعَلْتَ مِنِ الْخَيْرَاتِ، وَجَذَّتَهَا ذَخِيرَةً لِآخِرَتِكَ.

هرچه از کارهای نیک انجام بدھی، آنها را اندوخته‌ای برای آخرت می‌یابی.

■ «إِنْ: اگر» مثال:

إِنْ تَرَعْ خَيْرًا، تَحْصُدُ سُرورًا.

اگر نیکی بکاری، شادی درو می‌کنی.

إِنْ صَبَرَتْ، حَصَلَتْ عَلَى النَّجَاحِ فِي حَيَاتِكَ.

اگر صبر کنی، در زندگی‌ات موفقیت به دست می‌آوری.

■ «إِذَا: هرگاه، اگر»؛ نیز معنای شرط دارد؛ مثال:

إِذَا اجْتَهَدْتَ، نَجَحْتَ.

هرگاه (اگر) تلاش کنی، موفق می‌شوی.

إِخْتَيْرْ تَفْسِيْكَ: تَرْجِمِ الْآيَاتِ، ثُمَّ عَيْنُ أَدَاءَ الشَّرْطِ وَ فِعْلَ الشَّرْطِ، وَ جِوابُهُ.

﴿وَ مَا تُقْدِمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ الْبَقَرَةُ﴾ ١١٠

﴿إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرُكُمْ وَ يُثْبِتُ أَقْدَامَكُمْ﴾ ٢

﴿وَ إِذَا حَاطَبُهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ ٦٣

١- ما تُقدِّمُوا: هرچه را از پیش بفرستید ٢- يُثْبِتُ: استوار می‌سازد ٣- خطاب: خطاب کرد ٤- سلام: سخن آرام

الَّتَّمَارِينَ

الْتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: عَيْنِ الْجُمَلَةِ الصَّحِيحَةِ وَغَيْرِ الصَّحِيحَةِ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ. ✓

- ١- التَّعْنُثُ طَرْحُ سُؤَالٍ صَعِيبٍ بِهَدْفٍ إِيَجادِ مَشَقَّةٍ لِلْمَسْؤُلِ.
- ٢- عِلْمُ الْأَحْيَاءِ عِلْمُ مُطَالَعَةٍ خَواصُ الْعَنَاصِرِ.
- ٣- الْإِلْتِفَاتُ هُوَ كَلَامٌ خَفِيٌّ بَيْنَ شَخْصَيْنِ.
- ٤- الْسَّبُورَةُ لَوْحٌ أَمَامَ الطُّلَابِ يُكْتَبُ عَلَيْهِ.

الْتَّمَرِينُ الثَّانِي: تَرْجِمِ الْأَيَّةَ وَالْأَحَادِيثَ، ثُمَّ عَيْنِ الْمَطْلُوبَ مِنْكَ.

(الْمَجْرُورَ بِحَرْفِ جَرٍ)

١- ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ الْبَقَرَةُ: ٢٧٣

٢- مَنْ عَلِمَ عِلْمًا، فَلَهُ أَجْرٌ مَنْ عَمِلَ بِهِ لَا يَنْفَضُ مِنْ أَجْرِ الْعَالِمِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (الْمُفَاعِلُ)

(الْجَمْعُ الْمُكَسَّرُ وَ مُفْرَدُهُ)

٣- الْنَّاسُ أَعْدَاءُ مَا جَهَلُواٰ . الْإِمَامُ عَلَيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

(الْفَاعِلُ)

٤- إِذَا تَمَّ الْعَقْلُ نَفَّصَ الْكَلَامُ. الْإِمَامُ عَلَيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

(الْمُبْتَدَأُ وَ الْخَبَرُ)

٥- الْعَالِمُ حَيٌّ وَ إِنْ كَانَ مَيِّتًاٰ . الْإِمَامُ عَلَيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

٦- قُمْ عَنْ مَجْلِسِكَ لَا بَيْكَ وَ مُعْلِمِكَ وَ إِنْ كُنْتَ أَمِيرًاٰ . الْإِمامُ عَلَيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ (الْمَكَانُ وَ اسْمُ الْفَاعِلِ)

آلَّتَّمُرِينُ التَّالِيُّونُ: تَرْجِمَ الْأَفْعَالُ وَالْمَصَادِرُ التَّالِيَّةُ.

الْمَصْدَر	الْأَمْرُ وَالنَّهْيُ	الْمُضَارِع	الْمَاضِي
الإنقاذ: نجات دادن أَنْقَذْ	يُنْقِذُ: نجات مى دهد قَدْ أَنْقَذَ
الابتعاد: دور شدن لَا تَبْتَعِدْ	لَا يَبْتَعِدُ: دور نمى شود ابْتَعَدَ
الإنسحاب: عقب نشينى كردن لَا تَنْسَحِبْ	سَيْنَسَحِبُ:	إِنْسَحَبَ: عقب نشينى كرد
الاستخدام:	إِسْتَخْدِمْ: به کار بگیر	يَسْتَخْدِمُ:	إِسْتَخْدَمَ: به کار گرفت
المجالسة: جالِسْ:	يُجَالِسُ: همنشينى مى کند	جالس: همنشينى کرد
التنذكر: به یاد آوردن لَا تَتَنَذَّرْ:	يَتَنَذَّرُ:	تَنَذَّرَ: به یاد آورد
التعاييش: همزیستی کردن	تعایش: همزیستی کن	يَتَعَايَشُ: تعایش:
التحریم:	لا تُحرِّمْ:	يُحرِّمُ: حرام مى کند	قَدْ حَرَّمَ: حرام کرده است

الْتَّمَرِينُ الرَّابِعُ: ضَعْ هَذِهِ الْجُمَلَ وَ التَّرَاكِيبَ فِي مَكَانِهَا الْمُنَاسِبِ.

هُوَلَاءِ نَاحِحَاتٌ / هَذَانِ الْمُكَيْفَانِ / تِلْكَ الْحِصَةُ / أُولَئِكَ مُسْتَمِعُونَ / هُوَلَاءِ جُنُودُ / هَاتَانِ الْبِطَاقَتَانِ

جمع مكسر	جمع مؤنث سالم	جمع مذكر سالم	مثنى مؤنث	مثنى مذكر	مفرد مؤنث

الْتَّمَرِينُ الْخَامِسُ: ضَعْ الْمُتَرَادِفَاتِ وَ الْمُتَضَادَاتِ فِي مَكَانِهَا الْمُنَاسِبِ. (≠)

وُدُّ / بَعْدَ / تَكَلَّمَ / إِجْلِسُ / نِهَايَةً / عَدَاوَةً / إِحْرَامً / أَحْيَاءً / مَرَّةً / نَفَعَ / ذَنْبً / هَرَبَ

..... = حُبٌ = تارَةً = تَبْجِيل = إِشْم
..... ≠ قُمُّ ≠ دَنَا ≠ أَمْوَاتٍ = فَرَّ
..... ≠ صَادَقَةً ≠ سَكَّتَ ≠ بِدَائِيَةً ≠ ضَرَّ

۱- ﴿وَ مَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾ الْبَقَرَةُ: ۱۹۷

و آنچه را از کار نیک ، خدا آن را می داند. (از آن آگاه است).

۲- ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ﴾ الْإِسْرَاءُ: ۷

اگر نیکی کنید، به خودتان

۳- ﴿إِنْ تَتَّقُوا اللَّهُ يَجْعَلُ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ آلَّاَنْفَالُ: ۲۹

اگر از خدا پروا کنید، برایتان نیروی تشخیص حق از باطل

۴- مَنْ سَأَلَ فِي صَغِيرٍ، أَجَابَ فِي كَبِيرٍ. الْإِمَامُ عَلَيْهِ السَّلَامُ

هرگس در خردسالی اش بپرسد، در بزرگسالی اش

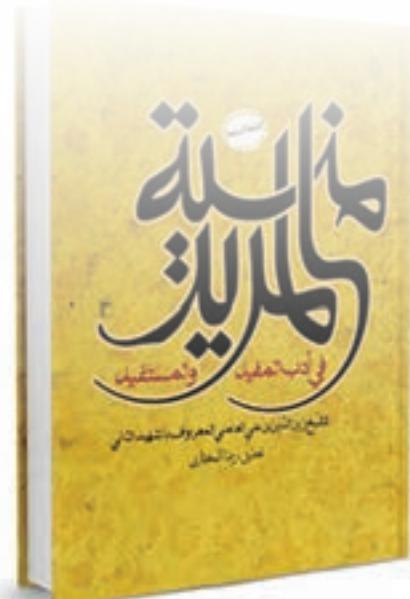
۱- فُرْقَان: جداکننده حق از باطل

■ الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

■ اِبْحَثْ فِي كِتَابِ «مُنْيَةِ الْمُرِيدِ» لِرَزِينِ الدِّينِ الْعَامِلِيِّ «الشَّهِيدِ الثَّانِي» عَنْ نَصٍّ قَصِيرٍ حَوْلَ آدَابِ التَّعْلِيمِ وَالتَّعْلُمِ ثُمَّ اكْتُبْهُ.

الْعَالَمُ كَمَنْ مَعَهُ شَمْعَهُ تُضِيءُ لِلنَّاسِ. إِلَامُ مُحَمَّدُ الْبَاقِرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ

الدُّرْسُ الثَّالِثُ

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبَّ وَالنَّوْيٍ يُخْرِجُ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ...﴾

الأنعام: ٩٥

بی گمان خدا شکافنده دانه و هسته است.

زنده را از مرده بیرون می آورد و بیرون آورنده مرده از زنده است.

عَجَائِبُ الْأَشْجَارِ

ظَواهِرُ الطَّبِيعَةِ تُشِّتُّ حَقِيقَةً وَاحِدَةً وَهِيَ قُدرَةُ اللَّهِ، وَالآنَ تَصِفُ بَعْضَ هَذِهِ الظَّواهِرِ:

الْعِنْبُ الْبَرازِيلِيُّ شَجَرَةٌ تَخْلِفُ عَنْ باقي أَشْجَارِ الْعَالَمِ، تَنْبُتُ فِي الْبَرازِيلِ، وَتَنْمُو أَثْمَارُهَا عَلَى جُذُعِهَا، وَمِنْ أَهَمِ مُوَاضِفَاتِ هَذِهِ الشَّجَرَةِ أَنَّهَا تُعْطِي أَثْمَارًا طَوْلَ السَّنَةِ.

شَجَرَةُ السَّكُويَا شَجَرَةٌ مِنْ أَطْوَلِ أَشْجَارِ الْعَالَمِ فِي كَالِيفُورْنِيَا، قَدْ يَلْغُ ارْتِفَاعُ بَعْضِهَا أَكْثَرَ مِنْ مِئَةِ مِتْرٍ وَقَدْ يَلْغُ قُطْرُهَا تِسْعَةَ أَمْتَارٍ، وَيَزِيدُ عُمُرُهَا عَلَى ثَلَاثَةِ آلَافٍ وَخَمْسِ مِئَةٍ سَنَةً تَقْرِيباً.

الشَّجَرَةُ الْخَانِقَةُ شَجَرَةٌ تَنْمُو فِي بَعْضِ الْغَابَاتِ الْإِسْتَوِائِيَّةِ، تَبَدِّلُ حَيَاتَهَا بِالْالْتِفَافِ حَوْلَ جَذْعِ شَجَرَةٍ وَغَصْوِنِهَا، ثُمَّ تَخْنُقُهَا تَدْرِيجِيًّا. يَوجَدُ نَوْعٌ مِنْهَا فِي جَزِيرَةِ قِسْمِ الَّتِي تَقَعُ فِي مُحَافَظَةِ هُرْمُوزْجَانِ.

شَجَرَةُ الْحُبْزِ شَجَرَةٌ اسْتِوائِيَّةٌ تَنْمُو فِي جُزْءِ الْمُحِيطِ الْهَادِئِ، تَحْمِلُ أَثْمَارًا فِي نِهايَةِ أَغْصانِهَا كَالْحُبْزِ. يَأْكُلُ النَّاسُ لَبَّ هَذِهِ الْأَثْمَارِ.

شَجَرَةُ النَّفْطِ شَجَرَةٌ يَسْتَخْدِمُهَا الْمُزَارِعُونَ كَسِيَاجٍ حَوْلَ الْمَزَارِعِ لِحِمَايَةِ مَحَاصِيلِهِم مِنَ الْحَيَوانَاتِ؛ لِأَنَّ رَائِحَةَ هَذِهِ الشَّجَرَةِ كَرِيهَةٌ تَهْرُبُ مِنْهَا الْحَيَوانَاتُ، وَ تَحْتَوِي بُذُورُهَا عَلَى مِقْدَارٍ مِنَ الرُّزُوبِ لَا يُسَبِّبُ اشْتِعَالَهَا خُروجَ أَيِّ غَازٍ مُلَوَّثٍ. وَ يُمْكِنُ إِنْتَاجُ النَّفْطِ مِنْهَا. وَ يَوْجَدُ نَوْعٌ مِنْهَا فِي مَدِينَةِ نِيَكْشَهُرِ

بِمُحَافَظَةِ سِيَسْتَانِ وَ بَلْوَشِسْتَانِ بِاسْمِ شَجَرَةِ مِدادِ.

شَجَرَةُ الْبَلْوُطِ هيَ مِنَ الْأَشْجَارِ الْمُعَمَّرَةِ وَ قَدْ تَبْلُغُ مِنَ الْعُمَرِ الْفَيْ سَنَةً. تَوْجَدُ غَابَاتٌ جَمِيلَةٌ مِنْهَا فِي مُحَافَظَةِ إِيَلامِ وَ لُرِسْتَانِ. يَدْفِنُ السَّنْجَابُ بَعْضَ جَوْزَاتِ الْبَلْوُطِ السَّلِيمَةِ تَحْتَ التُّرَابِ، وَ قَدْ يَنْسَى مَكَانَهَا. وَ فِي السَّنَةِ الْقَادِمَةِ تَنْمُو تِلْكَ الْجَوَرَةُ وَ تَصِيرُ شَجَرَةً.

قال الإمام الصادق عليه السلام :

• ازْرَعوا وَ اغْرسوا، ... وَ اللَّهُ مَا عَمَلَ النَّاسُ عَمَلاً أَحَلَّ وَ لَا أَطَيَّبَ مِنْهُ.

کشاورزی کنید و نهال بکارید، ... به خدا سوگند مردم کاری را حلال تر و خوب تر از آن انجام نداده اند.

مَحَاصِيل : محصولات
الْمُحِيطُ الْهَادِيُّ : اقيانوس آرام
مُزَارِع : كشاورز = زارِع، فَلَاح
مُعَمَّر : كهن سال
مُؤَوِّث : آلوده کننده
مُواصَفَات : ويژگی‌ها
تَبَتَّ : روید (مضارع: يَبْتُّ)
نَصِفُ : توصیف می‌کنیم
نَوَى : هسته

جِدْع : تنه «جمع: جُذوع»
جُزُور : جزیره‌ها «مفرد: جَزِيرَة»
جَوْزَة : دانه گردو، بلوط و مانند آن
خَنَقَ : خفه کرد (مضارع: يَخْنُقُ)
خَانِقٌ : خفه کننده
سَبَبَ : سبب شد (مضارع: يُسَبِّبُ)
سِيَاجٌ : پرچین
غَازٌ : گاز
فَالِقٌ : شکافنده
لُبٌّ : مغز میوه

أَحَلٌ : حلال‌تر، حلال‌ترین
إِشْتِعَالٌ : برافروخته شدن، سوختن
(الشَّتَّاعَةِ، يَشْتَاعِلُ)
أَطْيَبٌ : خوب‌تر، خوب‌ترین = أَحْسَنَ،
أَفْضَلٌ
أَعْصَانٌ، غُصُونٌ : شاخه‌ها
«مفرد: غُصْنٌ»
إِلْتِفَافٌ : در هم پیچیدن
(النَّفَّ، يَلْتَفُ)
بُدُورٌ : دانه‌ها «مفرد: بَدْرٌ»

ضع في القراءة الكلمة المناسبة حسب نص الدرس.

١- تَبَدَّأ الشَّجَرَةُ الْخَانِقَةُ حَيَاَتَهَا بِ حَوْلِ جِدْعٍ شَجَرَةٍ وَ غُصُونِها.

٢- لَا يُسَبِّبُ اشْتِعَالٌ زُيُوتٍ شَجَرَةِ النَّفْطِ خُروجَ أَيِّ مُلَوَّثَةٍ.

٣- تَوَجَّدُ غَابَاتٌ جَمِيلَةٌ مِنْ أَشْجَارِ الْبَلْوَطِ فِي إِيلَامٍ وَ لُرِستانَ.

٤- قَدْ يَبْلُغُ ارْتِفَاعُ بَعْضِ أَشْجَارِ السُّكُوِيَا أَكْثَرَ مِنْ مِثْرٍ.

٥- تَحْمِلُ شَجَرَةُ الْخُبْزِ أَثْمَارًا فِي نِهايَةِ كَالْخُبْزِ.

٦- تَنْمُو أَثْمَارُ الْعِنَبِ الْبَرازِيلِيِّ عَلَى شَجَرَتِهِ.

اعلَمُوا

الْمَعْرِفَةُ وَ النَّكِرَةُ

■ اسم **معرفه** اسمی است که نزد گوینده و شنونده، یا خواننده **شناخته** شده است؛ اما

اسم **نکره، ناشناخته** است. مهم‌ترین نشانه اسم معرفه داشتن «ال» است؛ مثال:

جاءَ الْمُدَرِّسُ. معلم آمد.

وَجَدْتُ الْقَلْمَنْ. قلم را یافتم.

■ معمولاً هرگاه اسمی به صورت نکره باید و همان اسم دوباره همراه «ال» تکرار شود،

می‌توان الف و لامش را «این» یا «آن» ترجمه کرد؛ مثال:

رَأَيْتُ أَفْرَاسًا. کانتِ الأَفْرَاسُ جَنْبَ صَاحِبِها.

اسپ‌های را دیدم. آن اسپ‌ها کنار صاحب‌شان بودند.

كلمة أفراساً «نکره» است. اسم نکره نزد گوینده، شنونده، یا خواننده ناشناخته است؛ اسم

نکره معمولاً تنوين (ـ، ــ، ـــ) دارد؛ مثال: رَجُلًا، رَجُلٍ و رَجُلُ.

در زبان فارسی اسم نکره به سه صورت می‌آید: مردی آمد. / یک مردی آمد.

معادل عربی هر سه جمله بالا می‌شود: جاءَ رَجُلٌ.

■ اسم خاص (يعنى نام مخصوص کسی یا جایی) در زبان عربی «اسم عَلَم» نامیده می‌شود و معرفه به شمار می‌رود؛ مانند: هاشم، مریم، بغداد، بیروت و ... اسم عَلَم، مانند: عَبَّاسُ، کاظِمُ و حُسَيْنُ تنوین دارد، ولی نکره نیست؛ بلکه معرفه است.

■ سال گذشته با مبتدا و خبر آشنا شدید. گاهی خبر تنوین دارد؛ مثال: الْعِلْمُ كَنْزٌ. دانش گنج است. فَرِيقُنَا فَائِزٌ. تیم ما برنده است.

در دو مثال بالا کنْز و فَائِز تنوین دارند؛ اما نیازی به نکره معنا کردن نیست.

إِخْتَبِرْ نَفْسَكَ: تَرَجِّمْ مَا يَلِي حَسَبَ قَوَاعِدِ الْمَعْرِفَةِ وَ النَّكِرَةِ.

﴿أَلَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثُلُّ نُورِهِ كِبِيشِكَاهٍ^۱ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي رُجَاجَةِ الرُّجَاجَةِ كَأَنَّهَا كَوْكُبُ دُرَرٍ^۲﴾ آلنور : ۳۵

﴿... أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ...﴾ آلمَرْمَل : ۱۵ و ۱۶

﴿عَالِمٌ يُنْتَقَعُ بِعِلْمِهِ، خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ. رَسُولُ اللهِ ﷺ^۳

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت‌وگوی زیر را در کلاس اجرا کنید.

حوار

(في الملعب الرياضي)

إبراهيم

إسماعيل

لِمُشَاهَدَةِ أَيْ مُبَارَّةٍ؟^١

تَعَالَ نَذَهَبُ إِلَى الْمَلَعِبِ.

بَيْنَ مَنْ هَذِهِ الْمُبَارَّةُ؟

لِمُشَاهَدَةِ مُبَارَّةِ كُرَّةِ الْقَدْمِ.

الْفَرِيقَانِ تَعَادَلَا^٢ قَبْلَ أُسْبُوعَيْنِ.

بَيْنَ فَرِيقِ الصَّدَاقَةِ وَ السَّعَادَةِ.

أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَقْوَى؟

أَتَذَكَّرُ^٣ ذَلِكَ.

عَلَى عَيْنِي. تَعَالَ نَذَهَبُ.

كَلَّا^٤ هُمَا قَوْيَانِ. عَلَيْنَا بِالذَّهَابِ إِلَى الْمَلَعِبِ قَبْلَ
أَنْ يَمْتَلَئَ^٥ مِنَ الْمُتَنَرَّجِينَ.^٦

في الملعب

هُوَ هَجَمَ عَلَى مَرْمىٌ^٧ فَرِيقِ السَّعَادَةِ.
هَدَفُ، هَدَفُ!

أُنْظُرْ؛ جَاءَ أَحَدُ مُهَاجمِي فَرِيقِ الصَّدَاقَةِ.
سَيُسَجِّلُ^٨ هَدَفًا^٩.

رُبَّما يُسَبِّبَ تَسَلُّلٌ^{١٠}.

لِكِنَّ الْحَكْمُ^{١١} مَا قَبْلَ الْهَدَفَ؛ لِمَاذَا؟!

يُعِجِّبُنِي^{١٢} جِدًّا حَارِسُ مَرْمىٌ^{١٣} فَرِيقِ السَّعَادَةِ!

أُنْظُرْ، هَجْمَةٌ قَوْيَةٌ مِنْ جَانِبِ لاعِبِ
فَرِيقِ الصَّدَاقَةِ.

مَنْ يُسَجِّلُ هَدَفًا يَذَهَبُ إِلَى النَّهَايَىِّ.

مَنْ يَذَهَبُ إِلَى النَّهَايَىِّ؟

لَقَدْ تَعَادَلَا مَرَّةً ثَانِيَةً بِلَا هَدَفٍ.

الْحَكْمُ يَصْفُرُ.

- ۱- المُبَارَّة: مسابقه ۲- تَعَادَل: برابر شد ۳- أَتَذَكَّر: به ياد می آورم ۴- كلا: هر دو ۵- أَنْ يَمْتَلَئ: که پر شود
۶- الْمُتَنَرَّج: تماشاچی ۷- سَيُسَجِّل: ثبت خواهد کرد ۸- الْهَدَف: گل ۹- الْمَرْمى: دروازه ۱۰- الْحَكْم: داور
۱۱- الْتَّسَلُّل: آفساید ۱۲- يُعِجِّبُنِي: مرا در شگفت می آورد، خوش می آید (أَعْجَبَ، يُعْجِبُ) ۱۳- حَارِسُ الْمَرْمى: دروازه بان

الَّتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: أَيُّ كَلِمَةٍ مِنْ كَلِمَاتِ مُعَجَمِ الدَّرِسِ تُنَاسِبُ التَّوْضِيحاَتِ التَّالِيَّةَ؟

..... ١- بَحْرٌ يُعادِلُ ثُلْثَ الْأَرْضِ تَقْرِيباً.

..... ٢- التَّجَمُّعُ وَ الدَّوْرَانُ حَوْلَ شَيْءٍ.

..... ٣- الَّذِي يُعْطِيهِ اللَّهُ عُمْرًا طَوِيلًا.

..... ٤- الَّذِي يَعْمَلُ فِي الْمَزَرَعَةِ.

..... ٥- صِفَاتُ أَحَدٍ أَوْ شَيْءٍ.

الَّتَّمَرِينُ الثَّانِي: تَرْجِيمُ الْأَحَادِيثِ النَّبَوِيَّةِ، ثُمَّ عَيْنُ الْمَطْلُوبِ مِنَكُمْ.

١- مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَزْرَعُ زَرْعًا أَوْ يَغْرِسُ غَرْسًا فَيَا كُلُّ مِنْهُ طَيِّرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَهِيمَةٌ إِلَّا
 (الْجَازُ وَالْمَجْرُورَ، وَأَسْمَمُ الْفَاعِلِ) كَانَتْ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ.

٢- مَا مِنْ رَجُلٍ يَغْرِسُ غَرْسًا إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ قَدْرَ مَا يَحْرُجُ مِنْ تَمَرِّ ذَلِكَ
 (الْفِعْلُ الْمَاضِيُّ، وَالْمَفْعُولُ) الغُرَبِينَ.

٣- سُئِلَ النَّبِيُّ ﷺ: أَيُّ الْمَالٍ خَيْرٌ؟ قَالَ: زَرْعٌ زَرَعَهُ صَاحِبُهُ.
 (الْفِعْلُ الْمَجْهُولُ، وَالْفَاعِلُ)

الْتَّمْرِينُ التَّالِيُّ: أَجِبْ عَنِ الْأَسْئِلَةِ التَّالِيَّةِ حَسْبَ الصُّورِ.

فِي أَيِّ بِلَادٍ تَقَعُ هَذِهِ الْأَهْرَامُ؟

بِمَ يَدْهُبُ الطُّلَّابُ إِلَى الْمَدَرَسَةِ؟

لِمَنْ هَذَا التَّمَثَّلُ؟

كَيْفَ الْجَوْ فِي أَرْدَبِيلِ فِي الشَّتَاءِ؟

مَاذَا تُشَاهِدُ فَوْقَ النَّهَرِ؟

هَلْ تُشَاهِدُ وَجْهًا فِي الصُّورَةِ؟

الف: عَيْنِ التَّرْجِمَةِ الصَّحِيحَةِ حَسَبَ قَواعِدِ الْمَعْرِفَةِ وَالنَّكَرَةِ.

١- سَمِعْتُ صَوْتاً عَجِيباً.

صدای عجیب را شنیدم.

صدای عجیبی را شنیدم.

٢- وَصَلَتْ إِلَى الْقَرِيَةِ.

به روستا رسیدم.

به روستایی رسیدم.

٣- نَظَرَةٌ إِلَى الْمَاضِي

نگاه به گذشته

نگاهی به گذشته

٤- الْعِبَادُ الصَّالِحُونَ

بندگان درستکار

بندگانی درستکار

٥- الْسُّوَارُ الْعَتِيقُ

دستبندی کهنه

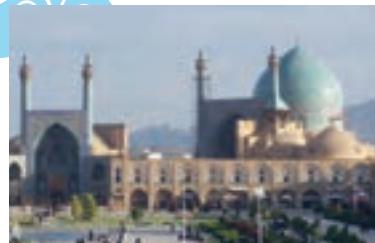
دستبند کهنه

٦- الْتَّارِيخُ الْذَّهَبِيُّ

تاریخ زرین

تاریخی زرین

ب: ترجم الجمل التالية حسب قواعد المعرفة والنكرة، ثم عين المعرفة والنكرة في ما أشير إليه بخطٌ.

سَجَلَتْ مُنظَّمةُ اليُونِسْكُو مَسْجِدَ الْإِمَامِ وَ قُبَّةَ قَابُوسٍ فِي قَائِمَةِ التِّرَاثِ الْعَالَمِيِّ .

قَبْرُ كُورُشَ يَجْذِبُ سُيَاحًا مِنْ دُولِ الْعَالَمِ . حَدِيقَةُ شاهزاده قُرْبَ كِرْمَانَ جَنَّةً فِي الصَّحْرَاءِ .

مَعْبُدُ كُرْدُكُلا فِي مُحَافَظَةِ مازندرانِ أَحَدُ الْأَثَارِ الْقَدِيمَةِ .

٢ - قائمة التراث العالمي: ليست ميراث جهاني

١ - أشير: اشاره شد

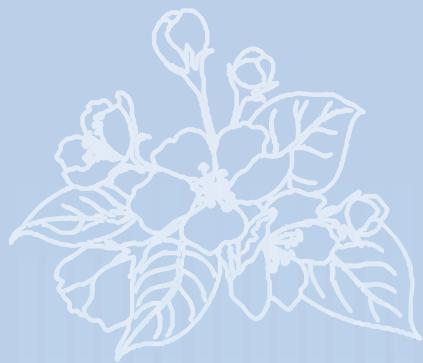
الْتَّمَرِينُ الْخَامِسُ: عَيْنُ الْكَلِمَةِ الصَّحِيحَةِ حَسْبَ الْفِعْلِ الْمَاضِي.

إِسْمُ الْفَاعِلِ	الْمَصْدَر	فِعْلُ الْأَمْرِ	أَفْعُلُ الْمُضَارِعُ	أَفْعُلُ الْمَاضِي
الْمُوَافِق	الْتَّوْفِيق	وَافِقٌ	يُوَافِقُ	وَاقِفٌ
الْمُوْفَق	الْمُوْفَقَة	وَفْقٌ	يُوْفَقُ	
الْمُقْرَب	الْتَّقْرُب	قَرْبٌ	يُقْرَبُ	تَقْرَبٌ
الْمُتَقْرِب	الْتَّقْرِيب	تَقْرَبٌ	يَتَقْرَبُ	
الْمُتَعَارِف	الْمُعَاوَرَة	تَعَارُفٌ	يَتَعَارُفُ	تَعَارُفٌ
الْمُعَرِّف	الْتَّعَارُف	أَعْرِفٌ	يَتَعَارِفُ	
الْمُشْتَغِل	الْإِنْشَغَال	إِشْتَغَلٌ	يَنْشَغِلُ	إِشْتَغَلٌ
الْمُنْشَغِل	الْإِشْتَغَال	إِنْشَغَلٌ	يَشْتَغِلُ	
الْمُنْفَتَح	الْإِسْتِفْتَاح	إِنْفَتِحْ	يَفْتَحُ	إِنْفَتَحْ
الْمُفْتَح	الْإِنْفَتَاح	تَفَتَّحْ	يَنْفَتَحُ	
الْمُسْتَرْجِع	الْإِرْتِجَاع	إِسْتَرْجِعْ	يَسْتَرْجِعُ	إِسْتَرْجَعٌ
الْمُرْجَع	الِإِسْتِرْجَاع	رَاجِعٌ	يَرْتَجِعُ	
الْمُنْزَل	الْتُّنْزُول	إِنْزَلٌ	يُنْزِلُ	نَزَلٌ
النَّازِل	الْتَّنْزِيل	نَزَلٌ	يُنْزَلُ	
الْأَكْرَم	الْإِكْرَام	أَكْرِمٌ	يُكْرِمُ	أَكْرَمٌ
الْمُكْرِم	الْتَّكْرِيم	كَرِمٌ	يُكَرِّمُ	

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

■ إِنْجُحْ عَنْ نَصْ حَوْلَ أَهْمَيَّةِ زِرَاعَةِ الْأَشْجَارِ.

الدُّرْسُ الرَّابع

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾

الآحزاب: ٧٠

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، از خدا پروکنید و سخنی درست و استوار بگویید.

آدَابُ الْكَلَام

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ قُوْلُوا اللَّهُ وَ قَوْلُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (الأحزاب: ٧٠)

لِلْكَلَامِ آدَابٌ يَجِبُ عَلَى الْمُتَكَلِّمِ أَنْ يَعْمَلَ بِهَا وَ يَدْعُو الْمُخَاطَبِينَ بِكَلَامٍ جَمِيلٍ إِلَى الْعَمَلِ

الصَّالِحِ، وَ أَنْ لَا يُجَادِلَهُمْ بِتَعْنِيتٍ ﴿أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ

جَادِلُهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحَسَنُ﴾ (آلَّهُجَارَةِ: ١٢٥)

وَ يَجِبُ أَنْ يَكُونَ عَالِمًا بِمَا يَقُولُ، حَتَّى يُغَيِّرَ سُلُوكَهُمْ، ﴿لَمْ تَقُولُنَّ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ (آلَّصَّفَ: ٢)

وَ يَجِبُ أَنْ يُسَلِّمَ قَبْلَ التَّكَلُّمِ «السَّلَامُ قَبْلُ الْكَلَامِ». الإِمَامُ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، كَمَا يَجِبُ أَنْ يَكُونَ

كَلَامُهُ لَيْنًا عَلَى قَدْرِ عُقُولِ الْمُسْتَمِعِينَ، لِكَيْ يُقْنِعُهُمْ وَ يَكْسِبَ مَوَدَّهُمْ، «كُلُّ النَّاسَ عَلَى

قَدْرِ عُقُولِهِمْ.» رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَ «عَوْدٌ لِسَانَكَ لِبِنِ الْكَلَامِ.» الإِمَامُ عَلَيْهِ السَّلَامُ

وَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَتَكَلَّمَ فِي مَا لَيْسَ لَهُ بِهِ عِلْمٌ، ﴿وَ لَا تَقُلْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ (آلِ السَّرَّاءِ: ٣٦)

وَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَتَدَخَّلَ فِي مَوْضِيَّ يُعَرِّضُ نَفْسَهُ

لِلَّهِتَّهِمْ؛ «إِتَّقُوا مَوَاضِعَ التَّهْمَمِ.» رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

الْمُتَكَلِّمُ يُعْرَفُ بِكَلَامِهِ. «تَكَلَّمُوا تُعرَفُوا،

فَإِنَّ الْمَرءَ مَخْبُوءٌ تَحْتَ لِسَانِهِ.» الإِمَامُ عَلَيْهِ السَّلَامُ

في بعض الأوقات قدرة الكلام أقوى من السلاح. «ربَّ كلاماً كحسام». الإمام علي عليه السلام

و ربَّ كلام يجلب لك المشاكل. «فَكُرْتُمْ تَكَلَّمْ تَسْلِمْ مِنَ الرَّأْيِ». الإمام علي عليه السلام
يحب على الإنسان الاجتناب عن ذكر الأقوال التي فيها احتمال الكذب. «لا تُحَدِّثْ بِمَا
تَخَافُ تَكْذِيبَهُ». الإمام علي عليه السلام

طوبى لمن لا يخاف الناس من لسانه. «من خاف الناس من لسانه فهو من
أهل النار». رسول الله ﷺ

و من آداب الكلام قلْتُهُ، «خير الكلام ما قلَّ و دلَّ». الإمام علي عليه السلام

وقفَ رجُلٌ جَمِيلُ الْمَظَاهِرِ أَمَامَ سُقْرَاطِ
يَفْتَخِرُ بِمَلَابِسِهِ وَ بِمَظَاهِرِهِ، فَقَالَ لَهُ
سُقْرَاطٌ: تَكَلَّمْ حَتَّى أَرَاكَ.

لِكَيْ يُقْبِعَ : تا قانع کند
 (أقْنَعَ، يُقْبِعُ)
لَيْنَ : نرم ≠ خشن
لِپْنَ : نرم ≠ خُشونه
مَخْبُوءَ : پنهان = خفی
يُعَرَّضُ : در معرض می گذارد
 (ماضی: عَرَضَ)

عَوَدَ : عادت داد
 (مضارع: يُعَوِّدُ)
قِلَّةَ : کمی ≠ کثرة
كَلَمَ : سخن گفت = حَدَثَ، تَكَلَّمَ
 (مضارع: يُكَلِّمُ)
لَا تُحَدِّثُ : سخن نگو
 (حَدَثَ، يُحَدِّثُ)
لَا تَقْفُ : پیروی نکن (قفا، يَقْفُو)

أَدْعُ : فرا بخوان
 (دَعَا، يَدْعُو)
أَنْ لَا يَتَدَخَّلَ : که دخالت نکند
 (تَدَخَّلَ، يَتَدَخَّلُ)
تُهْمَةَ : تهمت‌ها «مفرد: تُهْمة»
زَلَلَ : لغزش
سَدِيدَ : درست و استوار
طَوْبَى لِـ : خوشابه حال

✗ ✓

عَيْنِ الصَّحِيحَ وَ الْخَطَأَ حَسَبَ نَصُّ الدَّرِسِ.

١- الَّذِي يَتَكَلَّمُ فِي مَا لَا يَعْلَمُ، يَقْعُ فِي خَطَا.

٢- مَنْ خَافَ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ فَهُوَ قَوِيٌّ.

٣- عَلَيْنَا أَنْ لَا نَجْرَحَ الْأَخْرَيْنَ بِلِسَانِنَا.

٤- الَّذِي لَا يَتَكَلَّمُ لَا يُعْرِفُ شَأْنَهُ.

٥- لَا نُحَدِّثُ بِمَا نَخَافُ تَكْذِيْبُهُ.

اعلَمُوا

الْجُمْلَةُ بَعْدَ النَّكِرَةِ

■ معمولاً هنگامی که بعد از اسم نکره فعلی باید که درباره آن اسم نکره را توضیح دهد، در ترجمه به فارسی بعد از آن اسم حرف ربط «که» می‌آید و فعل مطابق شرایط جمله ترجمه می‌شود؛ مثال:

شاهَدْنَا سِنْجَابًا يَقْفِرُ مِنْ شَجَرَةٍ إِلَى شَجَرَةٍ.

سنجبی را دیدیم که از درختی به درختی می‌پرید.

إِرْضَاءُ النَّاسِ غَايَةٌ لَا تُدْرُكُ.

راضی ساختن مردم، هدفی است که به دست آورده نمی‌شود.

رَأَيْتُ وَلَدًا يَمْشِي بِسُرْعَةٍ.

پسری را دیدم که به سرعت راه می‌رفت.

■ عبارت (رَأَيْتُ وَلَدًا يَمْشِي بِسُرْعَةٍ). از دو جمله تشکیل شده، و بعد از اسم نکره «ولَدًا» فعل مضارعی آمده است که درباره «ولَدًا» توضیح می‌دهد؛ در ترجمه فارسی بین دو جمله، حرف ربط «که» می‌آید و فعل مضارع نیز معمولاً ماضی استمراری ترجمه می‌شود.

ماضی + مضارع = ماضی استمراری

■ اما اگر فعل اول مضارع باشد، ترجمة فعل دوم چگونه خواهد بود؟ به مثال دقیق کنید.

أَفْتَشُ عَنْ مُعْجَمٍ يُسَايِّدُنِي فِي فَهِمِ النُّصُوصِ.

دنبال فرهنگ لغتی می‌گردم **که** مرا در فهم متون کمک کند. (کمک می‌کند)

أَشَاهِدُ طَالِبًا يَكُتُبُ تَمَارِينَ الدَّرْسِ فِي الصَّفَّ.

دانشآموزی را می‌بینم **که** تمرين‌های درس را در کلاس می‌نویسد.

مضارع + مضارع = مضارع التزامي يا مضارع اخباري

■ اکنون به ترجمة جملة زیر دقیق کنید.

إِشْتَرِيتُ الْيَوْمَ كِتَابًا قَدْ رَأَيْتُهُ مِنْ قَبْلٍ.

امروز کتابی را خریدم **که** قبل آن را دیده بودم. (دیدم)

ماضی + ماضی = ماضی بعيد يا ماضی ساده

تذکر: ترجمه هنر است و باید در ترجمه به مطالب بسیاری مانند موضوع متن، قرائت و

قواعد زبان مقصد توجه کرد.

اختر نفساك: ترجم هذه العبارة حسب قواعد الدرس؛ ثم عين نوع الأفعال.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْعُرُ^١ وَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ^٢ وَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَ
مِنْ صَلَاةٍ لَا تُرْفَعُ^٣ وَ مِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ. (مِنْ تعقيبات صلاة العصر)

١- لا تسبح: سیر نمی‌شود ٢- لا يخشع: فروتنی نمی‌شود (بالا نمی‌رود) ٣- لا ترفع: بالا برده نمی‌شود

الْتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: إِمْلَا الْفَرَاغَ فِي آيَاتٍ نَصْ الدَّرْسِ وَأَحَادِيثِهِ بِكَلِمَاتٍ صَحِيحةٍ.

عِلْمٌ ، النَّارِ ، عُقُولِهِمْ ، الْحَسَنَةِ ، أَحْسَنُ ، لِسَانِهِ ، تَفْعَلُونَ

١- ﴿أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ وَجَادِلُهُمْ بِالَّتِي

هِيَ آتَنَّهُمْ حِلًّا ١٢٥﴾

٢- ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ آتَيْنَاكُمْ ٣٦﴾

٣- ﴿لَمْ تَقُولُوا مَا لَا آتَيْنَاكُمْ ٢﴾

٤- گَلِّمَ النَّاسَ عَلَى قَدْرٍ . رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٥- تَكَلَّمُوا تُعْرَفُوا فَإِنَّ الْمَرْءَ مَخْبُوءٌ تَحْتَ . الْإِمَامُ عَلَيْهِ السَّلَامُ

٦- مَنْ خَافَ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ . رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

الَّتَّمْرِينُ الثَّانِي: تَرْجِمُ الْأَحَادِيثَ، ثُمَّ عَيْنِ الْمَطْلُوبَ مِنْكَ.

١- إِنَّ مِنْ شَرِّ عِبَادِ اللَّهِ مَنْ تُكْرِهُ مُجَالِسَتُهُ لِفُحْشِهِ^١. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ .
(الْفِعْلُ الْمَجْهُولُ وَ الْجَارُ وَ الْمَجْرُورُ)

٢- أَتَقَى النَّاسُ مَنْ قَالَ الْحَقَّ فِي مَا لَهُ وَ عَلَيْهِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ .
(اِسْمُ التَّفْضِيلِ وَ الْمُضَافَ إِلَيْهِ)

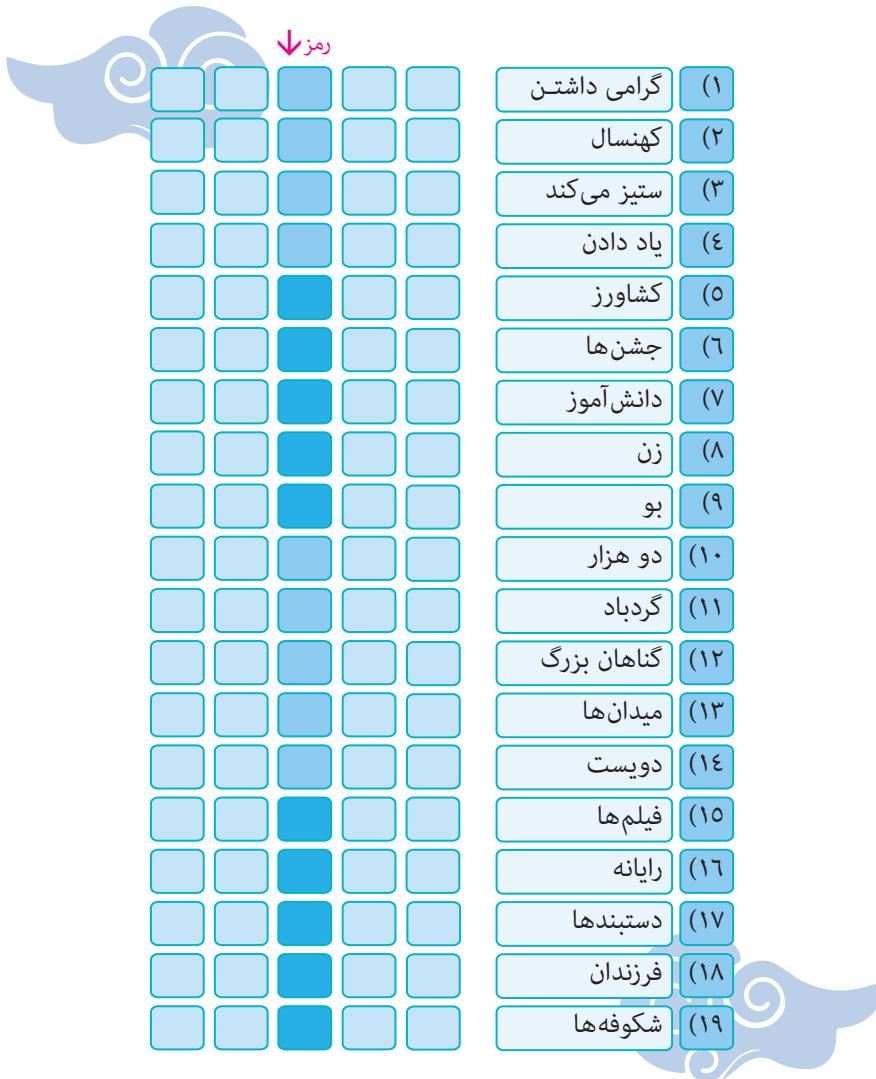
٣- قُلِ الْحَقُّ وَ إِنْ كَانَ مُرَاً^٢. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ .
(فِعْلُ الْأَمْرِ وَ الْمَفْعُولُ)

٤- لَا تَقُلْ مَا لَا تَعْلَمُ، بَلْ لَا تَقُلْ كُلَّ مَا تَعْلَمُ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ .
(الْمُضَارِعُ الْمَنْفِيُّ وَ فِعْلُ النَّهْيِ)

١- فُحْشٌ: گفتار و کردار زشت ٢- مُرًا: تلخ

الْتَّمْرِينُ الْثَالِثُ: ترجم كلامات الجدول، ثم اكتب رمزاً.

يُجَادِلُ / مِنْتَانٍ / تَعْلِيمٍ / حَفَّلَاتٍ / أَفْلَامٍ / اِمْرَأَةً / مُعَمَّرَةً / مُزَارِعٍ / تِلْمِيزً / رَائِحةً
حاسوب / أَبْنَاءً / الْفَان / أَرْهَار / أَسَاور / إِعْصَار / تَبْجِيل / ساحات / گبائر

قالَ رَسُولُ اللّٰهِ : ﷺ

الْتَّمْرِينُ الرَّابِعُ: عَيْنُ فِي كُلِّ مَجْمُوعَةِ الْكَلِمَةِ الْغَرِيبَةِ.

☐	الْقِشْر	☐	الْلُّبْ	☐	الْغَاز	☐	الْتَّوْيِ	☐	الْغَار
☐	الْيَدِ	☐	الْرَّأْسِ	☐	الْقَدَمِ	☐	الْسَّيَاجِ	☐	الْرَّأْسِ
☐	الْإِثْمِ	☐	الْدَّنْبِ	☐	الْحِصَّةِ	☐	الْخَطِيَّةِ	☐	الْحِصَّةِ
☐	الْتَّعَلَّبِ	☐	الْكَلْبِ	☐	الْلَّيْلِ	☐	الْدَّنْبِ	☐	الْكَلْبِ
☐	الْزُّيُوتِ	☐	الْمُزَارِعِ	☐	الْعَامِلِ	☐	الْمُؤَظَّفِ	☐	الْمُزَارِعِ
☐	الْسُّرْوَالِ	☐	الْقَمِيصِ	☐	الْفُسْتَانِ	☐	الْسَّمَكِ	☐	الْفُسْتَانِ

الْتَّمْرِينُ الْخَامِسُ: تَرْجِمِ الْجُمَلِ التَّالِيَةَ، ثُمَّ عَيْنِ الْمَطْلُوبَ مِنْكَ.

١- سافرْتُ إِلَى قَرِيَّةٍ شَاهَدْتُ صورَتَهَا أَيَّامَ صَغَرِي.

٢- عَصَفَتْ رِياْحٌ شَدِيدَةٌ حَرَبَتْ بَيْتًا جَنْبَ شَاطِئِ الْبَحْرِ.

٣- وَجَدْتُ بَرَنَامِجًا يُسَاعِدُنِي عَلَى تَعْلِمِ الْعَرَبِيَّةِ.

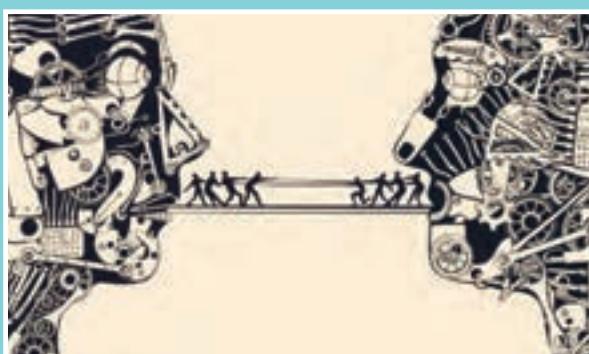
٤- الْكِتَابُ صَدِيقٌ يُنْقِذُكَ مِنْ مُصِبَّةِ الْجَهَلِ.

٥- يُعْجِبُنِي عِيدُ يَفْرَحُ فِيهِ الْفُقَرَاءُ.

١- بَرَنَامِجٌ: برنامـه

الْبَحْثُ الْعِلْمِي

اُكْتُبْ خَمْسَ عِبَارَاتٍ بِالْعَرَبِيَّةِ حَوْلَ آدَابِ الْكَلَامِ.

١- الْكَلَامُ يَجُرُّ^١ الْكَلَامَ.

-٢

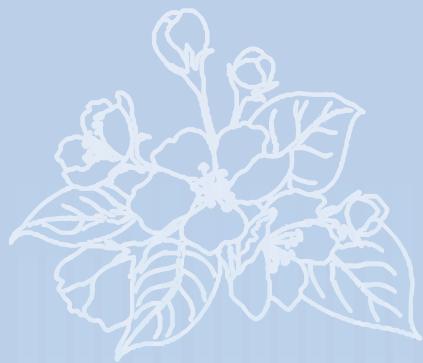
-٣

-٤

-٥

-٦

١- يَجُرُّ: مِنْ كَشَدَ

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَادِبٌ كَفَّارٌ﴾

آلرُّمَّٰٰ:

بی گمان خدا کسی را که دروغگو و بسیار کافر است راهنمایی نمی‌کند.

الْكِذْبُ

الْكِذْبُ مِفْتَاحٌ لِكُلِّ شَرٍّ

جاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: عَلِمْنِي خُلُقًا يَجْمِعُ لِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

فَقَالَ ﷺ: لَا تَكُنْ ذِبْ.

وَقَالَ الْإِمَامُ عَلَيْهِ السَّلَامُ : خَيْرُ إِخْرَانِكَ مَنْ دَعَاكَ إِلَى صِدْقِ الْمَقَالِ بِصِدْقِ مَقَالِهِ، وَ

نَدَبَكَ إِلَى أَفْضَلِ الْأَعْمَالِ بِحُسْنِ أَعْمَالِهِ.

إِذْنُ فَكْنُ صَادِقًا مَعَ نَفْسِكَ وَمَعَ الْأَخْرَينَ فِي الْحَيَاةِ، وَلَا تَهْرُبْ مِنَ الْوَاقِعِ أَبْدًا، فَإِنْ

هَرَبْتَ مِنَ الْوَاقِعِ فَسَوْفَ تُواجِهُ مَشَاكِلَ وَصُعُوبَاتٍ كَثِيرَةً، وَتُضْطَرُ إِلَى الْكِذْبِ عِدَّةً

مَرَّاتٍ، وَبَعْدَ ذَلِكَ يَتَبَيَّنُ كِذْبُكَ لِلْأَخْرَينَ، فَتَفَشِّلُ فِي حَيَاةِكَ.

وَهَذِهِ قِصَّةٌ قَصِيرَةٌ تَبَيَّنُ لَكَ نَتْيَاجَةَ الْكِذْبِ:

قَرَرَ أَرْبَعَةُ طُلَّابٍ أَنْ يَغْيِبُوا عَنِ الْإِمْتِحَانِ فَاتَّصَلُوا بِالْأَسْتَادِ هَاتِفِيًّا وَقَالُوا لَهُ: أَحَدُ

إِطَارَاتِ سَيَارَتِنَا انْفَجَرَ، وَلَيْسَ لَنَا إِطَارٌ احْتِياطِيٌّ، وَلَا تَوَجَّدُ سَيَارَةٌ تَنْقُلُنَا إِلَى الجَامِعَةِ، وَ

نَحْنُ الْآنَ فِي الطَّرِيقِ بَعِيدُونَ عَنِ الْجَامِعَةِ، وَلَنْ نَسْتَطِعَ الْحُضُورَ فِي الْإِمْتِحَانِ فِي الْوَقْتِ

الْمُحَدَّدِ. وَاقَقَ الْأَسْتَادُ أَنْ يُؤَجِّلَ لَهُمُ الْإِمْتِحَانَ لِمُدَّةٍ أَسْبُوعٍ وَاحِدٍ، فَفَرَّحَ الطُّلَّابُ بِذَلِكَ؛

لأنَّ خُطْتَهُمْ لِتَأْجِيلِ الامْتِحَانِ نَجَحُوا.

في الأُسْبُوعِ التَّالِي حَضَرُوا لِلِّامْتِحَانِ فِي الْوَقْتِ الْمُحَدَّدِ، وَ طَلَبَ الأُسْتَادُ مِنْهُمْ أَنْ يَجِلسُ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ فِي زَاوِيَةٍ مِنْ قَاعَةِ الِامْتِحَانِ، لِيُفَرِّقُهُمْ، ثُمَّ وَزَعَ عَلَيْهِمْ أَوْرَاقَ الِامْتِحَانِ. لَمَّا

نَظَرُوا إِلَى الْأَسْئِلَةِ، تَعَجَّبُوا لِأَنَّهَا كَانَتْ هَكَذَا:

١ لِمَاذَا اُنْفَجَرَ الإِطَارُ؟

٢ أَيُّ إِطَارٍ مِنْ سَيَّارَتِكُمْ اُنْفَجَرَ؟

٣ فِي أَيِّ طَرِيقٍ وَقَعَ هَذَا الْحَادِثُ؟

٤ مَا هُوَ تَرْتِيبُ جُلُوسِكُمْ فِي السَّيَّارَةِ؟

٥ كَيْفَ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَحِلُّوا مُشِكِّلَتَكُمْ؟

٦ كَمْ كَانَتِ السَّاعَةُ إِنْدَ اُنْفِجَارِ الإِطَارِ؟

٧ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يَسُوقُ السَّيَّارَةَ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ؟

٨ هَلْ تَصْمِنُ أَنْ يُجِيبَ أَصْدِقاُوكَ مِثْلَ إِجَابَتِكَ؟

خَجَلَ الطُّلَّابُ وَنَدِمُوا وَاعْتَدَرُوا مِنْ فِعْلِهِمْ، نَصَحَّهُمُ الأُسْتَادُ وَقَالَ: مَنْ يَكْذِبُ لَا يَنْجُحُ.

عَاهَدَ الطُّلَّابُ أُسْتَادُهُمْ عَلَى أَنْ لَا يَكْذِبُوا، وَ قَالُوا لَهُ نَادِمِينَ: تَعَلَّمْنَا دَرْسًا لَنْ نَنسَاهُ أَبَدًا.

قَرَرَ : قرار گذاشت

(مضارع: يُقرِّرُ)

كُنْ : باش

لُكْ : حرف نشانه آینده منفي

مُحَدَّد : مشخص شده

مَقَال : گفتار = قول، گلام

نَدَبَ : فرا خواند (مضارع: يَنْدُبُ)

وَاجَةَ : روبهرو شد (مضارع: يُواجِهُ)

وَزَعَ : پخش کرد (مضارع: يُوَزِّعُ)

ساقَ : رانندگی کرد (مضارع: يَسْوَقُ)

صُعْوَدَةَ : سختی ≠ سهولة

ضَمِّنَ : ضمانت کرد

(مضارع: يَضْمَنُ)

عَاهَدَ : پیمان بست

(مضارع: يُعاَهِدُ)

عِدَّةَ : چند

فَشِيلَ : شکست خورد

(مضارع: يَفْشِلُ)

أَجَّلَ : به تأخير انداخت

(مضارع: يُؤَجِّلُ / مصدر: تأجيل) = **أَخْرَ**

إِضْطَرَ : ناگریر کرد (مضارع: يَضْطَرُ)

تُضْطَرُ : ناگریر می شوی

إِطَارَ : تایر، چارچوب

إِطَارٌ احْتِيَاطِيٌّ : چرخ یدکی

تَبَيَّنَ : آشکار شد (مضارع: يَتَبَيَّنُ)

خُطَّةَ : نقشه، برنامه «جمع: خطوط»

زاوِيَةَ : گوشه «جمع: زوايا»

أَجِبْ عَنِ الْأَسْئِلَةِ التَّالِيَةِ حَسَبَ نَصَّ الدَّرْسِ.

١- هل وافق الأستاذ أن يؤجل الامتحان للطلاب لمدة أسبوعين؟

٢- ماذا قال الرجل لرسول الله ﷺ حين جاء إليه؟

٣- ما قال الطالب لاستاذهم نادمين؟

٤- من قال «من يكذب لا ينجح»؟

٥- كيف اتصل الطالب بالاستاذ؟

٦- لماذا فرط الطالب؟

اعلموا

ترجمة الفعل المضارع (۱)

■ حروف «آن»: که» و «گی، ل، لگی، حتی»: تا، برای اینکه» بر سر فعل مضارع می‌آیند و در معنای آن تغییر ایجاد می‌کنند؛ فعل‌هایی که دارای این حروف‌اند، در فارسی «مضارع التزامی» ترجمه می‌شوند؛ مثال:

حتی یحکم	یحکم: داوری می‌کند
آن یحاولوا	یحاولون: تلاش می‌کنند
لگی تفرحوا	تفرحون: شاد می‌شوید
لیجعل	یجعل: قرار می‌دهد
گی یدهبن	یدهبن: می‌روند

■ فعل مضارع دارای «لن» معادل «آنده منفی» در زبان فارسی است؛ مثال:

لن تناولوا: دست نخواهد یافت

این حروف در انتهای فعل مضارع تغییراتی را ایجاد می‌کنند. (به جز در ساخت‌هایی
مانند یقعلن و تفعلن^۱)

إِخْتِيرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمِ الْأَيْتَينِ وَالْحَدِيثَ حَسْبَ قَوَاعِدِ الدَّرْسِ، ثُمَّ عَيْنِ الْأَفْعَالِ الْمُضَارِعَةَ.

١ ﴿وَعَسَى أَنْ تَكُرَّهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ﴾ البقرة: ٢١٦

٢ ﴿... أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلْةٌ...﴾ البقرة: ٢٥٤

٣ مِنْ أَخْلَاقِ الْجَاهِلِ الْإِجَابَةُ قَبْلَ أَنْ يَسْمَعَ وَالْمُعَارَضَةُ قَبْلَ أَنْ يَفْهَمَ وَالْحُكْمُ بِمَا لَا يَعْلَمُ.
الإمام الصادق ع

۱- آشنایی با این تغییرات، از اهداف آموزشی کتاب درسی نیست.

۲- رزق: روزی داد

۳- خلّة: دوستی

در گروههای دو نفره شبیه گفت و گوی زیر را در کلاس اجرا کنید.

حوار

(فِي الصَّيْدَلِيَّةِ)

الصَّيْدَلِيُّ

الْحَاجُ

أَعْطِنِي الْوَرَقَةَ:

مِحْرَارٌ، حُبوبٌ مُسَكِّنَةٌ لِلصُّدَاعِ، حُبوبٌ مُهَدِّئَةٌ، كَبْسُولٌ أَمْبِيسِيلِين، قُطْنٌ طِبِّيٌّ، مَرْهُمٌ لِحَسَاسِيَّةِ الْجَلْدِ ...

لَا بَأْسَ، وَلَكِنْ لَا أَعْطِيكَ أَمْبِيسِيلِين.

لِآنَ بَيْعَهَا بِدُونِ وَصْفَةٍ غَيْرُ مَسْمُوحٍ.

لِمَنْ تَشَتَّرِي هَذِهِ الأَدوَيَةَ؟

رجاءً، راجِعٌ الطَّبِيبِ؛

الشَّفَاءُ مِنَ اللَّهِ.

عَفْوًا، مَا عِنْدِي وَصْفَةٌ
وَأُرِيدُ هَذِهِ الأَدوَيَةِ الْمَكْتُوبَةَ عَلَى الْوَرَقَةِ.

لِمَاذَا لَا تُعْطِينِي؟

أَشْتَرِيْهَا لِزُمَلَائِي فِي الْقَافِلَةِ يَا
حَضْرَةَ الصَّيْدَلِيِّ.

- ۱- الصَّيْدَلِيَّة: داروخانه ۲- الأَدْوَيَة: داروها
۳- الْمِحْرَار: دماسنج ۴- الْقُطْنُ: پنبه ۵- الْجَلْدُ: پوست
۶- حَضْرَةَ الصَّيْدَلِيِّ: جناب داروخانه دار ۷- راجِعٌ: مراجِعه کن

الْتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: أَيُّ فِعْلٍ مِنْ أَفْعَالِ مُعْجَمِ الدَّرِسِ يُنَاسِبُ التَّوْضِيحاَتِ التَّالِيَّةَ؟

١- شَاهَدَ وَجْهًا لِوَجْهٍ.

٢- ظَهَرَ وَصَارَ وَاضِحًا.

٣- لَمْ يَنْجُحْ بِلْ خَسِرَ.

٤- أَعْطَاهُ عَهْدًا وَقَوْلًا بِإِنْ يَفْعَلْ شَيْئًا.

٥- قَرَرَ أَنْ يَفْعَلَ مَا قَصَدَهُ مَعَ التَّاخيرِ.

الْتَّمَرِينُ الثَّانِي: تَرْجِيمُ الْأَحَادِيثِ، ثُمَّ عَيْنُ الْمَطْلوبِ مِنْكَ.

١- لَا تَعْتَرِروا بِصَلَاتِهِمْ وَلَا بِصِيَامِهِمْ ... وَلَكِنْ اخْتَبِرُوهُمْ عِنْدَ صِدقِ الْحَدِيثِ وَأَدَاءِ
الْأَمَانَةِ. الْإِمَامُ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ

٢- لَا تَسْتَشِيرِ الْكَذَابَ فَإِنَّهُ كَالسَّرَابِ يُقَرِّبُ عَلَيْكَ الْبُعْدَ وَيُبَعِّدُ عَلَيْكَ الْقُرْبَ.
(الْأَسْمَاءُ الْمُبَالَغَةُ)

٣- يَلْعُغُ الصَّادِقُ بِصِدْقِهِ مَا لَا يَلْعُغُهُ الْكَاذِبُ بِإِحْتِيَالِهِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

٤- لَا تُحَدِّثِ النَّاسَ بِكُلِّ مَا سَمِعْتَ بِهِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

٣- لَا تَسْتَشِيرُ: با ... مشورت نکن

٢- الصَّيَامُ: روزه

١- لَا تَعْتَرِروا: فریب نخورید

٦- آلِاحْتِيَالِ: فریبکاری

٥- يُبَعِّدُ: دور می سازد

٤- يُقَرِّبُ: نزدیک می سازد

التمرين الثالث: عِينُ الْكَلْمَةِ الَّتِي لَا تُنَاسِبُ الْكَلِمَاتِ الْأُخْرَى مَعَ بَيَانِ السَّبَبِ.

☐ إطار	☐ قول	☐ كلام	١- مقال
☐ تكلم	☐ كمل	☐ حدث	٢- كلم
☐ أَغْصَانٌ	☐ أَثْمَارٌ	☐ تأجيل	٣- جذوع
☐ يَخْنُقُ	☐ يَزْرَعُ	☐ يَنْبُتُ	٤- يَغْرِسُ
☐ أَكْرَمٌ	☐ أَخْضَرٌ	☐ أَسْوَدٌ	٥- أحمر

التمرين الرابع: ترجم الآيات، ثم عِينُ المطلوب منك.

١- ﴿فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا...﴾ الأعراف: ٨٧

٢- ﴿...يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ ...﴾ الفتح: ١٥

٣- ﴿... مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ ...﴾ آل مائدة: ٦

٤- ﴿... لِكَيْلًا تَحْرَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ ...﴾ آل عمران: ١٥٣

٥- ﴿لَنْ تَنالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا ثَحِبُوكُمْ...﴾ آل عمران: ٩٢

١- حرج: حالت بحراني ٢- لكيلا: لكي+لا ٣- فات: از دست رفت ٤- لن تزالوا: دست نخواهيد یافت

الَّتَّمَرِينُ الْخَامِسُ: تَرْجِمِ الْجُمَلَ التَّالِيَةَ.

١- اجْلِسْ عَلَى الْكُرْسِيِّ:

٢- تَجْلِسُ مَعَ زَمِيلِكَ:

٣- اصِرْ لِكَيْ يَجْلِسَ:

٤- جَالِسٌ خَيْرَ النَّاسِ:

٥- لَا تَجْلِسُوا هُنَاكَ:

٦- لَنْ يَجْلِسَنَ هُنَا:

٧- أَرِيدُ أَنْ أَجِلِسَ:

٨- رَجَعْنَا لِنَجْلِسَ:

سلام

Hola

你

Привет

Hello

Ciao

Tierra

السلام
عليكم

Ciao

الدُّرْسُ السَّادِسُ

الإِنْسَانُ بِكُلِّ لِسَانٍ إِنْسَانٌ.

أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

انسان با [دافستن] هر زیان [جیدی] یک انسان است.

تُعَدُ الدُّكْتُورَةُ آنَّهُ ماري شِيمِيلُ مِنْ أَشْهَرِ الْمُسْتَشْرِقِينَ.

وُلِدَتْ فِي «الْأَلْمَانِيَا» وَ كَانَتْ مُنْدُ طُفُولَتِهَا مُشْتَاقَةً إِلَى كُلِّ

مَا يَرْتَبِطُ بِالشَّرْقِ وَ مُعْجَبَةً بِإِيَرانَ كَانَ عُمُرُهَا خَمْسَةَ

عَشَرَ عَامًا حِينَ بَدَأَتْ بِدِرَاسَةِ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ. حَصَلَتْ عَلَى

شَهَادَةِ الدُّكْتُورَاهُ فِي الْفَلْسَفَةِ وَ الدِّرَاسَاتِ الْإِسْلَامِيَّةِ وَ هِيَ فِي التَّاسِعَةِ عَشَرَةَ مِنْ عُمُرِهَا؛

تَعَلَّمَتِ الْلُّغَةُ التُّرْكِيَّةُ وَ دَرَسَتِ فِي جَامِعَةِ أَنْقَرِهِ.

كَانَتْ شِيمِيلُ تَدْعُو الْعَالَمَ الْعَرَبِيَّ الْمُسِيْحِيِّ لِفَهِمِ حَقَائِقِ الدِّينِ الْإِسْلَامِيِّ وَ الْإِطْلَاعِ

عَلَيْهِ. وَ هُذَا الْعَمَلُ رَفَعَ شَأنَهَا فِي جَامِعَاتِ الدُّولِ الْإِسْلَامِيَّةِ، فَحَصَلَتْ عَلَى دُكْتُورَاهُ فَخْرِيَّةٍ

مِنْ جَامِعَاتِ السُّنْدِ وَ إِسْلَامِ آبَادِ وَ بِيشَاوَرِ وَ قُونِيَّةِ وَ طَهْرَانِ.

إِنَّهَا تَعَلَّمَتْ لُغَاتٍ كَثِيرَةً مِنْهَا الْفَارَسِيَّةُ وَ الْعَرَبِيَّةُ وَ التُّرْكِيَّةُ وَ الإِنْجِليْزِيَّةُ وَ الْفَرَنْسِيَّةُ وَ

الْأُرْدِيَّةُ؛ وَ كَانَتْ تُلْقِي مُحَاضَرَاتٍ بِالْلُّغَةِ الْفَارَسِيَّةِ. فَهِيَ كَانَتْ مِثَالًا لِهُدُوِّهِ الْعِبَارَةِ:

«الْإِنْسَانُ بِكُلِّ لِسَانٍ إِنْسَانٌ»

أَكْثَرُ شِيمِيلَ أَكْثَرَ مِنْ مِئَةِ كِتَابٍ وَ مَقَالَةٍ مِنْهَا كِتَابٌ حَوْلَ شَخْصِيَّةِ جَلالِ الدِّينِ الرُّومِيِّ.

هيَ كَانَتْ تُحِبُّ الْعِيشَ فِي الشَّرْقِ، لِذَلِكَ دَرَسَتْ مُدَّةً طَوِيلَةً فِي الْهِنْدِ وَ بَاكِستانَ، وَ

دَرَسَتْ كَذَلِكَ مَا يُقَارِبُ خَمْسَةً وَ عِشْرِينَ عَامًا فِي جَامِعَةِ هَارْفَارِد.

قَبْلَ وَفَاتِهَا أَوْصَتْ شِيمِيلُ زُمَلَاءَهَا أَنْ يُشَكِّلُوا فَرِيقًا لِلْجَوَارِ الدِّينِيِّ وَ التَّقَافِيِّ يَكُونُ

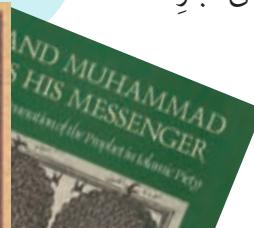
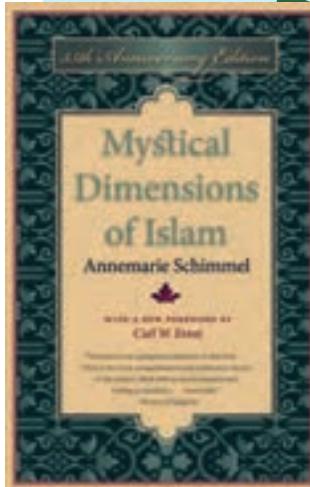
هَدْفُهُ الْأَعْلَى «مَدَ جُسُورِ الصَّدَاقَةِ وَ التَّفَاهُمْ بَيْنَ أُورُوبَا وَ الْعَالَمِ الْإِسْلَامِيِّ» وَ

«الِّتْهَادَ بَيْنَ الْخَضَارَاتِ».

أَشَارَتْ شِيمِيلُ فِي إِحْدَى مُقَابِلَاتِهَا إِلَى الْأَدْعِيَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ وَ قَالَتْ:

«أَنَا أَقْرَأُ الْأَدْعِيَةَ وَ الْأَحَادِيثَ الْإِسْلَامِيَّةَ بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ وَ لَا أُرَاجِعُ تَرْجِمَتَهَا».

هِيَ أَوْصَتْ أَنْ يُكْتَبَ هَذَا الْحَدِيثُ عَلَى قَبْرِهَا:

«الَّذِي نَسِيَ نَيَامٌ فَإِذَا مَأْتُوا اَنْتَبَهُوا».
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

مُحَاضَرَة : سخنرانی
مَدَّ : کشید، گسترش
مُسْتَشْرِق : خاورشناس
مُعْجَبَةٍ : شیفتہ (أَعْجَبَ، يُعْجِبُ)
مُقَابَلَة : مصاحبه
مُنْدُّ : از هنگام

حَضَارَة : تمدن
دُكْتُورَاه : دکترا
شَكْلَ : تشکیل داد (مضارع: يُشكّلُ)
شَهَادَة : مدرک
عَدَّ : به شمار آورده، شمرده
(مضارع: يَعُدُّ)
فَخْرِيَّة : افتخاری
فَرَنْسِيَّة : فرانسوی
قَارَبَ : نزدیک شد
«ما يُقارِبُ: نزدیک به»

أُرْدِيَّة : زبان اردو
أَشَارَ : اشاره کرد (مضارع: يُشيرُ)
الْقَى : انداخت (مضارع: يُلقِي)
کائث تُلقی مُحاصرَةً: سخنرانی می کرد
إنجليزية : انگلیسی
أنقرة : آنکارا
أوْصَى : سفارش کرد (مضارع: يوصي)
ثقافي : فرهنگی «ثقافية: فرهنگ»
حَصَلَ عَلَى: به دست آورده
(مضارع: يَحْصُلُ)

أَحِبُّ عَنِ الْأَسْئِلَةِ التَّالِيَّةِ حَسَبَ نَصُّ الدَّرْسِ.

١- بِأَيِّ لُغَةٍ كَانَتْ شِيمِلْ تَقْرَأُ الْأَدْعِيَّةِ الإِسْلَامِيَّةَ؟

٢- أَيِّ حَدِيثٍ كُتِبَ عَلَى قَبْرِ شِيمِلْ؟

٣- كِمْ كِتابًا وَ مَقَالَةً الْفَتْ شِيمِلْ؟

٤- بِمَاذَا أَوْصَتْ شِيمِلْ زُمَلَاءَهَا؟

٥- أَيْنَ وُلِدَتْ شِيمِلْ؟

اَعْلَمُوا

تَرْجِمَةُ الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ (۲)

- حروف «لَم ، لِ ، لَا» بر سر فعل های مضارع می آیند و معنای آن را تغییر می دهند.
- حرف «لَم» فعل مضارع را به «ماضی ساده منفی» یا «ماضی نقلی منفی» تبدیل می کند؛ مثال:

لَم يَسْمَعْ: نشنید، نشنیده است	يَسْمَعُ: می شنود
لَمْ تَدْهَبُوا: نرفتید، نرفته اید	تَدْهَبُونَ: می روید
لَمْ تَكْتُبْنَ: ننوشtid، ننوشته اید	تَكْتُبْنَ: می نویسید

- حرف «لِ امر» بر سر فعل مضارع به معنای «باید» است و چنین فعلی معادل «مضارع التزامی» در فارسی می باشد؛ مثال:

لِنَرْجِعْ: باید برگردیم	نَرْجِعُ: بر می گردیم
لِيَعْلَمُوا: باید بدانند	يَعْلَمُونَ: می دانند

- در کتاب عربی پایه نهم با حرف «لَا نهی» بر سر فعل مضارع (دوم شخص) آشنا شدید؛ مثال:

لَا تَيِّأْسُ: نالمید می شوی	تَيِّأْسُ: نالمید می شوی
لَا تُرْسِلُوا: نفرستید	تُرْسِلُونَ: می فرستید

- همنین حرف «لَا نهی» اگر بر سر سایر ساخت های فعل مضارع باید، به معنای «نباید» و معادل «مضارع التزامی» منفی در فارسی است؛ مثال:

لَا يُسَافِرُوا: نباید سفر کنند	يُسَافِرُونَ: سفر می کنند
---------------------------------	---------------------------

- حروف «لَم ، لِ ، لَا» در انتهای فعل مضارع تغییراتی ایجاد می کنند. (به جز در ساخت هایی مانند يَقْعِلَنَ و تَفَعَّلَنَ^۱)

۱- آشنایی با این تغییرات، از اهداف آموزشی کتاب درسی نیست.

٤٠ ﴿ لَا تَحْرِنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ﴾ التَّوْبَةُ :

۲ ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يُعِيرُ مَا يَقُولُمْ حَتَّىٰ يُعِيرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ ﴾ الْرَّعْدُ : ۱۱

٣ ... لَا تَظْلِمْ كَمَا لَا تُحِبُّ أَنْ تُظْلَمْ وَأَحْسِنْ كَمَا تُحِبُّ أَنْ يُحْسَنَ إِلَيْكَ. الْأَدَمُ عَلَى مُلْكِ الْأَرْضِ

چند نکته:

نکته (۱) : فعل نهی همان فعل مضارع است.

نکته (۲) : ترجمهٔ فعلی مانند «لِيَعْلَمُوا» فقط در جمله و در متن امکان‌پذیر است:

مثال:

تَكَلَّمَتْ مَعَ أَصْدِقَائِي لِيَعْلَمُوا كَيْفَ يُمْكِنُ لَهُمْ أَنْ يَنْجُحُوا فِي بَرَاجِمِهِمْ.

با دوستام سخن گفتم تا بدانند چگونه برایشان امکان دارد که در برنامه هایشان موفق شوند.

قال المُدِيرُ: إِنَّ الامْتِحَانَاتِ تُسَاعِدُ الطُّلَّابَ لِتَعْلَمُ دُرُوسَهُمْ فَلْيَعْلَمُوا ذَلِكَ وَ عَلَيْهِمْ أَنْ

لَا يَخافُوا مِنْهَا.

مدرس گفت: آزمون‌ها دانش‌آموزان را برای یادگیری درس‌های شان کمک می‌کند و باید این را

یدانند و بر آنان لازم است که از آن نترسند.

نکته (۳) : حرف «ل» بر سر ضمیرها به «ل» تبدیل می‌شود؛ مثال:

الله، لَهَا، لَهُمْ، لَهُنَّا، لَهُمَا، لَكَ، لَكُمْ، لَكُنَّا، لَكُمَا، لَنَا.

در «لو» این گونه نیست.

■ **نکته (۴)** : تاکنون با دو نوع حرف «لِ» آشنا شده‌اید، یکی بر سر اسم (ضمیر نیز اسم محسوب می‌شود) و دیگری بر سر فعل مضارع می‌آید؛ تشخیص معنای هر یک فقط داخل متن امکان دارد:

- ۱- «لِ» به معنای «مالِ، از آنِ» مانند «لِمَنْ تِلْكَ الشَّرِيحَةُ؟»؛ یعنی «آن سیم کارت مالِ کیست؟»؛ «لِ» به معنای «برایِ» مانند «إِشْتَرَيْتُ حَقِيقَةً لِلْسَّفَرِ»؛ یعنی «چمدانی برای سفر خریدم». «لِ» به معنای «داشتِنِ» مانند «لِي شَهَادَةٌ فِي الْحَاسُوبِ»؛ یعنی «مدرک رایانه دارم».
- ۲- «لِ» به معنای «بایدِ» مانند «لِنَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ»؛ یعنی «باید به خدا توکل کنیم». «لِ» به معنای «تا» مانند «ذَهَبْتُ إِلَى الْمَتَجَرِ لَاشْتَرِيَ بَطَارِيَّةً لِجَوَالِيِّ»؛ یعنی «به مغازه رفتم تا باقی برای تلفن همراهم بخرم».

حرف «لِ» پس از حرف‌هایی مانند «وَ، فَ» معمولاً ساکن می‌شود؛ مثال:
فَ + لِ + يَعْمَلُ = فَلِيَعْمَلُ: پس باید انجام دهد.

اِخْتِيرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمِ الْعِبارَاتِ التَّالِيَةَ حَسَبَ الْقَواعِيدِ.

۱) الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿الْفَاتِحة: ۲﴾

۲) بُعِثَ النَّبِيُّ لِيَهْدِي النَّاسَ.

۳) لِنَسْتَمِعُ إِلَى الْكَلَامِ الْحَقِّ.

۴) لِمَنْ هُنْدِهِ الْجَوَازَاتُ؟

الَّتَّمَارِين

الَّتَّمَارِينُ الْأَوَّلُ: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً مِنْ كَلِمَاتٍ مُعَجَّمِ الدَّرِسِ.

- ١- كَانَتْ شِيمِلْ مُنْدُ طُفُولَتِهَا مُشْتَاقَةً إِلَى كُلِّ مَا يَتَعَلَّقُ بِالشَّرِقِ وَ بِإِيرَانَ.
- ٢- آلَدُكْتُورَاه هيَ شَهَادَةٌ تُعْطَى لِشَخْصٍ تَقْدِيرًا لِجُهُودِهِ فِي مَجَالٍ مُعَيَّنٍ.
- ٣- إنَّ ثَانِي أَكْبَرِ مَدِيَّةٍ فِي تُرْكِيا بَعْدَ إِسْطَانْبُولَ.
- ٤- آلَشَّعْبُ الْبَاكِسْتَانِيُّ يَتَكَلَّمُ بِاللُّغَةِ
- ٥- آلُلْغَةُ الرَّسْمِيَّةُ فِي بِرِيطَانِيَا

الَّتَّمَارِينُ الثَّانِي: عَيِّنِ الْكَلِمَةَ الَّتِي لَا تُنَاسِبُ الْكَلِمَاتِ الْأُخْرَى.

☐ الْسَّنَة	☐ الْثَّقَافَة	☐ الْشَّهْرُ	☐ الْأَسْبُوعُ
☐ الْفَخْرِيَّة	☐ الْفَرْنَسِيَّة	☐ الْإِنْجِليزِيَّة	☐ الْأَرْدِيَّة
☐ الْحَبِيب	☐ الْصَّدِيق	☐ الْقَمِيص	☐ الْزَّمِيل
☐ الْنَّيَام	☐ الْبِلَاد	☐ الْمَدِيَّة	☐ الْقَرِيَّة
☐ الْكِبَر	☐ الْصَّغَر	☐ الْطُّفُولَة	☐ الْشَّهَادَة
☐ الْعِنَب	☐ الْتَّفَاح	☐ الْرُّمَان	☐ الْقَطُّ

آلَّتَّمْرِينُ الْثَالِثُ: إِقْرَأِ الْآيَاتِ التَّالِيَّةَ، ثُمَّ انتَخِبِ التَّرْجِمَةَ الصَّحِيحَةَ.

۱- ﴿... عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ آل عمران: ۱۲۲

الف) مؤمنان تنها باید بر خدا توگل کنند.

ب) مؤمنان فقط به خدا توگل می کنند.

۲- ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾ الحُجُّرَات: ۱۴

بادیه نشینان گفتند: ...

الف) ... «ایمان می آوریم». بگو: «ایمان نمی آورید؛ بلکه بگویید: در سلامت می مانیم».

ب) ... «ایمان آوردیم». بگو: «ایمان نیاورده اید؛ بلکه بگویید: اسلام آوردیم».

۳- ﴿أَوَ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ...﴾ آل زمر: ۵۲

الف) آیا ندانسته اند که خدا روزی را برای هر کس بخواهد، می گستراند؟

ب) آیا نمی دانند که خدا روزی را برای هر کس بخواهد، فراوان می کند؟

۴- ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوَلَّْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ سوره الإخلاص

بگو: او خداوند یکتاست، خدا بی نیاز است ...

الف) ... نمی زاید و زاده نمی شود و کسی همانندش نیست.

ب) ... نزاده و زاده نشده و کسی برایش همتا نبوده است.

۴- آنکه: همتأ

۳- ولد: زاید (مضارع: یلدُ)

۲- الصَّمَد: بی نیاز

۱- أَسْلَمَ: اسلام آورد

۵- ﴿... فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ * الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جَوَعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾

سورة قُرْشٍ

پس پروردگار این خانه را...

- (الف) ... می پرسند؛ زیرا در گرسنگی خوراکشان داد و از ترس [دشمن] در امان نهاد.
- (ب) ... باید بپرسند، همان که در گرسنگی خوراکشان داد و از بیم [دشمن] ایمنشان کرد.

۳- آمن: ایمن کرد، ایمان آورده

۲- الجوع: گرسنگی

۱- أَطْعَمَ: خوراک داد

آلَّمِرِينُ الرَّابِعُ: ضَعْ فِي الْقَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً.

- ١- نُسَمَّى مَظَاهِرُ التَّقْدُمِ فِي مَيَادِينِ الْعِلْمِ وَالصَّنَاعَةِ وَالآدِبِ مِهْرَاجَانًا حَضَارَةً
- ٢- أَسْتَاذُ الجَامِعَةِ فِي حَدِيثِهِ إِلَى فَضَائِلِ آنَّهُ مَارِي شِيمِيلُ. أَشَارَ أَثَارَ
- ٣- هِيَ الْقِيمُ الْمُشَتَّرَكُهُ بَيْنَ جَمَاعَةِ مِنَ النَّاسِ. الْتَّفَافَةُ الشَّهَادَةُ
- ٤- الْقَى أَسْتَاذُ الجَامِعَةِ حَوْلَ شِيمِيلُ. مُحَاذِرَةً مُسَجَّلًا
- ٥- هُوَ الشَّخْصُ الَّذِي يَعْمَلُ مَعَكُ. الْرَّمِيلُ الْمِضِيَافُ

آلَّمِرِينُ الْخَامِسُ: اِنْتَخِبِ الْجَوابَ الصَّحِيحَ.

- ١- عَلَيْكَ بِالْمُحاوَلَةِ وَ فِي حَيَاةِكَ. لَا تَنِيَّسْ كَيْ تَنِيَّسْ أَنْ تَنِيَّسَ
- ٢- أَنَا فِي السَّنَتَيْنِ الْمَاضِيَيْنِ. لَنْ أُسَافِرْ لِكَيْ أُسَافِرْ لَمْ أُسَافِرْ
- ٣- أُرِيدُ إِلَى سُوقِ الْحَقَائِبِ. إِنْ أَذْهَبْ لَمْ أَذْهَبْ أَنْ أَذْهَبْ
- ٤- هُوَ إِلَى الْمَلْعَبِ غَدًّا. لَمْ يَرْجِعْ مَارَجَعَ لَنْ يَرْجِعَ
- ٥- مَنْ يَنْجَحُ فِي أَعْمَالِهِ. يَجْتَهِدْ لَا يَجْتَهِدْ

الْتَّمَرِينُ السَّادِسُ: عَيْنِ الْبَيْتِ الْفَارِسِيِّ الَّذِي يَرْتَبِطُ بِالْحَدِيثِ فِي الْمَعْنَى.

١- الْمُؤْمِنُ قَلِيلُ الْكَلَامِ كَثِيرُ الْعَمَلِ. الْإِمَامُ الْكَاظِمُ عَلَيْهِ الْبَشَّارَةُ

٢- الْعَالِمُ بِلَا عَمَلٍ كَالشَّجَرِ بِلَا ثَمَرٍ. رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

٣- أَمْرَنِي رَبِّي بِمُدَارَةِ النَّاسِ كَمَا أَمْرَنِي بِأَدَاءِ الْفَرَائِضِ. رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

٤- عَدَاوَةُ الْعَاقِلِ خَيْرٌ مِّنْ صَدَاقَةِ الْجَاهِلِ. الْإِمَامُ عَلَيْهِ الْبَشَّارَةُ

٥- الدَّهْرُ يَوْمَانِ؛ يَوْمٌ لَكَ وَيَوْمٌ عَلَيْكَ. الْإِمَامُ عَلَيْهِ الْبَشَّارَةُ

٦- حَيْرُ الْأُمُورِ أَوْسَطُهَا. رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

الف) کم کوی و گزندہ کوی چون د	تازانک تو جان شود پر (نظمی کنجوی)
ب) علم کز اعمال نشانش نیست	کالبدی داردو جانش نیست (امیر خسرو دھلوی)
ج) اندازه نکد دارکه اندازه نکوست	هم لايق دشمن است و هم لايق دوست (سعدی)
د) روپنگار است آن که عزت دید که خواردارو	چخ بازیکر ازین باز سچه ها بسیار دارو (قائم مقام فراهانی)
ه) آسایش دو گیتی تفسیر این دو حرف است	با دوستان مروت با دشمنان ملا را (حافظ)
و) دشمن دانکه غم جان بود	بهرز از آن دوست که نادان بود (نظمی کنجوی)

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

اَكْتُبْ عَنْ اَحَدِ هُوَلَاءِ الْمُسْتَشْرِقِينَ الَّذِينَ خَدَمُوا الْلُّغَةَ الْفَارِسِيَّةَ اَوِ الْعَرَبِيَّةَ.

هانرى كوربين (هِنْرِى كُوربِين)

Henry Corbin

رينولد نيكلسون

Reynold Alleyne Nicholson

يوهان گوته

Johann Wolfgang von Goethe

ولاديمير مينورסקי

Vladimir Minorski

توشى هيکو ایزوتسو

Toshihiko Izutsu

ادوارد براون

Edward Granville Browne

«يوهان غوته» هوَ اَحَدُ اَشْهَرِ اَدَبِيَّ اَلْمَانِيَّةِ، وَ الَّذِي تَرَكَ إِرْثًا اَدَبِيًّا وَ تَقَافِيًّا عَظِيمًا لِلْمَكَتبَةِ الْعَالَمِيَّةِ.

«رينولد نيكلسون» هوَ مُسْتَشْرِقٌ اِنْجِليزِيٌّ. خَبِيرٌ فِي التَّصْوُفِ وَ الْأَدَبِ الْفَارِسِيِّ، وَ يُعْتَبَرُ مِنْ اَفْضَلِ الْمُتَرْجِمِينَ

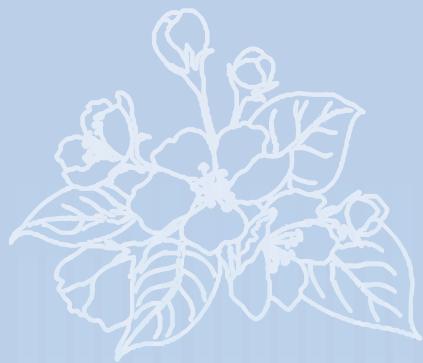
لِاَسْعَارِ جَلَالِ الدِّينِ الرَّوْمِيِّ.

«هِنْرِى كُوربِين» فَيْلَسُوفٌ وَ مُسْتَشْرِقٌ فَرَنْسِيٌّ اَهْتَمَ بِدِرَاسَةِ اِسْلَامٍ. اَسَسَ فِي فَرَنْسَا قِسْمًا لِتَارِيخِ اِيْرَانِ.

«إِدوارد براون» مُسْتَشْرِقٌ اِنْجِليزِيٌّ نَالَ شُهْرَةً وَاسِعَةً فِي الدِّرَاسَاتِ الشَّرْقِيَّةِ وَ كَانَ يَعْرِفُ الْفَارِسِيَّةَ وَ الْعَرَبِيَّةَ جَيِّدًا.

«توشى هيکو ایزوتسو» اَوَّلُ مَنْ تَرَجَّمَ الْقُرْآنَ إِلَى اللُّغَةِ اليَابَانِيَّةِ. وَ كَانَ يَعْرِفُ ثَلَاثَيْنَ لُغَةً مِنْهَا الْفَارِسِيَّةُ وَ الْعَرَبِيَّةُ.

«فَلَادِيمِير مِينُورُسْكِي» مُسْتَشْرِقٌ روْسِيٌّ. اَسْتَاذٌ فِي دِرَاسَةِ الْفَارِسِيَّةِ وَ الْكُرْدِيَّةِ.^۱

الدَّرْسُ السَّابِعُ

﴿الرَّحْمَنُ * عَلَّمَ الْقُرْآنَ * حَلَقَ الْإِنْسَانَ *

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ الرَّحْمَن: ١ تا ٤

خدای بخشاینده، قرآن را آموزش داد، انسان را آفرید، سخن
گفتن را به او آموخت.

تأثيرُ اللُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ عَلَى الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ

المفردات الفارسية دخلت اللغة العربية مُنذ العصر الجاهلي، فَقَدْ نُقلَتْ إلى العربية الفاظ

فارسية كثيرةً بسبب التجارة ودخول الإيرانيين في العراق واليمن، و كانت تلك المفردات

ترتبٌ ببعض البصائر التي ما كانت عند العرب **المسك** و **الدياج**. و **اشتد** النقل من

الفارسية إلى العربية بعد **انضمام** إيران إلى الدولة الإسلامية.

و في العصر العباسي **ازداد** نفوذ اللغة الفارسية حين شارك الإيرانيون في قيام الدولة العباسية

على يد أمثال أبي مسلم الخراساني و آل برماك. و كان لابن المقفع دوراً عظيم في هذا

التأثير، فَقَدْ نَقَلَ عَدَاداً مِنَ الْكُتُبِ الْفَارِسِيَّةِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ، مِثْلُ كَلِيلَةٍ وَ دَمَنَةٍ. و لـفirozabadi

معجم مشهور باسم القاموس **يضم** مفردات كثيرةً باللغة العربية.

و قد **بيَّنَ** علماء اللغة العربية و الفارسية أبعاد هذا التأثير في دراساتهم، فقد ألف الدكتور

التونجي كتاباً يضم الكلمات الفارسية **المُعَربَةَ** سماه «معجم المعرّبات الفارسية في اللغة

العربية».

أَمَّا الْكَلِمَاتُ الْفَارِسِيَّةُ الَّتِي دَخَلَتِ الْلُّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ فَقَدْ تَغَيَّرَتْ أَصواتُهَا وَأَوْزَانُهَا، وَنَطَقَهَا الْعَرَبُ وَفُقَادُ الْسِنَتِهِمْ، فَقَدْ بَدَلُوا الْحُرُوفَ الْفَارِسِيَّةَ «گ، چ، پ» الَّتِي لَا تَوْجَدُ فِي لُغَتِهِمْ إِلَى حُرُوفٍ قَرِيبَةٍ مِنْ مَخَارِجِهَا؛ مِثْلُ:

پَرْدِيس ← فِرْدَوْس، مِهْرَگَان ← مَهْرَجَان، چَادُرْشَب ← شَرْشَف و ...

وَ اشْتَقَوْا مِنْهَا كَلِمَاتٍ أُخْرَى، مِثْلُ «يَكِنْزُونَ الْذَّهَبَ وَ الْفِضَّةَ...» مِنْ كَلِمَةِ «گَنج» الْفَارِسِيَّةِ.

عَلَيْنَا أَنْ نَعْلَمَ أَنَّ تَبَادُلَ الْمُفَرَّدَاتِ بَيْنَ الْلُّغَاتِ فِي الْعَالَمِ أَمْرٌ طَبِيعِيٌّ يَجْعَلُهَا غَنِيَّةً فِي الْأُسْلُوبِ وَ الْبَيَانِ، وَ لَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَجِدَ لُغَةً بِدُونِ كَلِمَاتٍ دَخِيلَةٍ؛ كَانَ تَأْثِيرُ الْلُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ عَلَى الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ قَبْلَ الإِسْلَامِ أَكْثَرَ مِنْ تَأْثِيرِهَا بَعْدَ الإِسْلَامِ، وَ أَمَّا بَعْدَ ظُهُورِ الإِسْلَامِ فَقَدِ ازْدَادَتِ الْمُفَرَّدَاتُ الْعَرَبِيَّةُ فِي الْلُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ بِسَبَبِ الْعَامِلِ الدِّينِيِّ.

مُفَرَّدَاتٌ : واژگان

مِسْكٌ : مُشك

نَطَقٌ : بر زبان آورد (مضارع: ينطِقُ)

نَقلٌ : منتقل كرد (مضارع: ينْقُلُ)

وَفْقًا لِـ : بر اساسِ

يَضْمُونٌ : در برمی گیرد (ماضی: ضَمَّ)

تَغَيَّرٌ : دگرگون شد

(مضارع: يتَغَيِّرُ)

دَخْلٌ : وارد شده

دِبَابِاجٌ : ابریشم

شَارِكٌ : شرکت کرد

(مضارع: يُشارِكُ)

مُعَرَّبٌ : عربی شده

إِزْدَادٌ : افزایش یافت

(مضارع: يَزْدَادُ)

إِشْتَدَادٌ : شدّت گرفت

(مضارع: يَشْتَدُّ)

إِشْتَقَّ : برگرفت (مضارع: يَشْتَقُ)

إِنْصَامٌ : پیوستن (انضم، يَنْصَمُ)

بَيْنَ : آشکار کرد (مضارع: يَبْيَّنُ)

أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ مُسْتَعِينًا بِالنَّصْ

١- لماذا ازدادت المفردات العربية في اللغة الفارسية بعد ظهور الإسلام؟

٢- من هو مؤلف «معجم المعرّبات الفارسية» في اللغة العربية؟

٣- متى دخلت المفردات الفارسية في اللغة العربية؟

٤- أي شيء يجعل اللغة غريبة في الأسلوب والبيان؟

٥- متى ازداد نفوذ اللغة الفارسية في اللغة العربية؟

٦- ما هو الأصل الفارسي لكلمة «كنز»؟

اعلَمُوا

مَعَانِي الْأَفْعَالِ النَّاقِصَةِ

■ فعل‌های پرکاربرد «کان، صار، لیس و أَصْبَحَ» افعال ناقصه نام دارند.

■ کان چند معنا دارد:

۱- به معنای «بود»؛ مثال: کان الْبَابُ مُغْلَقاً. در بسته بود.

۲- به معنای «است»؛ مثال: إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝ الْأَخْرَاج: ۲۴
بی‌گمان خدا آمرزنه و مهربان است.

۳- کان به عنوان «فعل کمکی سازنده معادل ماضی استمراري»؛ مثال: کانوا يَسْمَعُونَ: می‌شنیدند.

۴- کان به عنوان «فعل کمکی سازنده معادل ماضی بعيد»؛ مثال: «کان الطَّالِبُ سَمِعَ» و «کان الطَّالِبُ قَدْ سَمِعَ» به این معناست: «دانش‌آموز شنیده بود».

۵- «کان» بر سر «ل» و «عِنْدَ» معادل فارسي «داشت» است؛ مثال:
کان لي خاتم فِضَّةٍ. انگشت نقره داشتم. کان عِنْدي سریر حَشَبيٌّ. تختی چوبی داشتم.
مضارع کان «یکون» به معنای «می‌باشد» و امر آن «كُنْ» به معنای «باش» است.

■ صار و أَصْبَحَ به معنای «شد» هستند. مضارع صار «يَصِيرُ» و مضارع أَصْبَحَ «يُصِّبِحُ

است؛ مثال:

۶۳- أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَةً ۝ الْحَجَّ :

از آسمان آبی را فرو فرستاد و زمین سرسیز می‌شود.

نَظَفَ^۲ الطُّلَابُ مَدَرَسَتَهُمْ، فَصَارَتِ الْمَدَرَسَةُ نَظِيفَةً.

دانش‌آموزان مدرسه‌شان را تمیز کردند و مدرسه تمیز شد.

۱- المُخْضَرَة: سرسیز ۲- نَظَفَ: تمیز کرد

لَيْسَ يَعْنِي «نِيَسْت»؛ مثًا:

﴿...يَقُولُونَ إِنَّ فُوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكُتُّمُونَ﴾ آل عمران: ١٦٧

با دهان هایشان چیزی را می گویند که در دل هایشان نیست و خدا به آنچه پنهان می کنند داناتر است.

إِخْتِيرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمْ هَذِهِ الْآيَاتِ.

١ ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالرَّكَأَةِ﴾ مريم: ٥٥

٢ ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولاً﴾ الإسراء: ٣٤

٣ ﴿...يَقُولُونَ بِالْأَسْنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ الفتح: ١١

٤ ﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلسَّائِلِينَ﴾ يوسف: ٧

٥ ﴿وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ فَأَلَّفْتُمْ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصَبَّخْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ آل عمران: ١٠٣

٣ - آلَفَ: همدل کرد، به هم پیوست

٢ - آیات: نشانه ها

١ - أَوْفُوا: وفا کنید

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت‌وگوی زیر را در کلاس اجرا کنید.

حوارٌ

(مَعَ الطَّبِيبِ)

المريض

الطيبُ

أشعرُ بِالْأَلْمِ في صدري، وَعِنْدي صداعٌ.

ما يِلَكَ؟

ما عِنْدي ضغطُ الدَّمِ وَلَا مَرَضُ السُّكَّرِ.

أَضْغَطُ الدَّمِ عِنْدَكَ أَمْ مَرَضُ السُّكَّرِ؟

بعد القَحْصِ يَقُولُ الطَّبِيبُ:

ماذا تَكْتُبُ لي، يا حَضْرَةَ الطَّبِيبِ؟

أَنْتَ مُصَابٌ بِزُكَامٍ^٢، وَعِنْدَكَ حُمَّى^٣ شَدِيدَةٌ.
أَكْتُبُ لَكَ وَصْفَةً.

مِنْ أَيْنَ أَسْتَلِمُ الَّدْوِيَّةَ؟

أَكْتُبُ لَكَ الشَّرَابَ وَالْحُبُوبَ الْمُسْكَنَةَ.

شُكْرًا جَزيلاً.

إِسْتَلِمِ الَّدْوِيَّةِ فِي الصَّيْدَلَيَّةِ الَّتِي فِي نِهايَةِ
مَمَّ الْمُسْتَوَاضِفِ.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

تَتَحَسَّنُ^٤ حَالُكَ.

في أَمَانِ اللَّهِ.

مَعَ السَّلَامَةِ.

١—الْأَلْمُ: درد ٢—الْمُصَابُ: دچار ٣—الْزُكَامُ: سرماخوردگی شدید ٤—الْحُمَّى: تب ٥—تَتَحَسَّنُ: خوب می‌شود

الَّتَّمَارِينَ

الَّتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: عَيْنِ الْجُمْلَةِ الصَّحِيحَةِ وَغَيْرِ الصَّحِيحَةِ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ. ✓ ✗

١- الْمِسْكُ عَطْرٌ يُتَخَدَّدُ مِنْ نَوْعٍ مِنَ الْغِزَلَانِ.

٢- الْشَّرَشْفُ قِطْعَهُ قُمَاشٌ تَوَضَّعُ عَلَى السَّرِيرِ.

٣- الْعَرَبُ يَنْطِقُونَ الْكَلِمَاتِ الدَّخِيلَةَ طِبقَ أَصْلِهَا.

٤- فِي الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ مِئَاتُ الْكَلِمَاتِ الْمُعَرَّبَةِ ذَاتُ الْأُصُولِ الْفَارِسِيَّةِ.

٥- أَلَفَ الدُّكْتُورُ التُّونِجِيُّ كِتَابًا يَضمُ الْكَلِمَاتِ الْتُرْكِيَّةِ الْمُعَرَّبَةِ فِي الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ.

الَّتَّمَرِينُ الثَّانِي: عَيْنِ الْعِبَارَةِ الْفَارِسِيَّةِ الْمُنَاسِبَةِ لِلْعِبَارَةِ الْعَرَبِيَّةِ.

١- تَجْرِي الرِّيَاحُ بِمَا لَا تَشْهِي^١ السُّفْنُ.

٢- الْبَعِيدُ عَنِ الْعَيْنِ، بَعِيدٌ عَنِ الْقَلْبِ.

٣- أَكْلَتُمْ تَمْرِي وَعَصَيْتُمْ أَمْرِي.

٤- خَيْرُ الْكَلَامِ مَا قَلَّ وَدَلَّ.

٥- الْأَصْبَرُ مِفْتَاحُ الْفَرَجِ.

٦- الْخَيْرُ فِي مَا وَقَعَ. وَبَرَدَ كَشْتَنِ آنِجَا كَه خواهد خدای وَگر جامه بر تن دَرَد ناخدای

١- تَشْهِي: می خواهد، میل دارد

الْتَّمْرِينُ الْثَالِثُ: تَرْجِمُ الْجُمَلَ التَّالِيَةَ.

- ١- لا تَكْتُبْ عَلَى الشَّجَرِ..... ٧- أَكْتُبْ بِخَطٍّ وَاضِحٍ.
- ٢- كَانُوا يَكْتُبُونَ رَسَائِلَ..... ٨- سَأَكْتُبْ لَكَ الْإِجَابَةَ.
- ٣- لَمْ يَكْتُبْ فِيهِ شَيْئًا..... ٩- لَنْ أَكْتُبْ جُملَةً.
- ٤- مَنْ يَكْتُبْ يَنْجُحُ..... ١٠- قَدْ كُتِبَ عَلَى اللَّوْحِ.
- ٥- يُكْتُبْ مَثْلُ عَلَى الْجِدارِ..... ١١- أَخَذْتُ كِتَابًا رَأَيْتُهُ.
- ٦- كُنْتُ أَكْتُبْ إِجَابَاتِي.....

الْتَّمْرِينُ الرَّابِعُ: إِبْحَثْ عَنِ الْأَسْمَاءِ التَّالِيَةِ فِي الْجُمَلِ.

(اسم الفاعل، اسم المفعول، اسم المبالغة، اسم المكان، اسم النّفظيـل)

- ١- ... يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ... ﴿ طه: ١٢٨﴾
- ٢- ... إِسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ عَقَارًا ﴿ نوح: ١٠﴾
- ٣- ... يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ... ﴿آلرَّحْمَنُ: ٤١﴾
- ٤- إِنَّكُمْ مَسْؤُلُونَ حَتَّىٰ عَنِ الْبِقَاعِ وَالْبَهَائِمِ. الْإِمَامُ عَلَيْهِ عَلَيَّا
الْإِمَامُ الْحَسَنُ عَلَيْهِ عَلَيَّا
- ٥- إِنَّ أَحْسَنَ الْحَسَنِ الْخُلُقُ الْحَسَنُ. الْإِمَامُ الْحَسَنُ عَلَيْهِ عَلَيَّا
- ٦- يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ. مِنْ دُعَاءِ الْجَوْشِنِ الْكَبِيرِ

١- ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ هود: ٤٧
گفت: پروردگارا، من به تو ...

الف) ... پناه بردم که از تو چیزی بپرسم که به آن علم ندارم.

ب) ... پناه می‌برم که از تو چیزی بخواهم که به آن دانشی ندارم.

الإِسْمُ النَّكِرَةُ، وَ الْفِعْلُ التَّاقِصُ:

٢- ﴿...وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ يُكْلِلُ شَيْءًا عَلِيًّا﴾ النساء: ٣٢

الف) و از خدا بخشش او را بخواهید؛ زیرا خدا به هر چیزی داناست.

ب) و از فضل خدا سؤال کردند، قطعاً خدا به همه چیزها آگاه بود.

الإِسْمُ النَّكِرَةُ، وَ الْفِعْلُ التَّاقِصُ:

٣- ﴿...يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَ يَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ ثُرَابًا﴾ النَّبِيَّ: ٤٠

روزی که ...

الف) ... آدمی آنچه را با دستانش پیش فرستاده است می‌نگرد و کافر می‌گوید: کاش من خاک بودم.

ب) ... مرد آنچه را با دستش تقدیم کرده است می‌نگرد و کافر می‌گوید: من همانند خاک شدم.

الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ، وَ الْفِعْلُ التَّاقِصُ:

٤- كَانَ الْأَطْفَالُ يَلْعَبُونَ بِالْكُرْتَةِ عَلَى الشَّاطِئِ وَ بَعْدَ الْعِبْ صارُوا نَشِيطِينَ.

الف) کودکان در کنار ساحل با توپ بازی می‌کردند و پس از بازی با نشاط شدند.

ب) بچه‌ها در کنار ساحل توپ بازی کردند و بعد از بازی پر نشاط، خوشحال هستند.

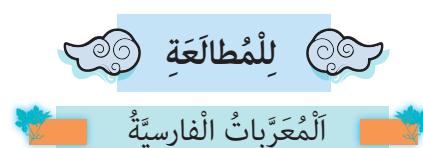
الْمَجْرُورَ بِحَرْفِ الْجَرِّ، وَ الْمُضَارَفُ إِلَيْهِ:

٥ - كُنْتُ سَاكِتاً وَ مَا قُلْتُ كَلِمَةً، لِأَنِّي كُنْتُ لَا أَعْرِفُ شَيْئاً عَنِ الْمَوْضُوعِ.

(الف) ساكت شدم و كلمه‌ای نمی‌گوییم؛ برای اینکه چیزی از موضوع نمی‌دانم.

(ب) ساكت بودم و كلمه‌ای نگفتم؛ زیرا چیزی درباره موضوع نمی‌دانستم.

الْمَفْعُولُ، وَ الْجَارُ وَ الْمَجْرُورُ:

إِبْرِيسِم: إِبْرِيشِم / إِبْرِيق: آبْرِيز / أَرْجُونَيِّ: أَرْغَوَانِي / أَسْتَادِ: أَسْتَاد / إِسْتَبْرَق: سَتِيرْك / أَسْطُوانَة: أَسْتُوَانَة

أَسْتُوَانَج: بَابُونَج / بَابُونَه / بَخْشِيش ← بَخْشِيش (بِالْفَارِسِيَّة: انْعَام) / بَابُوج (نَوْعٌ مِنَ الْحِذَاء) ← پَابُوش /

بَادِنْجَان: بَاتِنْجَان (بِالْفَارِسِيَّة: بَادِمْجَان) / بَرْبَط: (بَر بِالْفَارِسِيَّة: سِينَه + بَت: بِالْفَارِسِيَّة: أُرْدَك) مِن

آَلَاتُ الْمُوسِيقِيِّ / بَرْزَخ ← بَرْزَخ أَخْو (الْعَالَمُ الْأَعْلَى: جَهَان بَالَا) / بَرَنَامِج: بَرَنَامِه / بَرَواز ← بَرَواز: قَاب /

بَرِيد ← بُرِيدَه دُم: پُسْت / بُسْتَان: بُوستان / بَغْداد: بَغ + دَاد (خَدَادَاد) / بُوْسَه / بَهْلَوَان ←

بَهْلَوَان (بِالْفَارِسِيَّة: بَنْدِبَاز) / بَسْ: بَس / بَطْ: بَت (بِالْفَارِسِيَّة: ارْدَك) / بِلَّوْر: بُلُور / بَنْفَسَج: بَنْفَشَه / تَارِيخ:

تَارِيك / تَوْيِيج: تاجَگَذاري ← تاج / تَحْت: تخت / تَرْجُمان (تَرْجِمَة) ← تَرْزُبَان / تَنَور: تنور / توت:

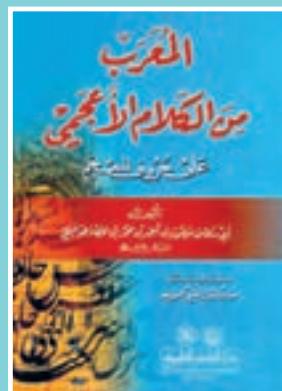
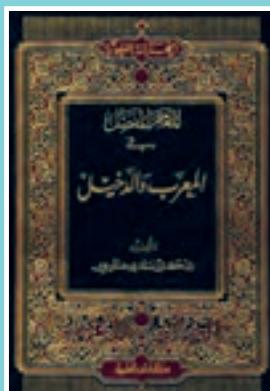
توت / جاموس: گَاوَمِيش / جَزَر: گَزَر / جَصْ: گَج / جَلَاب: گَلَاب / جَلَنَار: گَلَنَار / جُنَاح: گُنَاه / جُنْدِي:

گُندِي / جوراب: گَورَپَا (گَورَپ) / جَوز: گَوْز (بِالْفَارِسِيَّة: گِرْدُو) / جَوْشَن ← جوشَن: زَرَه / جَوَهَر: گَوَهَر /

حِرباء: هُوْبَان (هور: خور «خورشید») / خانَة: خانه (بُيُوتٌ فِي لُعْبَةِ الشَّطَرِنْج) / خُندق: گندگ / دِجْلة: تیگره (تند و تیز) / دَرْوِيش: درویش / دُسْتُور \leftarrow دَسْتُور: قانون / دِبِاج: دیبا / دین: دین / رازیانَج: رازیانه / رِزْق \leftarrow روزیک، روزیک «روزی» / روزنَامَة \leftarrow روزنامه (بِالْفَارَسِيَّةِ: تَقوِيم) / رَوْزَة \leftarrow روزنه / رَهْنَامَج: راهنامه (دَلِيلٌ لِلسَّفَرَاتِ الْبَحْرِيَّةِ) / زَرْكَش \leftarrow زَرْكَش (نَسَجَ الْفَمَاشَ بِخُيوطٍ مِنَ الدَّهِبِ: تارهای زر به پارچه کشید) / زَمَان: زمان / زَمْهَرِير: بسیار سرد / زَنِبِيل: (زن: امرأة + بال: يد = عَلَى يَدِ الْمَرْأَةِ) / زَنْجَار: زَنْجَار / سَادَّج: ساده «سَذَاجَة: سادگی» / ساعَة: ساعه / سِجِيل: سنگ گل / سَخَط: سخت (الْغَصَبُ الْكَثِيرُ) / سِرَاج: چراغ / سُرَادِق: سَرَاطِدَه / سَرْخَس: سَرَاطِدَه / سِرَدَاب: سَرَدَاب (زیر زمین: بِنَاءٌ تَحْتَ الْأَرْضِ) / سَرَمَد: سَرَمَد (بی آغاز و پایان: ما لا أَوَّلَ لَهُ وَ لَا آخِرَ) / سِرْوَال: شلوار / سُكَّر: شِکر / سَكَنْجَيَّين: سِرکه انگین / سَلْجَم: شَلَعَم / سِنْجَاب: سَنْجَاب / سَوْسَن: سوسن / شاشَة: صفحه تلویزیون \leftarrow شیشه / شاهین (صفر): شاهین / شَوْنَدَر: چُعْنَدَر / شَهْدَانِج: شاهدانه / شَهْدَد: عسل / شَيْءَ \leftarrow شی: چیز / صَفَقَ: دست زد \leftarrow چَپَك / صَلَيْب \leftarrow چلیپا / صَنْج: چنگ، سنج / طَازَج: تازه / طَسْت: تشت / عَبَقَرِي \leftarrow آبکاری / عِفْرِيت \leftarrow آفرید / فِرْجَار, بِرْكَار \leftarrow پرگار / فُسْتُق: پسته / فِلَفِل: بُلْبِل / فولاذ: پولاد / فَيْرُوز \leftarrow پیروز / فَيْرُوزَج: فیروزه / فیل: پیل / گَأَس: کاسه / کافور \leftarrow کاپور / گَهَرَباء: کاهربا / گَنْز: گنج / لِجام: لگام / مِحرَاب: مهرباب / مِسْك \leftarrow مشک: مشک / مِيزَاب \leftarrow میزاب: ناودان «گُمیز+آب» / نارَنْج \leftarrow نار رنگ: نارنج / نِسَرِين: نَسَرِين / نِفْط: نفت / نَمَارِق: بالشها (جمع نَرْمَك) / نَمَوْذَج: نمونه / وَرْد \leftarrow ورد / وزَير: ویچیر / هَنْدَسَة: آندازه

البحث العلمي

■ أكتب عشرين كلمةً مُعرَبةً أصلُها فارسيٌّ مِنْ أحدِ هذِهِ الْكُتُبِ.

آلْمُعْجَمُ

الْكَلِمَاتُ الصَّفِّ السَّابِعُ إِلَى الْحَادِيَ عَشَرَ

توجّه: کلمات بی‌شماره مربوط به پایه‌های هفتم تا دهم هستند.
یادگیری **فعل** در هر زبانی مهم‌تر از انواع دیگر کلمه است،
لذا فعالها با **نگ قرمز** مشخص شده‌اند تا بهتر جلب توجه کنند.

(مضارع: يُخْتَرُ / امر: إِخْتَرْ /
مصدر: إِخْتَرَاء)
أَخْدَدُ: گرفت، برداشت، بُرد
 (مضارع: يَأْخُذُ / مصدر: أَخْدُ / امر: خُذُ)
أَخْرَجَ: درآورد
 (مضارع: يُخْرُجُ / امر: أَخْرُجُ / مصدر:
إخراج)
الْأَخْرَى: دیگر
الْأَخْضَرُ: سبز
أَخْلَصَ: پاکی نیت ورزید، خالص
گردانید
 (مضارع: يُخْلِصُ / امر: أَخْلِصُ / مصدر:
إِخْلَاصٌ)
الْأَدَاءُ: به جا آوردن
الْأَدَادَةُ: ابزار «جمع: الأَدَادَاتُ»
ادَّارَ: چرخاند، اداره کرد
 (مضارع: يُدْرِيُ / مصدر: إِدَارَة)
إِدَارَةُ الْمُرْوُرِ: اداره راهنمای و
رانندگی
أَدْخَلَ: وارد کرد
 (مضارع: يَدْخُلُ / امر: أَدْخِلُ / مصدر:
إِدْخَالٌ)
أَدْرَكَ الشَّيْءَ: به آن چیز رسید و بدان
پیوست
 (مضارع: يَدْرِكُ / مصدر: إِدْرَاك / امر:
أَدْرُكُ) ۴
أَدْعُ: دعوت کن، فرا بخوان، دعا کن
(دع، یَدْعُو) ۴
الْأَدْوَيَةُ: داروها «مفرد: الدَّوْاء»
أَدَّى: ایفا کرد، منجر شد، ادا کرد
 (مضارع: يُؤَدِّي / امر: إِدَّا)
إِذْ: آنگاه
إِذَا: هرگاه، اگر
إِذْنُ بِنَارِيَنْ
أَرَادَ: خواست
 (مضارع: يُرِيدُ / مصدر: إِرَادَة) =
طلب، شاء
الْأَرْبِيعَاءُ، يَوْمُ الْأَرْبِيعَاءُ: چهارشنبه
أَرْبَعَةُ، أَرْبَعَاءُ: چهار
 اربعون، اربعین : چهل

(مضارع: يُبْجِرِي / مصدر: إِبْجَرَاء)
أَجْلَ: به تأخير انداخت
 (مضارع: يَوْجِلُ / امر: أَجْلُ / مصدر:
تأخیل) = أَخْرَ ۵
الْأَجْلَ: گران قدرتر ۲
الْأَخْبُ إلى : محبوب ترين نزد
أَحَبَّ: دوست داشت (مضارع: يُحِبُّ)
إِخْتَرَقَ: آتش گرفت
 (مضارع: يَخْتَرِقُ / مصدر: إِخْتَرَاق)
إِخْتَرَمَ: احترام گذاشت
 (مضارع: يَخْتَرِمُ / امر: إِخْتَرِمُ / مصدر:
إِخْرَام)
الْإِحْفَاظُ: نگاه داشتن
إِحْتَفَلَ: جشن گرفت
 (مضارع: يَحْتَفِلُ / امر: إِحْتَفِلُ / مصدر:
إِحْتِفال)
إِحْنَوَى: در برداشت
 (مضارع: يَحْنَوِي / مصدر: إِحْنَوَاء)
الْأَخْيَالُ: فربکاری ۵
أَحَدُ: یکی از
الْأَحَدُ: کسی، یکتا، تنها
الْأَحَدُ، يَوْمُ الْأَحَدِ: یکشنبه
أَحَدَعَشَرُ: یازده
الْأَلْحَدِيُّ: یکی از
الْأَحْسَنُ: بهتر، بهترین
أَحْسَنَ: خوبی کرد، خوب انجام داد
 (مضارع: يُخْسِنُ / امر: أَخْسِنُ / مصدر:
إِخْسَان)
أَحْسَنْتُ: آفرین بر تو
الْأَحَلُّ: حلال، حلال ترين ۳
الْأَحْمَرُ: سرخ
الْأَخْ (آخر، آخر، آخری) : برادر، دوست
 «جمع: الْأَخْوَةُ وَ الْأَخْوَانُ»
الْأَلْخَتُ: خواهر «جمع: الْأَخْوَاتُ»
إِخْتَارَ: برگزید
 (مضارع: يَخْتَارُ / مصدر: إِخْتِيار)
إِخْتَبَرَ: آزمود
 (مضارع: يَخْتَبِرُ / امر: إِخْتَبِرُ / مصدر:
إِخْتِيار)
إِخْتَرَاعَ: اختراع کرد

۱
 آ : آیا
الْأَبَ (أبو، آبا، آبی) : پدر
 «جمع: آباء»
إِيَّتَادًا : شروع شد
 (مضارع: يَيْتَدِيُ / امر: إِيَّتَدِيُ / مصدر:
إِيَّتَداء)
الْإِبْتِسَامَ : لبخند، لبخند زدن
إِيَّتَعْدَ : دور شد
 (مضارع: يَيْتَعْدُ / امر: إِيَّتَعْدُ / مصدر:
إِيَّتَعْدار ≠ إِقْرَبَ)
الْأَبْحَاثَ : پژوهش ها «مفرد: بحث»
الْأَبْلِيلَ : شزان
إِنْ : پسر، فرزند «جمع: أَبْنَاء، بَنْوَةَ»
إِنْ آدَمَ : آدمیزاد
الْأَبْيَضَ : سفید
الْأَلْجَاهَ : جهت
الْإِتَّصَالَاتَ : مخابرات
إِنْصَلَ بِ : با...تماس گرفت
 (مضارع: يَيْتَصِلُ / امر: إِنْصَلُ / مصدر:
إِنْصَال)
الْأَنْقَى : پرهیزگارتر، پرهیزگارترين
إِنْقَى : ترسید، پروا کرد
 (مضارع: يَيْتَقِيُ / اتفقا: بترسید، پروا کنید)
أَنْ : آمد (مضارع: يَأْتِي) = جاءه
أَقْارَ : برانگیخت
 (مضارع: يُشِيرُ / مصدر: إِثَارة)
الْأَلْأَمُ : گناه = دَنْب ۱
إِنْتَاعَشَرَ : دوازده
أَنْثَانِيَنْ ، إِنْتَينِ : دو
الْأَلْثَتَيْنِ ، يَوْمُ الْأَلْثَتَيْنِ : دوشنبه
أَجَابَ عَنْ : به ... پاسخ داد
 (مضارع: يُجَبِّ / امر: أَجِبُ / مصدر: إِجَابَة)
إِجْتَنَبَ : دوری کرد
 (مضارع: يَجْتَنِبُ / امر: إِجْتَنِبُ / مصدر: إِجْتَنَاب)
الْأَجْرُ : پاداش «جمع: أَجْوَر» ۲
أَجْرَى : جاری کرد

<p>إِشْعَال : بخور کرد (مضارع: يُصْبِّ / مصدر: إصابة)</p> <p>أَصَابَ : أصلح کرد (مضارع: يُصْبِّ / مصدر: إصابة)</p> <p>أَصْبَحَ شَد (مضارع: يُصْبِّ)</p> <p>أَصْحَابُ الْمَهْنِ : أصحاب شغلها</p> <p>الْأَصْفَرُ : زرد</p> <p>أَصْلَحَ : اصلاح کرد (مضارع: يُصلحُ / امر: أَصْلَحَ / مصدر: إصلاح)</p> <p>أَضَاعَ تَبَاهَ كَرَد (مضارع: يُضيّعُ / امر: أَضَاعَ / مصدر: إعراض)</p> <p>إِضَاقَةً إِلَى : افزون بر</p> <p>أَضْطَرَ نَاكِيرَ كَرَد (مضارع: يَضْطَرُ) ۵</p> <p>الْأَطْلَارُ : تایر، چارچوب</p> <p>الْأَطْلَارُ الْأَخْتِيَاطِيُّ : چرخ یدکی</p> <p>أَطْاعَ بِرْوَى كَرَد (مضارع: يُطِيعُ / مصدر: إطاعة)</p> <p>أَطْعَمَ خُورَكَ دَاد (مضارع: يُطْعِمُ / امر: أَطْعَمُ / مصدر: إطعام) ۶</p> <p>الْأَطْعَمُ : خوب ترین = الأحسن، الأفضل ۳</p> <p>أَعْتَدَرَ بُوزُشَ خَوَاست (مضارع: يَعْتَدِرُ / امر: إعْتَدَرُ / مصدر: اعتذار)</p> <p>أَعْتَصَمَ : چنگ زد (با دست گرفت) (مضارع: يَعْتَصِمُ / امر: اعْتَصَمُ / مصدر: إعتصام)</p> <p>أَعْتَدَادَ : اعتقاد داشت (مضارع: يَعْتَقِدُ / امر: إعْتَقَدُ / مصدر: اعتقاد)</p> <p>أَعْتَمَدَ : اعتماد کرد (مضارع: يَعْتَمِدُ / امر: اعْتَمَدُ / مصدر: إعتماد)</p> <p>الْأَعْجَمَ : در شگفت آورد</p> <p>«تُعْجِبَني» : خوش می آید، مرا در شگفت من آورد (مضارع: يَعْجِبُ / مصدر: إعجاب) ۳</p> <p>الْأَعْجَزُ : ناتوان تر، ناتوان ترین</p> <p>الْأَعْصَارُ : گردباد «جمع: الأَعْصَيْر»</p> <p>أَعْطَى دَاد</p>	<p>إِسْتَلَمَ : دریافت کرد (مضارع: يَسْتَلِمُ / امر: إِسْتَلَمُ / مصدر: إِسْتَلامٌ)</p> <p>إِسْتَمَعَ : گوش فرا داد (مضارع: يَسْتَمِعُ / امر: إِسْتَمَعَ / مصدر: إِسْتِمَاعٌ) ۲</p> <p>إِسْتَوْدَعَ سَبِيد (مضارع: يَسْتَوْدِعُ) ۷</p> <p>إِسْتَوْتَى بِرَبِّ شَد (مضارع: يَسْتَوْتَى / مصدر: إِسْتَوَاء)</p> <p>إِسْتَهْزَأَ رِيشَنْدَ كَرَد (مضارع: يَسْتَهْزِئُ / مصدر: إِسْتَهْزَاءٍ) ۱</p> <p>الْأَسَدَ : شیر</p> <p>الْأُسْرَةُ : خانواده</p> <p>أَسْرَى بِ شَبَاهَ حَرْكَتَ دَاد (مضارع: يَسْرُى / مصدر: إِسْرَاءٍ)</p> <p>أَسْلَمَ اسْلَامَ آوْرُد (مضارع: يُسْلِمُ / امر: أَسْلِمُ / مصدر: إِسْلَامٌ) ۶</p> <p>الْأَسْوَةُ : الگو</p> <p>الْأَسْوَدُ : سیاه</p> <p>أَشَارَ اشَارَهَ كَرَد (مضارع: يُشَيرُ / مصدر: إِشارةً) ۶</p> <p>إِشَارَاتُ الْمُورُوْرُ : علامت های راهنمایی و رانندگی</p> <p>إِشْتَدَّ شَدَتْ گَرْفَتْ (مضارع: يَشْتَدُّ) ۷</p> <p>إِشْتَرَى خَرِيدَ (مضارع: يَشْتَرِي)</p> <p>إِشْتَعَلَ بِرَافِوْخَتَهَ شَدَ سُوكَتَ (مضارع: يَشْتَعِلُ / امر: إِشْتَعَلُ / مصدر: إِشْتعال) ۳</p> <p>إِشْتَغَلَ كَارَ كَرَد (مضارع: يَشْتَغِلُ / امر: إِشْتَغَلُ / مصدر: إِشْغال)</p> <p>إِشْتَقَّ بِرَگَرْفَتْ (مضارع: يَشْتَقُّ / مصدر: إِشْتقاق) ۷</p> <p>إِشْتَهَى خَوَاست (مضارع: يَشْتَهِي / مصدر: إِشْتهاءً) ۷</p> <p>الْأَشَدَ : سخت تر، سخت ترین</p> <p>أَشْرَكَ شَرِيكَ قَارَ دَاد (مضارع: يُشْرِكُ)</p> <p>أَشْعَلَ شَعْلَهُورَ كَرَد (مضارع: يُشْعِلُ / امر: أَشْعَلُ / مصدر: إِشْعل)</p>	<p>إِرْتَبَطَ : ارتباط داشت (مضارع: يَرْتَبِطُ / امر: إِرْتَبَطُ / مصدر: إِرْتَبَاطٌ) ۲</p> <p>الْأَرْدَدِيَّةُ : اردو ۶</p> <p>الْأَرْدَلُ : فرمایه «جمع: الْأَرَادِلُ»</p> <p>أَرْسَلَ فَرْسَتَاد (مضارع: يَرْسِلُ / امر: أَرْسَلُ / مصدر: إِرسال)</p> <p>أَرْشَدَ راهنمایی کرد (مضارع: يُرْشِدُ / امر: أَرْشَدُ / مصدر: إِرشاد)</p> <p>الْأَرْضُ زَمِينَ «جمع: الْأَرَاضِيَّ»</p> <p>أَرْضَعَ شَيْ دَاد (مضارع: يُرْضِعُ / امر: أَرْضَعُ / مصدر: إِرضاع)</p> <p>إِرْضَعَعَ يَافتَ (مضارع: يَرْضِعُ / امر: إِرْضَعَعُ / مصدر: إِرضَاعَع)</p> <p>إِذْدَادَ افْرَاشَ يَافتَ (مضارع: يَرْذَدُ / مصدر: إِذْدياد) ۷</p> <p>الْأَرْزَقُ : آبی</p> <p>أَسَاءَ بَدِيَ كَرَد (مضارع: يُسِيءُ / مصدر: إِساءةً)</p> <p>الْأَسْبُوعَ هَفْتَهَ (جمع: أَسْبَعَيْنَ »</p> <p>إِشْرَجَعَ پَسَ گَرْفَتْ (مضارع: يَسْتَرْجِعُ / امر: إِسْتَرْجِعُ / مصدر: إِسْترِجَاج)</p> <p>إِسْتَشَارَ مَشْوَرَتَ كَرَد (مضارع: يَسْتَشِيرُ / مصدر: إِسْتِشَارةً) ۵</p> <p>إِسْتَطَاعَةً تَوَانَسَتَ (مضارع: يَسْتَطِيعُ / مصدر: إِسْتِطَاعَةً)</p> <p>إِسْتَعَانَ يَارِي جُسْتَ (مضارع: يَسْتَعِينُ / مصدر: إِسْتِعَانَةً)</p> <p>إِسْتَغَاثَةً كَمَكَ خَوَاستَ (مضارع: يَسْتَغِثُ / مصدر: إِسْتِغَاثَةً)</p> <p>إِسْتَغْفَرَ آمْرَشَ خَوَاستَ (مضارع: يَسْتَغْفِرُ / امر: إِسْتَغْفِرًا / مصدر: إِسْتَغْفار)</p> <p>إِسْقَادَا بَهْرَهُ بُرْدَ (مضارع: يَسْتَقِيدُ / مصدر: إِسْتِفَادَةً)</p> <p>إِسْتَقْبَلَ بِهِ يَشْوازَ رَفَتْ (مضارع: يَسْتَقْبِلُ / امر: إِسْتَقْبَلُ / مصدر: إِسْتِقبَال)</p> <p>إِسْتَقْرَرَ اسْتَقْرَارَ يَافتَ (مضارع: يَسْتَقْرِرُ / مصدر: إِسْتِقْرَار)</p>
---	---	--

أَمْسَكَ : به دست گرفت

(مضارع: يُمْسِكُ / امر: أَمْسِكُ / مصدر: إمساك)

أَمْطَرَ : باران بارید

(مضارع: يُمْطِرُ / امر: أَمْطِرُ / مصدر: أمطار)

أَمْكَنَ : امكان داشت (مضارع:

يُمْكِنُ / مصدر: إمکان)

الْأَمْرِيْر : فرمانده «جمع: الْأَمْرَاء» ۲

الْأَمْنِيْن : امنتدار «جمع: الْأَمْنَاء»

إن: اگر

آن: که

إن: بي گمان، حقیقتاً، قطعاً

آن: که

أَنَا : من

أَنَارَ : نورانی کرد

(مضارع: يُنِيرُ / مصدر: إنارة)

أَنْتَعَ : فرستاده شد (مضارع:

يَبْتَعِثُ / مصدر: إنبعاث)

أَنْتَ : تو «مدّر»

أَنْتَ : تو «مؤنّث»

أَنْتَ عَلَى الْحَقِّ : حق با شماست

أَنْتَخَ : تولید کرد

(مضارع: يُنْتَخُ / امر: أَنْتَخُ / مصدر:

إنتاج)

أَنْتَبَهَ : بیدار شد، متوجه شد، آگاه شد

(مضارع: يَنْتَبِهُ / امر: إِنْتَبِهُ / مصدر:

إنتباھ)

أَنْتَظَرَ : منتظر شد

(مضارع: يَنْتَظِرُ / امر: إِنْتَظِرُ / مصدر:

انتظار)

أَنْتَفَعَ بِ : از ... سود بُرد

(مضارع: يَنْتَفَعُ / امر: إِنْتَفَعُ / مصدر:

انتفاع)

أَنْتَمْ : شما «مدّر»

أَنْتَمْ : شما «مشتّى»

أَنْتَنْ : شما «مؤنّث»

الْأَنْتَيْ : زن، ماده

الْأَنْجِليزِيَّةَ : انگلیسی ۶

أَنْزَلَ : نازل کرد

أَلا : هان، آگاه باش

إِنَّتَامَ : بہبود یافت

(مضارع: يَلْتَهِمُ / مصدر: إِنْتَام)

إِنَّتَرَمَ : پاییند شد

(مضارع: يَلْتَرِمُ / امر: إِنْتَرِمُ / مصدر:

إِنْتَرَامٌ) ۲

إِنْتَفَ : در هم بیچید

(مضارع: يَلْتَفُ / مصدر: إِنْتَفَاف) ۳

إِنْتَفَتَ : روی برگرداند

(مضارع: يَلْتَفِتُ / امر: إِنْتَفَثُ / مصدر:

إِنْتَفَاتٍ) ۴

إِنْتَقَاطُ الصَّوْرَةَ : عکس گرفتن

إِنْتَقَقَ : دیدار کرد

(مضارع: يَلْتَقِي / مصدر: إِنْتَقاء) ۷

الْأَذْنِي : کسی که، که

الْأَذْدِينَ : کسانی که، که

الْأَسَاغَةُ : قیامت ۳

الْأَسْسَةَ : زبانها «فرد: الْلَّسَان»

أَلْفَ : نگاشت، به هم پیوست،

هَمْدَلَ كَرَد

(مضارع: يُوَلُّفُ / امر: أَلْفُ / مصدر:

تالیف) ۲

أَلْأَفُ : هزار «جمع: الآلاف»

أَلْقَى : انداخت

(مضارع: يُلْقِي / مصدر: إلقاء) ۶

أَلْقَى مُحَاضَرَةً : سخنرانی کرد

أَلَّاَمَ : درد «جمع: الآلام» ۷

إِلَى : به سوی، تا

إِلَى الْلَّقَاءِ : به امید دیدار

الْأَلْمُ : مادر «جمع: الْمَهَات»

أَمْ : یا = أو =

أَمَّا : رو به رو ≠ خلف

الْأَمَّاَنَ : امنیت

إِمْتَلَأَ : پر شد

(مضارع: يَمْتَلِئُ / امر: إِمْتَلِئُ / مصدر:

إِمْتَلَاءٍ) ۳

إِمْرَأٌ، إِمْرُؤٌ، إِمْرَيْ (الْمَرْءَة) : انسان، مرد

إِمْرَأَةَ (الْمَرْأَة) : زن «النِّسَاءِ : زنان»

أَمْرِيَّكَا الْوُسْطَى : آمریکای مرکزی

أَمْسِ : دیروز

(مضارع: يُعْطِي / مصدر: إعطاء /

أَعْطَنِي : به من بدھ

الْأَعْلَمَ : داناتر، داناترین

الْأَعْلَى : بالا، بالاتر

إِغْتَابَ : غیبت کرد

(مضارع: يَغْتَبُ / مصدر: إِغْتِياب) ۱

إِغْتَرَرَ : فریب خورد

۵ (مضارع: يَغْتَرِرُ)

الْأَعْصَانَ : شاخه ها

مفرد: الْغُصْنَ = الْغُصُونَ ۳

أَغْلَقَ : بست

(مضارع: يُغْلِقُ / امر: أَغْلِقُ / مصدر:

إِغْلَاقٌ) ≠ فَتَحَ

أَفْرَرَ : ترشح کرد

(مضارع: يُفْرِرُ / مصدر: إِفْرَاز)

الْأَفْصَلَ : برتر، برترین «جمع:

الْأَفَاضِلِ»

إِفْرَتَ : نزدیک شد

(مضارع: يُفْتَرِبُ / امر: إِفْتَرِبُ /

مصدر: إِفْتَرَاب)

الْأَقْرَبَاءَ : خویشاوندان «فرد:

الْقَرِيبُ»

الْأَقْلَلَ : کمتر، کمترین

الْأَكْبَرَ : بزرگ تر، بزرگترین

إِكْتَسَبَ : به دست آورد

(مضارع: يُكْسِبُ / امر: إِكْتِسَبُ /

مصدر: إِكْتَسَاب)

إِكْتَشَفَ : یافت، کشف کرد

(مضارع: يُكْشِفُ / امر: إِكْتِشَفُ /

مصدر: إِكْتَشَاف) ۸

أَكْدَدَ تَأْكِيدَ كَرَد (مضارع: يُؤْكِدُ / امر:

أَكْدُ / مصدر: تأکید)

الْأَكْرَاهَ : اجبار

الْأَكْرَمُ : گرامی تر، گرامی ترین

أَكْرَمُ : گرامی داشت

(مضارع: يُكْرِمُ / امر: أَكْرِمُ / مصدر:

إِكْرَام)

أَكْلَ : خورد (مضارع: يَأْكُلُ / امر:

كُلُ / مصدر: أَكْل)

إِلَّا : به جز، مانده «در ساعت خوانی»

الْبَرُّ: نیکی = الإحسان
الْبَرَنَامِج : برنامه «جمع: البرامِج»
الْبَسْتَان : باخ «جمع: البَسَاتِين»
بَسْطٌ : گستارند
 (مضارع: يَبْسُطُ / امر: أَبْسُطْ)
بُشْهُوَةٌ : به آسانی ≠ بُضُوعَةٌ
 ساده
الْبَسِيطُ : ساده
بَصَرٌ : دیده «جمع: الْبَصَار»
الْبِصَاعَةٌ : کالا «جمع: الْبَصَائِع»
الْبَطْ, **الْبَطْهَةٌ** : اردک
الْبَطَارِيَّةٌ : باتری
الْبَطَاقَةٌ : کارت
بَعْثٌ : فرستاد
 (مضارع: يَبْعَثُ / امر: إِبْعَثُ)
الْبَعْدُ : دوری ≠ الْقُبْزَ
بَعْدًا : دور شد
 (مضارع: يَبْعُدُ / امر: أَبْعَدُ) ≠ قَرْبَ
بَعْدَهُ : دور ساخت
 (مضارع: يَبْعُدُ / امر: بَعْدُ / مصدر:
 تَبَعِيدٌ) ≠ قَرَبَ ۵
بعض ... بعض : یکدیگر ۱
الْبَعْيِدُ : دور ≠ الْقَرِيب
بَعْثَةٌ : ناگاهان = فَجَاهَهُ
الْبَقْرُ, الْبَقَرَةٌ : گاو
الْبَقْعَةٌ : قطعه زمین «جمع: بِقاع»
الْبَكَاءُ : گریه کردن
الْبَكَّيْرِيَا : باکتری
بِكُلِّ شُورٍ : با کمال میل
بَكَى : گریه کرد
 (مضارع: يَبْكِي / مصدر: بُكَاء)
بَلْ : بلکه
بِلا : بدون
الْبِلَادُ : کشور، شهرها «مفرد: الْبَلد»
الْبَلَدُ : شهر «جمع: الْبِلَاد»
بَلَغَ: رسید (مضارع: يَبْلُغُ / مصدر: بُلُوغ)
بِمَ : با چه چیزی «بِ + ما»
الْبِنَاءُ : ساختن، ساختمان
الْبِنَتُ (الْأُنْتَةُ): دختر «جمع: بنات»
الْبَفْسَجَيَّةٌ : بنسخ
بَنَى: ساخت (مضارع: يَبْنِي / مصدر: بِنَاء)

أَهْلًا وَ سَهْلًا بِكُمْ : خوش آمدید
أَيْ : کدام، چه
أَيْتَهَا : ای «برای مؤنث»
أَيْضًا : همچنین
أَيْنَ : کجا
أَيْهَا : ای «برای مذکر»
الْآتِيٌّ, **آتٌ** : آینده، درحال آمدن
الْآخِرُ : پایان = الْهَاهِيَة
الْآخَرُ, الْآخَرِيٌّ : دیگر
الْآلَةٌ : دستگاه «جمع: آلات»
الْأَلْهَابُ : الطباغه : دستگاه چاپ
أَمْنٌ : ایمان آورده، ایمن کرد
 (مضارع: يَوْمِنُ / امر: آمِنْ / مصدر: إيمان)
الْأَيْدِيَةٌ : نشانه ۷

ب

بِ : به وسیله
أَلْبَابٌ : در «جمع: أبواب»
أَلْبَارِدٌ : سرد ≠ حار
بَارَكَ اللَّهُ فِيهَا : آفرین بر تو
بِالْتَّأْكِيدِ: البته
أَلْبَالِغُ : کامل
أَلْبَائِعُ : فروشنده
بَجَلٌ : بزرگ داشت
 (مضارع: يَبْجِلُ / امر: بَجَلٌ / مصدر:
 تَبَجِيلٌ)
بِحَاجَةٍ : نیازمند
الْبَحْثُ : پژوهش «جمع: الْبَاحث»
بَحْثٌ عَنْ : دنبال...گشت
 (مضارع: يَبْحَثُ / امر: إِبْحَثُ /
 مصدر: بَحْثٌ)
الْبَحْرُ : دریا «جمع: الْبَحَار»
بَدَأَ : شروع کرد، شروع شد
 (مضارع: يَبْدُأُ / امر: أَبْدِأُ / مصدر:
 إِبْدَأٌ)
الْبِدَائِيَةُ : شروع ≠ الْهَاهِيَة
بَدَلٌ : عوض کرد
 (مضارع: يَبْدُلُ / امر: بَدَلٌ / مصدر: تَبَدِيلٌ)
الْبَدِيعُ : نو (برای نخستین بار)
الْبَدْرُ : دانه «جمع: الْبَذَور» ۳
الْبَرَّ : خشکی، صحرا

(مضارع: يُنْزِلُ / امر: أَنْزِلُ / مصدر: إِنْزَال)
إِنْسَحَبَ : عقب نشینی کرد
 (مضارع: يَنْسَحِبُ / امر: إِنْسَحِبُ /
 مصدر: إِنْسَحَابٌ) ۲
أَنْشَأَ : ساخت
 (مضارع: يُنْشِئُ / امر: أَنْشَئَ / مصدر:
 إِنشَاءٌ)
أَنْشَدَ : سرود (مضارع: يُنْشِدُ / امر:
 أَنْشَدُ / مصدر: إِنشَادٌ)
أَنْصَتَ : با سکوت گوش فراد داد
 (مضارع: يُنْصِتُ / امر: أَنْصَتُ / مصدر:
 إِنْصَاتٌ)
الْأَنْصَحُ : اندرزگوتنین
إِنْصَمُ : پیوست (مضارع: يَنْصَمُ /
 مصدر: إِنْصَامٌ) ۷
الْأَنْدَافُ : بینی «جمع: الأَلْوَاف»
أَنْفَسْهُمْ : به خودشان
الْأَنْفَعُ : سودمندتر، سودمندترین
أَنْفَقَ : اتفاق کرد
 (مضارع: يُنْفِقُ / امر: أَنْفَقَ / مصدر: إِنْفَاقٌ)
أَنْقَدَ : نجات داد
 (مضارع: يُنْقِدُ / امر: أَنْقِدُ / مصدر:
 إِنْقَادٌ)
أَنْقَرَةٌ : آکارا ۶
إِنْكَسَرَ : شکسته شد (مضارع:
 يَنْكَسِرُ / مصدر: إِنْكَسَار)
إِنْمَاءٌ : فقط
أَوْ : یا
أَوْجَدَ : پدید آورد
 (مضارع: يَوْجِدُ / امر: أَوْجِدُ / مصدر: إِيجاد)
الْأَوْسَطُ : میانه تر، میانه ترین
أَوْضَلَ : رسانید
 (مضارع: يَوْضِلُ / امر: أَوْضِلُ / مصدر:
 إِيصال)
أَوْصَ : سفارش کرد (مضارع: يوصی)
أَوْفَى : وفا کرد (مضارع: يوفی) ۷
أَلْأَوْيَى : یکم، نخستین «مؤنث الْأَوْلَى»
أَلْأَنْكَ : آنان
أَهْدَى : هدیه کرد
 (مضارع: يُهْدِي / مصدر: إِهْداء) ۲

الْبُوم، الْبُوْمَة : جخذ

الْبَهِيمَة : چارپا (غیر از درندگان)

«جمع: الْبَهَائِمَ»

الْبَيْت : خانه «جمع: الْبَيْوَت»

الْبَيْر : چاه «جمع: الْبَارَ»

بِنْسٌ : بد است ۱

الْبَيْعَ : فروش ≠ السراء

بِيَنْ: آشکار کرد

(مضارع: يُبَيِّنُ / امر: بَيَّنُ / مصدر:

تبیین) ۷

ت

تَابٌ : توبه کرد (مضارع: يَتَوَبُ / امر:

ثُبٌ / مصدر: تَوْبَة) ۱

تَأْثِيرٌ : اثر پذیرفت (مضارع: يَتَأْثِيرٌ /

امر: تَأْثِيرٌ / مصدر: تَأْثِيرٌ) ۲

تَارَةً : یک بار = مرَّةً ۲

الْتَّاسِعَة : نهم

الثالی، تالٍ : بعدی

الْتَّبَجِيل : بزرگداشت

(مضارع: يَبْجِلُ / مصدر: يُبَجِّلُ) ۲

تَبَيَّنَ : آشکار شد

(مضارع: يَتَبَيَّنُ / امر: تَبَيَّنُ / مصدر:

تبیین) ۵

تَجَسَّسَ : جاسوسی کرد

(مضارع: يَتَجَسَّسُ / امر: تَجَسَّسُ /

مصدر: تَجَسَّسٌ) ۱

تَجَلِّي : جلوه گر شد (مضارع: يَتَجَلِّي)

تَجَمَّعٌ : جمع شد

(مضارع: يَتَجَمَّعُ / امر: تَجَمَّعُ / مصدر:

تجمیع) ۶

تَحْتٌ : زیر ≠ فَوْقَ

تَحَرَّكٌ : حرکت کرد

(مضارع: يَتَحَرَّكُ / امر: تَحَرَّكُ / مصدر: تَحَرَّك)

تَحَسَّنٌ : خوب شد

(مضارع: يَتَحَسَّنُ / امر: تَحَسَّنُ /

مصدر: تَحَسَّنٌ) ۷

تَخَرَّجٌ : دانشآموخته شد

(مضارع: يَتَخَرَّجُ / امر: تَخَرَّجُ / مصدر:

تخرج) ۸

الْتَّخْفِيفُ : تخفیف دادن

(در داد و ستد) ۱

تَخْلُصٌ : رهایی یافت

(مضارع: يَتَخَلَّصُ / امر: تَخَلَّصُ / مصدر:

تَخْلُصٌ)

تَدَخَّلٌ : دخالت کرد

(مضارع: يَتَدَخَّلُ / امر: تَدَخَّلُ / مصدر:

تَدَخَّلٌ) ۴

تَذَكَّرٌ : به یاد آورد

(مضارع: يَتَذَكَّرُ / امر: تَذَكَّرُ / مصدر:

تَذَكَّرٌ) ۳

الْتُّرَابٌ : خاک ، ریزگرد

تَرَاحِمُوا : به همدیگر مهربانی کردند

(مضارع: يَتَرَاحِمُ / مصدر: تَرَاحِم)

تَرْجِمَة : ترجیم کرد

(مضارع: يُتَرْجِمُ / امر: تَرْجِمٌ / مصدر:

ترجمة)

تَرْكٌ : ترک کرد (مضارع: يَتَرْكُ / امر:

اُنْتُرُک / مصدر: تَرَک)

تَسَاقِطٌ : پی در پی افتاد

(مضارع: يَتَسَاقِطُ / امر: تَسَاقِطٌ / مصدر:

تساقط)

تِسْعَةً : تسع = نُه

الْتَّسْلُلُ : نفوذ کردن، آفساید ۳

تَسْلِمٌ عَيْنَانِ : چشمت سالم بماند!

(چشمت بی بلا)

تَصَادُمٌ : تصادف کرد

(مضارع: يَتَصَادِمُ / مصدر: تَصَادُم)

تَعَادُلٌ : برابر شد

(مضارع: يَتَعَادِلُ / امر: تَعَادُلٌ / مصدر:

تعادل) ۳

تَعَارِفُوا : یکدیگر را شناختند

(مضارع: يَتَعَارِفُونَ / مصدر: تَعَارُف)

تَعَالٌ : بیا تعالیٰ دهه: بیا برویم)

تَعَاوُنٌ : همیاری کرد

(مضارع: يَتَعَاوَنُ / امر: تَعَاوُنٌ / مصدر:

تعاون)

تَعَايِشٌ : همزیستی داشت

(مضارع: يَتَعَايَشُ / امر: تَعَايَشٌ / مصدر:

تعایش)

الْتَّعَقُبٌ : خستگی

تَعَجَّبٌ : تعجب کرد

(مضارع: يَتَعَجَّبُ / امر: تَعَجَّبٌ /

مصدر: تَعَجَّبٌ)

تَعَرَّفَ عَلَى : بر ... شناخت یافت

(مضارع: يَتَعَرَّفُ / امر: تَعَرَّفٌ / مصدر:

تَعَرَّفٌ)

تَعَلَّمٌ : یادگرفت

(مضارع: يَتَعَلَّمُ / امر: تَعَلَّمٌ / مصدر:

تَعَلَّمٌ) ۲

الْتَّعَنُّتٌ : مجگری

(مضارع: يَتَعَنَّتُ / امر: تَعَنَّتٌ / مصدر:

تَعَنَّتٌ) ۷

تَعَيَّنَ : دگرگون شد

(مضارع: يَتَعَيَّنُ / امر: تَعَيَّنٌ / مصدر:

تَعَيَّنٌ)

تَفَرَّقٌ : پراکنده شد

(مضارع: يَتَفَرَّقُ / امر: تَفَرَّقٌ / مصدر:

تفرق)

تَفَضُّلٌ : بفرما

(مضارع: يَتَفَضَّلُ / امر: تَفَضُّلٌ / مصدر:

تفضل)

الْتَّقَاعُدٌ : بازنشستگی

تَقَدُّمٌ : پیشرفت کرد (مضارع: يَتَقَدَّمُ /

امر: تَقَدُّمٌ / مصدر: تَقَدُّم)

تَقَرَّبَ : نزدیکی جست

(مضارع: يَتَقَرَّبُ / امر: تَقَرَّبٌ / مصدر:

تقرب ≠ ایندَعَ)

تَلَاقٌ : تکلم

(مضارع: يَتَلَاقُ / امر: تَلَاقٌ / مصدر:

تلاؤ)

تَلَاقَ : خواند (مضارع: يَتَلَاقَ / مصدر:

تلاؤ)

تَلَمِّيذٌ : دانشآموز

(جمع: الْتَّلَامِيذُ)

الْتَّمَثِيلٌ : تندیس (جمع: الْتَّمَاثِيلُ)

الْتَّسْمُرٌ : خرما (جمع: الْتَّسْمُورُ)

تَكْمِيمٌ : کامل کرد

(مضارع: يَتَكَمَّمُ / امر: تَكْمِيمٌ / مصدر:

تمیم) ۱

تَمَمَّي : آزو کرد (مضارع: يَتَمَمَّيٌ) ۷

تَنَابُزُوا بِالْأَقْلَابِ : به یکدیگر لقب های

زشت دادند

(مضارع: يَتَنَابُزُ / مصدر: تَنَابُزُ) ۱

جَعْلٌ = وَصَعَ
جَلْبٌ : آورد (مضارع: يَجْلِبُ / امر: إِجْلِبُ / مصدر: إِجْلِبْ)
الْجَلْدُ : بُوست «جمع: الْجَلْلُود» ٥
جَلْسٌ : نشست
 (مضارع: يَجْلِسُ / امر: إِجْلِسُ / مصدر: جُلُوس)
جَلِيسُ الشَّوَّهُ : همنشين بد
الْجَمَارِكُ : گرماکات «مفرد: الْجَمْرُوكُ»
الْجَمَاعَةُ : گروه (الْجَمَاعِيَّ: گروهی)
الْجَمَالُ : زیبایی ≠ الْقَبْحُ
جَمْعٌ : جمع كرد
 (مضارع: يَجْمَعُ / امر: إِجْمَعُ / مصدر: جَمْع)
الْجَمِيلُ : زیبا ≠ الْقَبِيبُ
جَنْبُ : کثار
الْجَنْتَةُ : بهشت
الْجَنْدِيُّ : سریاز «جمع: الْجُنُودُ»
الْجَوْهَرُ : هوا
الْجَوَازُ, **جَوَازُ السَّمْرِ** : گذرنامه «جمع: الْجَوَازَاتُ»
الْجَوَالُ, **الْهَانِفُ الْجَوَالُ** : تلفن همراه
الْجَوَزةُ : دانه گردو، بلوط و مانند آن ٣
الْجَوْعُ : گرسنگی ٦
جَهْزٌ : مجهز كرد
 (مضارع: يَجْهَزُ / امر: جَهْزٌ / مصدر: تجهیز)
الْجَهْلُ : نادانی ≠ الْعِلْمُ
جَهْلٌ : ندانست (مضارع: يَجْهَلُ / مصدر: جَهْلٌ) ٢
الْجَيْدُ : خوب، به خوبی
الْجَيْشُ : ارتش «جمع: الْجُيُوشُ»

ح

الْحَاجَةُ : نیاز «جمع: الْحَوَائِجُ»
الْحَادِيَّةِ عَشَرَةُ, **الْحَادِيَّةِ عَشَرَةً** : یازدهم
الْحَازَّ : گرم ≠ الْبَارِدُ
حَارَبٌ : جنگید
 (مضارع: يَحْارِبُ / امر: حارِبُ / مصدر: محاربة)

مُجَاذَلَةً ١
الْجَارُ : همسایه «جمع: الْجَيْران»
جَازٌ شَدَ
 (مضارع: يَجْوَزُ / مصدر: جَوَاز)
الْجَالِسُ : نشسته
جَالِسٌ هَمْنَشِينِ كَرَد
 (مضارع: يُجْالِسُ / امر: جَالِسُ / مصدر: مُجَالِسَة)
الْجَامِعَةُ : داشگاه «جمع: الْجَامِعَاتُ»
الْجَاهِزُ : آماده
الْجَاهِلُ : نادان «جمع: الْجَهَّايلُ»
الْجَبَلُ : کوه «جمع: الْجِبالُ»
الْجُنْبُنُ, **الْجُبْنَةُ** : پنیر
الْجَدُّ : پدربرزگ «جمع: الْجَدَادُ»
جَدَّاً : کشید
 (مضارع: يَجِدُ / مصدر: جَدٌ)
جَدَّاً : بسیار
الْجَدَارُ : دیوار
الْجَدَدَةُ : مادربرزگ
الْجَدَلُ : سیز
الْجَدْعُ : تنه «جمع: الْجَذْنُوعُ» ٣
الْجَدْوَةُ : پاره آتش
جَرَّ : کشید (مضارع: يَجْرُرُ)
جَرَّبٌ : آزمایش کرد
 (مضارع: يُجْرِبُ / امر: جَرَّبٌ / مصدر:
 تجرب و تَجْرِيَة)
الْجُرْجُونُ : زخم
جَرَّخٌ : زخمی کرد
 (مضارع: يُجَرَّخُ / امر: جَرَّخٌ / مصدر:
 تجربی)
جَرَّى : جاری شد
 (مضارع: يَجْرِي / مصدر: جَرَّيان)
الْجَرَاءُ : پاداش، کیفر
الْجَرْزُ : جزیرهها «مفرد: الْجَزِيرَةُ» ٣
الْجَزَرُ : هویج
جَرَّى : کیفر کرد
 (مضارع: يَجْرُزِي / مصدر: جَزَاء)
الْجِسْرُ : پل «جمع: الْجِسْوَرُ»
جَعَلٌ : قرار داد
 (مضارع: يَجْعَلُ / امر: اجْعَلٌ / مصدر:

ث

الْثَالِثُ, **الْثَالِثَةُ** : سوم
الْثَامِنُ, **الْثَامِنَةُ** : هشتم
ثَبَّتُ : استوار ساخت
 (مضارع: يَثْبِتُ / امر: ثَبَّتُ / مصدر:
 ثبت)

الْثَلَاثَةُ : رویاه
الْثَلْحَلَبُ : فرنگ
الْثَقَافَةُ : فرهنگ
 (الْثَقَافِيُّ: فرهنگی) ٦
الْثَقِيلُ : سنگین ≠ الْخَفِيفُ
ثَقِيلُ السَّمْعِ : کم شنوا
الْثَلَاثَةُ : سه شنبه
ثَلَاثَةُ, **ثَلَاثَتُ** : سه
ثَلَاثُونَ, **ثَلَاثِينَ** : سی
الْثَلْجُ : برف، بخ «جمع: الْثَلْوجُ»
ثُمَّ : سپس
ثَمَانِيَةُ : هشت
الْشَّمَرُ : میوه «جمع: الْأَكْمَارُ»
الْشَّمَرَةُ : میوه «جمع: الْشَّمَرَاتُ»

ج

جَاءَ : آمد = أَتَى
جَادَلَ : گفت و گو کرد، سیز کرد
 (مضارع: يُجَادِلُ / امر: جَادَلٌ / مصدر:

الْحَلْمُ: برباري
الْحَلْوانيٌّ: شيريني فروش
الْحَلِيبُ: شبر
الْحَمَامَةُ: كبوتر
الْحَمْقُ: ناداني
الْحَمْلُ: بُردن، حمل كردن
الْحَمْمَىٰ: تب ٧
الْحَمِيمُ: كرم و صميبي
الْحِوَارُ: كفت و غلو
حَوْلٌ: اطراف
حَوْلٌ: تبديل كرد
 (مضارع: يُتَوَلُّ / امر: حَوْلٌ / مصدر: تحويل)
الْحَيَاةُ: شرم
الْحَيَّ: زنده «جمع: الأحياء» ≠ الميت
حَيَّ: بشتاب ٢
الْحَيَاةُ: زندي ≠ الموت
حَيَّرَ: حرمان كرد
 (مضارع: يُحَيِّرُ / امر: حَيَّرُ)

خ

الْخَاتَمُ: انكشتر «جمع: الخواتم»
خَاطَبٌ: خطاب كرد
 (مضارع: يُخاطِبُ / امر: خاطِبٌ / مصدر: مُخاطِبة) ٢
خَافَ: ترسيد
 (مضارع: يَخَافُ / مصدر: خَوْف)
الْخَامِسُ: عشر، الخامسية عشرة: پانزدهم
الْخَامِسُ, **الْخَامِسَةُ**: پنج
الْخَانِقُ: خفه كننده ٣
الْخَائِفُ: ترسيده، ترسان
الْخَبَازُ: نانوا
الْخَبْرُ: نان
خَجَلٌ: شمنده شد
 (مضارع: يُخْجِلُ / امر: إِخْجَلُ / مصدر: خَجَلٌ) ٢
خَدَمُ: خدمت كرد
 (مضارع: يَخْدُمُ / امر: إِخْدِمُ / مصدر: خِدْمة)
خَرَبَ: ويран كرد
 (مضارع: يُخَرِّبُ / امر: خَرَبُ / مصدر:

الْحُرْبَةُ: آزادى
حَرَنٌ: غمگين شد (مضارع: يَحْرُنُ / مصدر: حَرْنُ) ≠ فريح
الْحَزِينُ: غمگين ≠ المسرور و
الْفَرَحُ
الْخُسَامُ: شمشير ٢
الْحَسْبُ: بس
حَسِبٌ: بنداشت
 (مضارع: يَحْسَبُ / امر: إِحْسَبُ)
الْحُسْنُ: خوبى ≠ القُبْح، ألسوء
حَسَنٌ: نيكو كردانيد
 (مضارع: يُسَنُّ / امر: حَسَنٌ / مصدر: تحسين) ١
حُسْنُ الْخُلُقِ: خوش اخلاقى
حُسْنُ الْعَدْدِ: خوش بيماني
الْحَسَنَةُ, **الْحَسَنَةُ**: خوب
حَسَنًا: بسيار خوب
الْحَصَّةُ: زنگ درسي، قسمت ٢
حَضَدَ: درو كرد
 (مضارع: يَحْضُدُ / امر: أَحْضُدُ)
حَصَلَ عَلَىٰ: به دست آورد
 (مضارع: يَحْصُلُ / امر: أَحْصُلُ / مصدر: حُصول) ٦
الْحَضَارَةُ: تمدن ٦
الْحَضْرَةُ: جناب ٥
الْحَطَبُ: هيزم
الْحَفَاظُ عَلَىٰ: نگهداري از
حَفَرَ: كند
 (مضارع: يَحْفَرُ / امر: إِحْفَرُ / مصدر: حَفْرٌ)
حَفِظٌ: حفظ كرد
 (مضارع: يَحْفَظُ / امر: إِحْفَظُ / مصدر: حِفْظٌ)
حَفْلَةُ الزَّوْاجِ: جشن عروسى
حَفْلَةُ الْمِيلَادِ: جشن تولد
الْحَقِيقَةُ: كيف، چمدان
 « جمع: الْحَقَائِبُ »
حَكْمٌ: حکومت كرد، داورى كرد
 (مضارع: يَحْكُمُ / امر: أَحْكُمُ)
الْحَكَمُ: داور ٣
حَلُّ: فرود آمد، حل كرد (مضارع: يَحْلُّ)

حَارِسُ الْمَرْمَىٰ: دروازه بان ٣
الْحَاسُوبُ: رايانيه « جمع: الْحَوَالِيبُ »
الْحَافِلَةُ: اتوبوس « جمع: الْحَافِلَاتُ »
حَاوِلٌ: تلاش كرد
 (مضارع: يُحاوِلُ / امر: حَاوِلٌ / مصدر: محاولة)
الْحَبَّ: دانه، قرص
 « جمع: الْحُبُوب / الْحَبَّةَ: يك دانه »
أَلْحُبُّ: دوست داشتن
الْحَبْلُ: طناب « جمع: الْحِبَالُ »
الْحَبِيبُ: دوست، يار « جمع: الْحَبِيبَ » = الصديق ≠ العدو
حَتَّىٰ: تا، تاينكه
الْحَجَرُ: سنگ
 « جمع: الْحَجَارَ و الْحِجَارَةَ »
الْحَدَادُ: آهنگ
حَدَّثَ: اتفاق افتاد
 (مضارع: يَحْدُثُ / مصدر: حُدُوث)
حَدَّثَ: سخن گفت
 (مضارع: يُحَدِّثُ / امر: حَدَّثٌ / مصدر: تَحْدِيث) ٤
الْحُدُودُ: مرز، مرزاها « مفرد: الْحَدَّ »
حَدِيثٌ: سخن، نو
حَدِيدٌ: آهن
الْحَدِيقَةُ: باغ
 « جمع: الْحَدَائقِ = الْبُسْتَانِ »
حَدِيقَةُ الْحَيَوانَاتِ: باغ و حش
حَذَّرُ: هشدار داد
 (مضارع: يُحَذِّرُ / امر: حَذَرٌ / مصدر: تَحْذِير)
الْحَرْبُ: جنگ
الْعَرْبِيَاءُ: آفتاب پرست
الْحَرَجُ: حالت بحراني ٥
حَرَسٌ: نگهداري كرد، نگهبانی داد
 (مضارع: يَحْرُسُ / امر: أَحْرُسُ / مصدر: حِرَاسَة)
حَرَكَ: حرکت داد، تحریک كرد
 (مضارع: يُحَرِّكُ / مصدر: تَحْرِيك)
حَرَمٌ: حرام كرد
 (مضارع: يَحْرُمُ / امر: حَرَمٌ / مصدر: تحریم) ١

تَخْرِيبٌ

خَرْجٌ: بِيَرْوُنْ رَفْت (مضارع: يَخْرُجُ /

امر: أَخْرُجُ / مصدر: خُرُوجٌ)

الْخَرِيفُ: پاییز

الْخَزَائِنَةُ: اینبار

الْخُشْرَانُ: زیان

الْخَسْبُ: چوب «جمع: الْأَخْسَاب»

خَشَقَ: فروتنی کرد

(مضارع: يَخْشَعُ / امر: إِخْشَعٌ / مصدر:

خُشوعٌ) ٤

الْخَطَاطُ: خطا «جمع: الْأَخْطَاء»

الْخُطْطَةُ: نقشه، برنامه «جمع:

الْخُطَطَ» ٥

الْخَطْطَيَّةُ: گناه، خططا «جمع: الْخَطَطِيَا»

خَفَضَ: تخفیف داد

(مضارع: يُخْفِضُ / امر: خَفَضٌ / مصدر:

تَخْفِيفٌ) ٦

الْخَفْيَيِّ: بینهان ≠ الظاهر ١

الْخَلَافُ: اختلاف

الْخَلَاقُ: بسیار آفریننده

الْخُلَّةُ: دوستی = الصداقۃ ≠ العداوة ٥

خَلْفُ: پشت = وراء ≠ امام

خَلْقَ: آفرید (مضارع: يَخْلُقُ / امر:

أَخْلُقُ / مصدر: خلق) ٧

الْخَمْسُ: یکپنجم

خَمْسَةُ, **خَمْسٌ**: پنج

الْخَمِيسُ, **يَوْمُ الْخَمِيسِ**: پنجشنبه

خَنْقَ: خفه کرد (مضارع: يَخْنُقُ) ٣

الْخَوْفُ: ترس، ترسیدن

خَيْرَ: اختیار داد

(مضارع: يُخَيِّرُ / امر: خَيَرٌ)

الْخَيْرُ: بهترین، خوبی

دَارَ: چرخید

(مضارع: يَدْرُرُ / مصدر: دَوْرَان)

دَبَرَ: سامان بخشید

(مضارع: يُدَبِّرُ / امر: دَبَرٌ / مصدر: تَدَبِّیر)

الْدَّاجَاجَةُ: مرغ

الْدَّخَانُ: دود

ذَابَ: ذوب شد (مضارع: يَذْوَبُ /

مصدر: ذَوْبٌ)

الْذَّاتَ: دارای

ذَاقَ: چشید

(مضارع: يَذْوَقُ / مصدر: ذَوْقٌ)

الْذَّاکِرَةُ: حافظه

ذاک: آن

الْذَّاهِبُ: رفته

الْذَّيْبَابُ: مگس

الذگر: نر

ذَكَرُ: یاد کرد

(مضارع: يَذْكُرُ / امر: أَذْكُرُ / مصدر:

ذِكْرٌ) ≠ نَسِيَّ

الْذَّكَرِيَّةُ: خاطره «جمع: الْذَّكَرِيَّاتِ»

ذلک: آن «منذک»

الْذَّئْبُ: دُم «جمع: الْذَّئْنَابِ»

الذنبل: گتاب «جمع: الْذَّنْبُ» = إِثْمٌ

ذو: دارای

ذَهَبَ: رفت

(مضارع: يَذْهَبُ / امر: إِذْهَبٌ / مصدر:

ذهاب)

الْذَّهَبُ: طلا

الْذَّئْبُ: گرگ «جمع: الْذَّئْبَ»

ر

الْرَّابِعَةُ: چهارم

رَاجَعَ: مراجعت کرد

(مضارع: يَرْجِعُ / امر: راجع / مصدر:

مُراجعةً) ٥

الْرَّاحِمُ: رحم کننده

الْرَّأْسُ: سر «جمع: الْرُّؤُوسِ»

الْرَّاسِبُ: مردود ≠ الْنَّاصِحُ

الْرَّاقِدُ: بسترنی، خوابیده = الْتَّائِم

رَأَى: دَيَّد (مضارع: يَرَى / مصدر: رُؤْيَة)

آلرای: نظر، فکر

الْرَّائِحَةُ: بو «جمع: الْرَّوَائِحِ»

الْرَّائِعُ: جالب

رُبَّ: چه بسا

الْرَّبِيعُ: بهار

رَجا: امید داشت

دَخَلَ: داخل شد

(مضارع: يَدْخُلُ / امر: أَدْخُلُ / مصدر:

دُخُولٌ)

الذخیل: وارد شده ٧

الْدُّرُّ: مروارید «جمع: الْدُّرَرِ»

الْدَرْاسَةُ: درس خواندن، بررسی و

پژوهش

(الْدُّرَاسِيٰ: تحصیلی)

دَرَسَ: درس خواند

(مضارع: يَدْرُسُ / امر: أَدْرِسُ / مصدر:

درسته و درس)

دَرَسَ دَادَ

(مضارع: يُدْرِسُ / امر: دَرْسٌ / مصدر:

تدریس)

الْدُّرُّيَيِّ: درخشان ٣

دَعَاءُ: فرا خواند، دعا کرد، دعوت کرد

(مضارع: يَدْعُو / امر: أَدْعُ / مصدر:

دعاه و دعوة)

دَفَعَ: دورکرد، پرداخت، هُل داد

(مضارع: يَدْفَعُ / امر: دَفَعٌ / مصدر:

دَفْعَةٍ) ٦

دَلَّ: راهنمایی کرد

(مضارع: يَدْلِلُ / مصدر: دَلَّةٌ)

الْدَلَّفِينَ: دلفین «جمع: الْدَّلَّافِينِ»

الْدَلِيلُ: راهنما «جمع: الْدَّلِيلَةُ، الْأَدَلَاءُ»

الْدَّلَمُ: خون

الْدَمَمُعُ: اشک «جمع: الْدَّمَمُوعِ»

دَنَا: نزدیک شد (مضارع: يَدْنُو)

الْدَوَامُ: ساعت کار

الْدَوْرُ: نقش

الْدَوْرَانَ: چرخیدن

الْدَوْلَةُ: کشور، حکومت

(جمع: الْدُّولَةِ)

دُونَ: بدون

دونَ آن: بـ آنکه

الْدَهْرُ: روزگار

الْدَيْبَاجُ: ابریشم ٧

ذ

ذا: این «منْ ذا: این کیست؟»

سَأْل : پرسید، درخواست کرد
 (مضارع: یَسْأَلُ / مصدر: سُؤال) ≠
أَجَابَ
سَامَحَ : گذشت کرد، بخشید
 (مضارع: يُسامِح / امر: سامِح / مصدر: مُسامِحة)
مُسَامِحة
سَاوَى : برابر بود
 (مضارع: يُساوِي / مصدر: مُساواة)
السَّائِقَ : رگدشگر
 «جمع: السَّائِقُونَ وَ الْسَّيَاح»
السَّائِقَ : راننده «جمع: السَّوَاق»
السَّائِلَ : مایع، پُرسشگر
سَبَّ : دشنام داد
 (مضارع: يَسْبُ / مصدر: سَبَّ)
سَبَبَ : سبب شد
 (مضارع: يُسْبِبُ / امر: سَبَبْ) ۳
السَّبِّتَ : یوم السَّبِّت : شنبه
سَبَحَ : به پاک یاد کرد
 (مضارع: يُسْبِحُ / امر: سَبَحُ / مصدر: تسبیح)
سَبْعَةَ : سبیع : هفت
سَبْعِينَ ، سَبْعُونَ : هفتاد
سَقَقَ : پیشی گرفت (مضارع: يَسْقِيقُ) ۲
السَّبُورَةَ : تخته سیاه ۲
سَتَّةَ : سیث : شش
سَتَّرَ : پوشاند، پنهان کرد
 (مضارع: يَسْتَرُ / امر: أَسْتَرُ)
سَجَدَ : سجد کرد
 (مضارع: يَسْجُدُ / امر: أَسْجُدُ / مصدر: سُجُود)
سَجَلَ : ثبت کرد
 (مضارع: يُسْجِلُ / امر: سَجَلُ / مصدر:
 تسجيـل) ۳
السَّاحَابَ : ابر = الْغَيْم
سَحَبَ : کشید
 (مضارع: يَسْحَبُ / امر: إِسْحَبْ)
السَّخَاءَ ، **السَّخَاوَةَ** : بخشندگی
سَخِيرٌ مِنْ : مسخره کرد
 (مضارع: يَسْخَرُ / مصدر: سُخْرِيَّة) ۱
السَّدَّيدَ : درست و استوار ۴
السَّرْوَالَ : شلوار «جمع: السَّراويل»

ز

زَادَ : زیاد کرد، زیاد شد
 (مضارع: يَزِيدُ / مصدر: زِيَادَة)
زَانَ : زینت داد
 (مضارع: يَزِينُ / مصدر: زَيْنَ) ۵
الزَّاوِيَةَ : گوشه «جمع: الْرَّوَايَا»
زَائِدَ : به اضافه +
الزُّبَيْدَةَ : کرده
الرُّجَاجَ ، **الرُّجَاجَةَ** : شیشه
الرُّزَاعِيَ : کشاورزی
زَرَعَ : کاشت (مضارع: يَزْرُعُ / امر:
 إِرْزَعُ / مصدر: زَرْع)
الرُّكَامَ : سرماخوردگی شدید ۷
الرُّكَلَ : لغزش ۴
الرَّمَيْلَ : هم شاگردی، همکار
 «جمع: الرَّمَلَاءَ»
الرُّوَجَ : شوهر
الرُّوْجَةَ : همسر
الرَّهْرَهَ : شکوفه، گل
 «الرَّهْرَهَ» : یک شکوفه، یک گل / جمع:
 «الأَرْهَارَ»
الرُّؤْيَتَ : روغن «جمع: الْرُّؤُوتَ»

س

سَوْفَ : بر سر فعل مضارع
 نشانه آینده
سَاءَ : بد شد (مضارع: يَسُوءُ) ۱
السَّابِعَ ، **السَّابِعَةَ** : هفتم
السَّاحَةَ : حیاط، میدان
السَّادِسَ ، **السَّادِسَةَ** : ششم
سَارَ : به راه افتاد، حرکت کرد
 (مضارع: يَسِيرُ / مصدر: سَيْر)
سَاعَدَ : کمک کرد
 (مضارع: يُسَاعِدُ / امر: سَاعِدُ / مصدر:
 مُسَاعَدَة)
سَافَرَ : سفر کرد
 (مضارع: يُسَافِرُ / امر: سَافِرُ / مصدر: مُسَافَرَة)
سَاقَ : رانندگی کرد
 (مضارع: يَسْوَقُ / مصدر: سَوْق) ۵

(مضارع: يَرجُو / مصدر: رَجَاء)
رَجَاءً : لطفاً
رَجَعَ : برگشت
 (مضارع: يَرْجِعُ / امر: إِرْجِعُ / مصدر:
 رُجُوع)
الرَّجُلَ : مرد، انسان «جمع: الْرُّجَالَ»
رَحْبَ : خوشامد گفت
 (مضارع: يُرْحَبُ / امر: رَحْبُ / مصدر:
 تَرْحِيب)
رَحْمَ : رحم کرد
 (مضارع: يَرْحُمُ / امر: إِرْحُمُ / مصدر: رَحْمَة)
رَحِيصَ : ارزان ≠ الْخَالِي، غالٍ
الرُّزَزَ ، **اللَّازَرَ** : برنج
رَزَقَ روزِي داد (مضارع: يَرْزُقُ / امر:
 أَرْزُقُ / مصدر: رِزْق) ۰
الرَّسَالَةَ : نامه «جمع: الْرَّسَائِلَ»
رَسَمَ : نقاشی کرد (مضارع: يَرْسُمُ /
 امر: أَرْسُمُ / مصدر: رَسْم)
الرَّصِيدَ : اعتبار مالی، داشتن شارژ
رَضِيَ : خشنود شد
 (مضارع: يَرْضِيُ / مصدر: رِضا)
الرَّفَاتَ : استخوان پوسیده
رَفَقَ : نیازدیرفت
 (مضارع: يَرْقَضُ / امر: أَرْقَضُ / مصدر:
 رَضْق) ≠ قبـل
رَفَعَ : بالا برد، برداشت
 (مضارع: يَرْفَعُ / امر: إِرْفَعُ / مصدر: رَفْع)
رَقَدَ : بستـری شد، خوابید
 (مضارع: يَرْقَدُ / امر: أَرْقَدُ) = نام
رَكَبَ : سوار شد
 (مضارع: يَرْكَبُ / امر: إِرْكَبُ / مصدر:
 رُکوب)
الرَّكْبَانَ : کاروان شتر یا اسـب سواران
الرِّيَاضَةَ : ورزش
الرِّيَاضِيَ : ورزشکار
الرِّيَاحَ : باد «جمع: الْرِّيَاحَ»
الرَّئِيْسِيَّ : اصلی

شَرَح : شرح داد
 (مضارع: يَشْرُح / امر: إِشْرَح / مصدر: شَرْحٌ)
الشَّرَرَة : زيانة آتش
الشَّرَسْفَ : ملafe « جمع: الشَّرَاشِفَ »
الشَّرْطَيِ : پليس
الشَّرْطَةِ : اداره پليس
شَفَق : مشترف فرموده، افتخار داد
 (مضارع: يَشْرُفُ / امر: شَرْفٌ / مصدر:
 شَرِيفٌ)
الشَّرِكَةِ : شركة
الشَّرِيقَةِ : سيم کارت
الشَّعْبَ : ملت « جمع: الشَّعوبَ »
شَعَرِ بِ : احساس...کرد
 (مضارع: يَسْعُرُ / امر: أُشْعُرُ / مصدر:
 شُعورٌ)
الشَّفَاقَةِ : بدختي ≠ آلسعادة
شكَ : شکایت کرد
 (مضارع: يَشْكُو / مصدر: شکایة)
شَكَرِ : تشكير کرد
 (ام: أشکر / مصدر: شُكْرٌ)
شُكْرًا جَزِيلًا : بسيار سپاسگزارم
شَكَلِ : تشكيل داد
 (مضارع: يَسْكُلُ / امر: شَكَلُ / مصدر:
 ٦ تشكيل)
الشَّلَالِ : ابشار « جمع: الشَّلالاتَ »
شَمَ : بوبيد (مضارع: يَسْمُ / مصدر: شَمٌ)
الشَّمَسِ : خورشيد
الشَّهَادَةِ : مدرك ٦
الشَّهَدَهِ : عسل
الشَّهْرِ : ماه « جمع: الشَّهور و الشَّهْرُ »

ص

الصادقِ : راستگو ≠ الکاذب
صارَ شد (مضارع: يَصِيرُ) = أضْبَعَ
الصادقة : سان = القاعدة
الصالح : درستکار
صباحُ الْخَيْرِ، صباحُ النُّورِ : صبح به خير
الصَّحَّةِ : تندريستي = آلسلامه
الصَّحِيفَةِ : روزنامه « جمع: الصَّحفَ »
(الصَّحِيفَةُ الْجَدَارِيَّةِ : روزنامه دیواری)

السوقِ : بازار « جمع: الأَسْوَاقِ »
الشَّهْلُ : آسان ≠ الصَّعب
السياجِ : برجین ٣
السيارةِ : خودرو
سيارةُ الْأَجْرَةِ : تاكسي
السيدِ : آقا « جمع: الـسَّادَهَ »
السَّيْدَةِ : خانم
السَّيْئَةِ : بدی، گناه

ش

شاءَ : خواست (مضارع: يَشَاءُ)
الشَّابِ : جوان « جمع: الشَّبابَ »
الشارعِ : خيابان « جمع: الشَّوارعَ »
شارکِ : شرکت کرد
 (مضارع: يُشَارِكُ / امر: شارک / مصدر:
 مُشارکَةٌ)
الشاطئِ : ساحل « جمع: الشَّواطِئِ »
شاهدَهِ : دید
 (مضارع: يُشَاهِدُ / امر: شاهِدٌ / مصدر:
 مُشاهَدَه)
الشَّاپِيِ : چای
الشَّابَابِ : دوره جوانی، جوانان
»مفرد: الشَّابَابِ«
شَيْعَ : سیر شد
 (مضارع: يَسْيَعُ / امر: إِسْيَعُ / مصدر: شَيْعَ)
الشبَّكةِ : تور
الشَّتَاءِ : زمستان
الشَّجَرِ : درخت « جمع: الأَشْجَارِ »
الشَّجَرَةِ : يك درخت « جمع: الشَّجَرَاتِ »
شَجَعَ : تشويق کرد (مضارع:
 يُشْجِعُ / امر: شَجَعٌ / مصدر: تَشْجِيع)
شَحَنَ : شارک کرد
 (مضارع: يَشْحَنُ / امر: إِشْحَنُ)
الشَّخْنُ : شارژ کردن
الشَّراءِ : خربیدن ≠ الْبَيْع
شَرابِ : نوشیدنی، شربت
»جمع: الأَشْرَابَ«
شَرِبَ : نوشید
 (مضارع: يَشْرُبُ / امر: إِشْرَبٌ / مصدر:
 شُربٌ)

السَّرِيرِ : تخت « جمع: الـسَّرَرَةُ و السَّرُرُ »
السَّعْرَ : قيمة « جمع: الأَسْعَارِ »
السَّفَرَةِ : سفر
السَّفَرَةُ الْعِلْمِيَّةِ : گرداش علمي
السَّفَيْنَةِ : کشتی
»جمع: السُّفُنُ و السَّفَاتِينَ«
سَكَتَ : ساكت شد
 (مضارع: يَسْكُتُ / امر: أُسْكُتُ / مصدر:
 سُکوت)
سَكَنَ : زندگی کرد (مضارع: يَسْكُنُ /
 امر: أُسْكُنُ / مصدر: سُکون)
سلُ : بیس (إِسْلَلَ)
سلَمِ : سالم ماند
 (مضارع: يَسْلَمُ / امر: إِسْلَمٌ / مصدر: سلامه)
سلَمَ : سلام کرد، تحويل داد
 (مضارع: يُسْلَمُ / امر: سَلَمٌ / مصدر:
 تسلیم)
السَّلَمِيِ : مُسَالِمَتَ أمِيز
السَّلَمِ : الصلح
السَّلْوَكِ : رفتار ٢
السَّمَاءِ : آسمان « جمع: سماوات »
السَّمَاءُويِ : آسماني
سَمَحَ لِ : به ... اجازه داد
 (مضارع: يَسْمَحُ / امر: إِسْمَحُ)
سَمَعَ : شنید (مضارع: يَسْمَعُ / امر:
 إِسْمَعُ / مصدر: سَمْعٌ)
السَّمَكَةِ : يك ماهي « جمع:
السَّمَكَاتِ »
السَّمَمَكِ : ماهي « جمع: الأَسْمَاكِ »
سَمَكُ الْقَرْبَشِ : كوسه ماهي
سَمَّيِ : نامید، نام داد (مضارع: يُسْمِي /
 مصدر: تَسْمِيَة)
السَّنَنِ : دندان « جمع: الأَسْنَانِ »
السَّنَةِ : سال
»جمع: السَّنَوَاتِ، السَّنَنِ« = العام
السَّنَوَيِ : سالانه
السَّوَءَ : بدی، بد
السَّوَاءِ : يکسان
السَّوَارِ : دستبند « جمع: الأَسْوَارِ »
السَّوْدَاءِ : سیاه (مؤثث الأسود)

الْطُفُولَة: كودك = صغر / ≠ كبر
الْطَلَب: درخواست کرد
(مضارع: يطلبُ / أمر: أطلبُ / مصدر: طلب)

طوبی ل: خوشابه حال ۴

الطَّيَار

خلبان

الظَّيْر: پرندگان

ظ

الظاهِرة: پدیده «جمع: الظواهر»

الظَّامِن

تاریکی

ظلم: ستم کرد

(مضارع: يظلمُ / مصدر: ظُلم)

الظلمة: تاریکی «جمع: ظلمات» ≠
النور، الضوء

ظَنَنَ

گمان کرد

(مضارع: يظنُ / مصدر: ظنَّ)

ظهَرَ: آشکار شد

(مضارع: يظهرُ / مصدر: ظهور)

ع

عَابَ: عيب جویی کرد، عیب دار کرد
(مضارع: يعيبُ / مصدر: عَيْبٌ) ۱

العادی: دشمن، تجاوزگر «جمع:
الْعُدَاةَ = العَدُو»

عَادَ: پناه بُرُد (مضارع: يعودُ)

عاَشَ: زندگی کرد

(مضارع: يعيشُ / مصدر: عَيْشٌ و معيشة)

الْعَشِيرَةُ، الْعَشِيرَةَ: دهم

الْعَالَمُ: جهان

الْعَالَمَيْنَ: جهانیان

الْعَامَ: سال «جمع: الْعُوَامَ»

(الْعَامُ الدَّرَاسِيُّ: سال تحصیلی) = السَّنَةَ

عَامل: کارگر «جمع: الْعَمَالَ»

عَاهَة: پیمان بست

(مضارع: يعاهدُ / أمر: عاهدٌ / مصدر:

مُعاهدة) ۵

الْعَبَاءَةَ: چادر

الْعَبْدَ: بنده «جمع: الْعَبَادَ»

عَبَرَ: از راه

عَبَرَ: عبور کرد

الظين: چین

ض

صَحَّكَ: خنديد

(مضارع: يَصْحَّكُ / أمر: إِصْحَّكُ / مصدر:

صَحِّكَ)

صَرَّ: زيان رسائـل (مضارع: يَصْرُّ /

مصدر: ضَرَّ) ۲

صَرَبَتْ: زد (مضارع: يَصْرِبُ / أمر:

إِصْرَبُ / مصدر: ضَرْبٌ)

صَعْ: بگذار ← وَصَعَ، يَصَعُ

صَعْفَ: برابر «يُعْقِنَينِ: وَوْ بِابِر»

صَغَطُ الدَّمَ: فشار خون

صَلَّ: گمراه شد (مضارع: يَصْلِلُ)

صَمَّ: در بر گفت (مضارع: يَصْمُمُ) ۷

صَمِّنَ: ضمامت کرد (مضارع: يَصْمَمُ /

مصدر: ضمام) ۵

الصَّوْءَ: نور «جمع: الْأَصْوَاءَ»

الضَّيَاءَ: روشنایی

الضَّيَافَةَ: مهمانی

الضَّيْفَ: مهمان «جمع: الْضَّيْوفَ»

ط

الظَّازَجَ: تازه

الظَّاقِهَةُ الْكَهْرَائِيَّهُ: نیروی برق

الظَّالِبَ: داش آموز، دانشجو

«جمع: الطَّلَابُ»

الظَّاَئِرَ: پرنده «جمع: الْطَّيْرُ»

طَائِرَه: هوایپما «جمع: الْطَّائِراتُ»

طَبُّ الْعَيْونَ: چشم پرشكى

الظَّابِخَ: آشپز

طَبَخَ: بخت (مضارع: يَطْبُخُ / أمر:

أَطْبُخُ / مصدر: طَبَخٌ)

طَبَعَ: چاپ کرد (مضارع: يَطْبَعُ / أمر:

إِطْبَعُ / مصدر: طَبَعٌ)

طَرَدَ: با تندی راند (مضارع: يَطْرُدُ /

أمر: أَطْرُدُ / مصدر: طَرَدٌ)

طَرَقَ: کویید (مضارع: يَطْرُقُ / أمر:

أَطْرُقُ / مصدر: طَرَقٌ)

الظَّعَامَ: خوراک «جمع: الْأَطْعَمَةَ»

الصَّخْرَ: صخره

الصُّدَاعَ: سردرد

الصَّدَاقَهَ: دوستی ≠ العداوة

الصَّدَرَ: سینه «جمع: الْصَّدُورُ»

صَدَقَ: باور کرد

(مضارع: يَصْدُقُ / أمر: صَدْقٌ / مصدر:

تصدیق)

صَدَقَ: راست گفت

(مضارع: يَصْدُقُ / أمر: أَصْدُقٌ / مصدر:

صِدقٌ)

الصَّدِيقَهَ: دوست «جمع: الْأَصْدِيقَاءَ»

≠ العدو

صَرَخَ: فریاد زد

(مضارع: يَصْرُخُ / أمر: أَصْرُخُ)

صَعَدَ: بالا رفت

(مضارع: يَصْعَدُ / أمر: إِصْعَدٌ / مصدر:

صعود)

الصَّعُوبَهَ: سختی ≠ السُّهُوبَهَ ۵

الصَّغَرَ: کودک، کوچکی ≠ الْكِبِيرَ

الصَّغِيرَ: کوچک ≠ الکبیر

الصَّفَفَ: کلاس، ردیف

«جمع: الْصُّنُوفُ»

صَفَرَ: سوت زد (مضارع: يَصْفِرُ / أمر:

إِصْفَرُ / مصدر: صَفِيرٌ)

الصَّلَاهَ: نماز

صَلَحَ: تعییر کرد

(مضارع: يَصْلَحُ / أمر: صَلَحٌ / مصدر: تصليح)

الصَّمَدَ: بني نیاز ۶

الصَّنَاعَهَ: صنعت «الاصناعية: صنعتی»

صَنَعَ: ساخت (مضارع: يَصْنَعُ / أمر:

إِصْنَعُ / مصدر: صُنْعٌ)

الصَّوْرَهَ: عکس «جمع: الصُّورَ»

الصَّوْمُ: روزه ۰

الصَّيَاهَهَ: نگهداري، تعمیرات

الصَّيَادَلَيَهَ: داروخانه دار ۵

الصَّيَادَلَيهَ: داروخانه ۵

صَيَّرَ: گردانید (مضارع: يُصَيِّرُ / أمر:

صَيِّرُ)

الصَّيَيفَ: تابستان

الْعَيْنُ : جشم، جسمه «جمع: العيون»	(مضارع: يَعْيِنُ / امر: عَيْنٌ / مصدر: تَعْيِينٌ)
عَيْنٌ : مشخص كرد	
(مضارع: يُعْيِنُ / امر: عَيْنٌ / مصدر: تَعْيِينٌ)	
غ	
الْأَغْبَاءُ : جنگل	
الْأَغْرَاءُ : حمله	
الْأَغْازِ : کاز «جمع: الغازات» ۳	
الْأَغْلَى ، غال: گران ≠ آرژیخیص	
الْأَغْيَاةُ : پایان، هدف	
غَدًا: فردا	
الْأَعْدَاءُ : ناهار	
الْأَغْدَاءُ: آغاز روز	
الْأَغْرَابُ : کلاغ	
غَرَسٌ : کاشت	
(مضارع: يَعْغِسُ / امر: أغْرسٌ / مصدر: غَرسٌ)	
الْغَرْسُ: نهال ۳	
الْأَغْرِفَةُ : اتاق «جمع: الْعَرْفَ»	
غَرَقٌ : غرق شد (مضارع: يَغْرُقُ / مصدر: غرق)	
الْأَعْزَالُ: آهو «جمع: الْغَرِّلَانْ»	
غَسْلٌ : شُسْت	
(مضارع: يَعْغِسُلُ / امر: إغْسِلٌ / مصدر: غَسْلٌ)	
الْأَغْصَنُ : شاخه	
«جمع: الْغُصُونُ وَ الْأَغْصَانُ»	
غَضِيبٌ : خشمگین شد	
(مضارع: يَعْغِضُ / امر: إغْضَبٌ / مصدر: غَضِيبٌ)	
غَفَرٌ : آمرزید	
(مضارع: يَغْفِرُ / امر: إغْفِرٌ / مصدر: غُفران و مَغْفِرَةٌ)	
غَلَبٌ : چیره شد	
(مضارع: يَعْلَبُ / امر: إغْلِبٌ / مصدر: غَلَبةٌ) ۱	
غَنَّى : آواز خواند (مضارع: يَعْنَى)	
غَيْرٌ : تغيير داد	
(مضارع: يُغَيِّرُ / امر: غَيْرٌ / مصدر:	

عَصَمٌ : عصبي / مصدر: مَعْصِيَةٌ ۲	(مضارع: يَعْصِي / مصدر: مَعْصِيَةٌ ۲)
عَطَرٌ : معطر كرد	(مضارع: يُعَطِّرُ / امر: عَطَرٌ / مصدر: تَعْطِيرٌ)
عَفَا : يخفى	(مضارع: يَعْفُو / مصدر: عَفْوٌ)
عَفْوًا: بخشيد	
الْأَعْلَمُ : بِرَجْمٍ «جمع: الْأَعْلَامُ»	
عَلَمٌ : دانست	(مضارع: يَعْلَمُ / امر: إعْلَمٌ / مصدر: عِلْمٌ / امر: يَاد داد)
عَلَمٌ: بِرَجْمٍ «جمع: الْأَعْلَامُ»	(مضارع: يَعْلَمُ / امر: عِلْمٌ / مصدر: تَعْلِيمٌ)
عَلَىٰ: بر، روی	
عَلَىٰ الْيَسَارِ: سمت چپ	
عَلَىٰ الْيَمِينِ: سمت راست	
عَلَىٰ امْتِدَادِ: در امتداد	
عَصُورٌ: جمع عصر	
عَلَيْكِ بِ: بر تو لازم است، تو باید	
الْعَمَارَةُ: ساختمان	
عَمَلٌ : انجام داد، کار کرد	
(مضارع: يَعْمَلُ / امر: إعْمَلٌ / مصدر: عَمَلٌ)	
الْعَمُودُ : ستون «جمع: الْأَعْمَدةَ»	
الْعَمِيلُ : مزدور «جمع: الْعُمَلَاءَ»	
عَنْ: درباره، از	
الْعِنْبُ: انگور	
عَنْدَ: هنگام، نزد، داشتن «عِنْدِي»	
دَارِمٌ / عِنْدَ الْحَاجَةِ: هنگام نیاز / عِنْدَ	
صَدِيقِي: نزد دوستم	
عِنْدَمَا: وقت که	
عِنْدِنِدِي: در این هنگام، آنگاه	
عَوَّةٌ : عادت داد	
(مضارع: يَعْوَدُ / امر: عَوَّدٌ / مصدر: تَعْوِيدٌ) ۴	
عَوْضٌ : جبران کرد	
(مضارع: يَعْوَضُ / امر: عَوْضٌ / مصدر: تَعْوِيسٌ)	
الْعَوْشُ: زندگی	
عَصَى : نافرمانی کرد	
(مضارع: يَعْبُرُ / امر: أَعْبُرُ / مصدر: عَبْرٌ)	
الْعَبْرَةُ : پند «جمع: الْعِبَرَ»	
الْعَتِيقُ : كنه	
الْعَجْبُ : خودپسندی ۱	
عَجَزٌ : ناتوان شد	
(مضارع: يَعْجِزُ / مصدر: عَجْزٌ)	
الْعَجِينُ : خمیر	
عَدَّ : به شمار آورد، شُمُرَد	(مضارع: يَعْدُ) ۶
الْعَدَادَةُ : دشمنی ≠ الصداقت	
الْعِدَةُ : چند ۵	
الْعَدُوُ : دشمن «جمع: الْأَعْدَاءَ»	
الْعَدْوَانُ : دشمن ≠ الصداقت	
عَذَبٌ : عذاب داد	
(مضارع: يَعْذَبُ / امر: عَذَبٌ / مصدر: تعذيب)	
الْعَرَبَةُ : واگن، گاری	
عَرَضٌ : در معرض گذاشت	
(مضارع: يَعْرَضُ / امر: عَرَضٌ / مصدر: تعریض) ۴	
عَرَفٌ : شناخت، دانست	
(مضارع: يَعْرُفُ / مصدر: عِرْفَان و مَعْرَفة)	
عَرَفَ عَلَىٰ : معرفی کرد	
(مضارع: يَعْرَفُ / امر: عَرَفٌ / مصدر: تعریف)	
عَزَّ، عَزَّةٌ	(اضجهندي)
عَزْلٌ	(برکنار کردن)
عَزَمٌ : تصمیم گرفت	
(مضارع: يَعْزِمُ / مصدر: عَزْمٌ)	
عَسَىٰ	(شاید، امید است = رُبَّما ۱)
الْعَعْشُ : لانه	
الْعَشَاءُ : شام	
الْعَشْبُ الْطَّبِيُّ : گیاه دارویی	
«جمع: الْأَعْشَابُ الطَّبِيَّةُ»	
عَشْر، عَشَّرَةٌ	(ده)
عَشْرُونَ، عِشْرِينَ	(بیست)
الْعَشِيشَةُ : آغاز شب	
عَصَفَ : وزید	(مضارع: يَعْصِفُ)
الْعَصْفُورُ : گیجشک «جمع: الْعَصَافِيرُ»	
عَصَىٰ	(نافرمانی کرد)

تَثْيِير

الْعَيْمُ : ابْر

«جَمْعُ الْعَيْمَ» = السَّحَاب

ف

فَ : پس، و

فَاتٌ : از دست رفت (مضارع:

يَقُوتُ / مصدر: قَوْتُ) ۵

أَفْلَارِغٌ : خالٍ ≠ مَمْلُوكٌ

الْفَاعِلُ : انجام‌دهنده

فَاقٌ : بتری یافت

(مضارع: يَفْوُقُ / مصدر: فَوْقُ)

الْفَاكِهَةُ : میوه «جمع: الْفَوَاكِهَةِ»

الْفَالِقُ : شکافنده ۳

الْفَائِزُ : برندے

فَتَحٌ : باز کرد

(مضارع: يَفْتَحُ / امر: إفْتَحُ / مصدر:

فَتْحٌ) ≠ أَعْلَقٌ

فَتْشٌ : بازرسی کرد

(مضارع: يُفْتَشُ / امر: فَتَشٌ / مصدر:

تَفْتِيشٌ)

فَحَاجَةً : ناگهان = بَعْتَدَةً

الْفَحْشُ : گفتار و کردار زشت ۴

فَحَصَ : معاینه کرد

(مضارع: يَفْحَصُ / امر: إفْحَصُ / مصدر:

فَحْصٌ)

الْفَحْرِيَّةُ : افتخاری ۶

الْفَرَاغُ : جای خالی

فَرَحٌ : خوشحال شد

(مضارع: يَفْرُحُ / امر: افْرُحُ / مصدر:

فَرَحٌ) ≠ حَرَّىَنَ

الْفَرْحُ : شاد ≠ الخَرِيزِين

الْفَرْخُ : جوجه «جمع: الْفِرَاخِ»

الْفَرَسُ : اسب «جمع: الْفَرَاسِ»

الْفُرْشَاهَةُ : مسوک

فَرَغٌ : خالی شد

(مضارع: يَفْرُغُ / مصدر: فَرَاغ)

فَرَقٌ : پراکنده ساخت

(مضارع: يُفَرِّقُ / امر: فَرَقُ / مصدر:

تَفَرِيقٌ)

ق

الْقَادِمُ : آینده

قَارَبٌ : نزدیک شد (مضارع: يُقَارِبُ /

مصدر: مُقارَبة) «ما يُقَارِبُ: نزدیک به» ۱

الْقَاطِعُ : بُرنده

قَاطِعُ الرِّجْمِ : بُرنده پیوند خویشان

الْقَاعَةُ : سالن = الْحَمَالَةُ

الْقَافِلَةُ : کاروان «جمع: الْقَوَافِلُ»

قالَ : كفت

(مضارع: يَقُولُ / امر: قُلُ / مصدر: قَوْلُ)

قالَ في تَقْسِيهِ : با خودش گفت

قامٌ : برخاست

(مضارع: يَقُومُ / امر: قُمُ / مصدر: قیام)

الْقَائِدُ : رهبر «جمع: الْقَادِهَ»

الْقَائِمُ : استوار، ایستاده

قائِمَةُ الشَّرَاثِ الْعَالَمِيِّ : ليست میراث

جهانی ۳

الْقُبْحُ : زشت ≠ الْجَمَالُ

قَبْلُ : بوسید

(مضارع: يَقْبَلُ / امر: قَبْلُ / مصدر:

تَقْبِيل)

قَبْلٌ : بِذِيرَفَت (مضارع: يَقْبُلُ / امر:

إِقْبَلُ / مصدر: قَبْول)

قَبْلُ أَسْبَوعٍ : یک هفته قبل

الْقَبِيْحُ : زشت

قدَّ : بر سر فعل مضارع به معنای

گاهی، شاید / بر سر ماضی برای

نزدیک ساختن زمان فعل به حال و

معادل ماضی نقلی است. ۱

قَدَرٌ : توانست

(مضارع: يَقْدِرُ / مصدر: قُدْرَة)

الْقَدْمُ : پا «جمع: الْأَقْدَامِ»

قَدْمٌ : تقديم کرد، پیش فرستاد

(مضارع: يُقَدِّمُ / امر: قَدَمُ / مصدر:

تقديم) ۲

قَدْفٌ : انداخت

(مضارع: يَقْدِنُ / امر: إِقْدَنُ)

قَرَأً : خواند (مضارع: يَقْرَأُ / امر:

إِقْرَأُ / مصدر: قِرَاءَة)

قَرَبٌ : نزدیک ساخت

(مضارع: يَقْرَبُ / امر: قَرَبُ / مصدر:

تَقْرِيب)

قَرَبٌ مِنْ : نزدیک شد به

(مضارع: يَقْرُبُ / امر: أَقْرَبُ / مصدر:

قُرْب و قُرْبَة)

قَرَرٌ : قرار گذاشت (مضارع: يَقْرَرُ)

الْقَرَيْبُ : نزدیک ≠ الْبَعْدِ

الْقَرْبَيْةُ : روسنا «جمع: الْقَرْبَى»

قَسْمٌ : تقسیم کرد

(مضارع: يَقْسِمُ / امر: قَسَمُ / مصدر:

تَقْرِيق)

الْمُسْتَعِين : باری جوینده
الْمُسْتَنْقَع : مُرْداب
الْمُسْتَوْصِف : درمانگاه
الْمُسَجَّل : دستگاه ضبط
الْمَسْرُور : خوشحال ≠ الْخَزِين
الْمِسْك : مُشك ٧
الْمُسْلِم : مسلمان
الْمَسْمُومَح : مجاز
مَسْؤُلُ الْإِسْبِقَالِ : مسئول پذیرش ٢
الْمُشَاغِب : شلوغ‌کننده و اخلاقگر
الْمُسْفِر : مدیر داخلی
الْمُشْكَاهَة : چراغدان ٣
الْمُشْمِش : زردآلو
الْمُصَاب : دچار شده ٧
الْمَصَانِع : انبارهای آب در بیان، کارخانه‌ها
الْمِصْبَاح : چراغ «جمع: الْمَصَابِح»
الْمُصْحَف : قران
الْمَصْنَع : کارخانه «جمع: الْمَصَانِع»
الْمَصِير : سرنوشت
مَضِي : گذشت (مضارع: يَمْفُي)
الْمُضِيء : نورانی
الْمُضِيَاف : مهمان‌دوست
الْمَضِيق : تنگه
الْمَطَار : فروگاه «جمع: الْمَطَارَات»
الْمَطْبَعَة : چاپخانه «جمع: الْمَطَابِع»
الْمَطَرُ : باران «جمع: الْمَطَارَ»
الْمَطْعُم : غذاخوری، رستوران «جمع: الْمَطَاعِم»
الْمُطَهَّر : پاک کننده مع = همراه، با
مَعَ الْأَسْفَ : متأسفانه
مَعَ السَّلَامَةِ : بهسلامت
مَعَ بَعْضِ : با همدیگر
مَعًا : با هم
الْمُعَاوَضَةِ : مخالفت ٥
الْمُعْجَجَةِ بِ : شیفتۀ ٦
مَعْجُونُ أَسْنَانِ : خمیر دندان
الْمُعَرَّبِ : عربی شده ٧
الْمُعَمَّرِ : کهن‌سال، سالخورد ٣

الْمَجْنُون : دیوانه
الْمَجْهُول : ناشناخته، گمنان
الْمُحَاصرَة : سخنرانی ٦
الْمُحَفَّظَة : استان، نگهداری
الْمُحَاوَلَة : تلاش = الْاجْتِهاد، الْسَّعْي
الْمُحدَّد : مشخص شده
الْمُحَرَّار : دماستنج ٥
الْمُحْمِل : کجاوه ١
الْمَحْمِدَةِ : ستایش «جمع: الْمَحَمَدِ»
الْمُحِيطُ الْهَادِيِّ : اقیانوس آرام ٣
الْمُحِيطُ الْأَطْسُوِيِّ : اقیانوس اطلس
الْمَخْبُوِءِ : پنهان = الْخَفِيِّ ٤
الْمُخَبَّرِ : آزمایشگاه
الْمَخْنَزِنِ : انبار «جمع: الْمَخَازِن»
الْمُخَضَّرِ : سرسیز ٧
الْمَدَّ : کشیدن، گسترشدن ٦
الْمُدَارَة : مدارک کردن
الْمَدْرَسَةِ : معلم
الْمَدِينَةِ : شهر «جمع: الْمُدُن»
الْمُرُّ : تاخ ٤
الْمَرْأَةِ (أَمْرَأَة) : زن
الْمُرَاجِعَةِ : دوره
الْمُرَاوِقَةِ : همراه
الْمَرْمَةَ : بار، دفعه
مَرْحَبًا بِكُمْ : خوش آمدید، درود بر شما
الْمَرْحَمَةِ : مهریانی
مَرَّ : تاخ کرد (مضارع: يَمْرُ / امر: مَرِّ)
مَرَضُ السُّكَّرِ : بیماری قند
الْمَرْضَى : بیماران «مفرد: الْمَرْضِ»
الْمَرْقَ : خوش
الْمَرْمَى : دروازه ٣
الْمُرُورِ : گذر کردن
الْمُرَارِعِ : کشاورز = الْتَّارِع، الْفَلَاح ٣
الْمُزَدَّحِمِ : شلوغ
الْمَسَاءِ : شب، بعد از ظهر
الْمُسَاعَدَةِ : کمک
الْمُسْتَشْرِقِ : خاورشناس ٦
الْمُسْتَشْفَىِ : بیمارستان
الْمُسْتَعِرِ : فروزان

م

ما : آنچه، هرچه
 ما : حرف نفی ماضی
 ما أَجْمَلَ : چه زیباست!
 ما يُكَبِّر : تو را چه می‌شود؟
 ما مِنْ : هیچ ... نیست ٣
 ما؟ : چه، چه چیز، چیست?
 الْمَاءِ : آب «جمع: الْمِيَاه»
مَاتَ مُرَد (مضارع: يَمْوُث / مصدر: مَوْت)
 ماذا : چه، چه چیز
الْمَامِشِيِّ : پیاده «جمع: الْمُشَاة»
الْمَائِدَةِ : سفرهای که غذا بر آن است.
 ما يَلِي : آنچه می‌آید
الْمَبَارَةِ : مسابقه
 «جمع: الْمُبَارَاتَ» ٣
الْمَبْيَنِ : آشکار
الْمَنْجَرَ : مغاره ١
الْمَتَحَفِ : موزه
الْمُتَفَرِّجِ : تماشاچی ٣
 متى : چه وقت
الْمَثَالِيِّ : نمونه
الْمُجَالَسَةِ : همنشینی
الْمُجْتَهَدِ : کوشان
الْمُجْجَدِ : کوشان
الْمُجَرَّبِ : آزموده
الْمُجَحَّفِ : خشک شده

إِنْرُول / مصدر: **نُرُول**)
نُرُولُ الْمَطَرِ : بارش باران
النِّسَاء : زنان
سَيِّي : فراموش کرد
 (مضارع: يَسِّي / مصدر: نِسْيَان)
النِّشَاط : فعالیت
النِّشَاطِيَّة : بنشاط، فعلاء
النِّصْنَص : متن «جمع: نصوص»
نَصْحٌ : پندداد (مضارع: يَنْصَحُ / أمر: إِنْصَحُ)
نَصَرٌ : ياری کرد
 (مضارع: يَنْصُرُ / أمر: أَنْصُرُ / مصدر: نَصْر)
النَّفَرُ : تر و تازه
نَطْقٌ : بر زبان آورد
 (مضارع: يَنْطِقُ / أمر: إِنْطَقُ / مصدر:
 نُطْقٌ) ٧
النَّظَرُ : نگاه
نَظَرٌ : نگاه
نَظَرٌ : تمیز کرد
 (مضارع: يَنْظُرُ / أمر: أَنْظُرُ / مصدر: نَظَر)
نَظْفٌ : تمیز کرد
 (مضارع: يَنْظُفُ / أمر: نَظْفٌ / مصدر:
 تنظیف) ٧
النَّظَفِيَّة : پاکیزه
نَعْمٌ : به
النَّعْمَة : نعمت
 «جمع: النَّعْمُ والنَّعْمَ»
النَّفَايَاة : زیاله
النَّفَسُ : خود، همان
نَفَعٌ : سود رساند
 (مضارع: يَنْفَعُ / أمر: إِنْفَعُ / مصدر: نَفْع)
النَّفَقَة : هزینه
نَفَقَشٌ : کم شد
 (مضارع: يَنْفَقُ / مصدر: نَفْقَش و نَفْقَشان)
نَقْلٌ : منتقل کرد
 (مضارع: يَنْقُلُ / أمر: أَنْقُلُ / مصدر:
 نَقْلٌ) ٧
النَّقْوَدُ : بول، پولها
نَمَاء : رشد کرد (مضارع: يَنْمُو)
النَّمَمَلَة : مورچه
النَّوْعِيَّة : نوع، جنس ١
النَّوْمُ : خواب

الْمَوْتُ : مرگ ≠ **الْحَيَاة**
الْمَوْسُوَّة : دانشنامه
الْمَوْظَفُ : کارمند
الْمَوْعِدُ : وقت «جمع: المَوَاعِد»
الْمُهَدِّي : آرامبخش
الْمِهْرَاجَان : جشنواره
الْمُهِمَّةُ الْإِادَرِيَّة : مأموریت اداری
الْمِهَنَةُ : شغل «جمع: الْمِهَنَّ»
الْمِيَّتُ : مُرده «جمع: الْمِوَاتَ»،
الْمَوْتَىٰ ≠ **الْحَيَّ** ١
الْمَيَّتُ : مُرده «جمع: الْمَوْتَىٰ» ٢
الْمِيزَانُ : ترازو «جمع: الْمَوَازِينُ» ١
ن
نَـا : مـان ، ما
النَّاجِحُ : موفق، پیروز
نَاجٌ : شیون کرد
 (مضارع: يَنْجُحُ / مصدر: نَوْج)
نَادِي : صدا زد
 (مضارع: يَنْوَدِي / مصدر: مُنَادَاة)
النَّارُ : آتش
النَّاسُ : مردم
النَّافِذَةُ : پنجه «جمع: الْنَّوَافِذُ»
نَاقِصٌ : منهاج
نَالَ : به دست آورد، دست یافت
 (مضارع: يَنْتَلُ / مصدر: نَيَلُ) ٥
النَّائِمُ : خوابیده «جمع: الْنَّيَامُ»
النَّبَاتُ : گیاه «جمع: النَّبَاتَاتُ»
نَيَّتَ : رواید (مضارع: يَنْبُتُ) ٣
نَجَحَ : موفق شد
 (مضارع: يَنْجُحُ / أمر: إِنْجَحُ / مصدر: نَجَاح)
النَّجَمُ : ستاره
 «جمع: النَّجْوُمُ و النَّجْمُ»
النَّحْسَانُ : مس
نَحْنُ : ما
نَحْوٌ : سمت
نَدَبٌ : فرا خواند (مضارع: يَنْدُبُ) ٥
نَدِمٌ : پشیمان شد (مضارع: يَنْدَمُ /
 مصدر: نَدَمَة و نَدَم)
نَرَلٌ : پایین آمد (مضارع: يَنْزِلُ / أمر:

الْمِفْتَاح : کلید «جمع: الْمَفَاتِيحُ»
الْمُفَرَّدَاتُ : واژگان ٧
الْمُفَرِّشُ : پوشیده
الْمُقَابِلَةُ : مصاحبه ٦
الْمَقَالُ : گفتار = **الْقَوْلُ**, **الْكَلَامُ** ٥
الْمَكْتَبَةُ : کتابخانه «جمع:
 الْمَكَاتِبُ و الْمَكَاتِبُ»
الْمُكَرَّمُ : گرامی
الْمُكَيْفُ، مُكَيْفُ الْهَوَاءُ : کولر
مَلَأً: پر کرد (مضارع: يَمْلأ / أمر: إِمْلَأ)
الْمَلَاسِ : لباسها
الْمَلْعُوبُ : زمین بازی، ورزشگاه
 «جمع: الْمَلَعَبُ»
الْمَلَعِيبُ : الْمَلَعِيبُ (الملعيب الریاضی: ورزشگاه) ٣
الْمَلَفُ : پرونده
الْمَلَكُ : پادشاه «جمع: الْمُلُوكُ»
مَلَكٌ : مالک شد، فرمانروایی کرد
 (مضارع: يَسْمَلُكُ / مصدر: مُلَكُ)
الْمَلَوْثُ : آلوده کننده ٣
الْمَلِيجُ : بانمک
مِمًا : مِنْ + ما: از آنچه
الْمَمَرُ : گذرگاه، راهرو
مَمَرُ الْمُنْشَأَةِ : گذرگاه پیاده
الْمُمَرَّضُ : پرستار
الْمَمْزُوجُ : درآمیخته
الْمَمْلُوَةِ بِ : پُر از
مِنْ : از
مِنْ : چه کسی، چه کسانی، هر کس،
 کسی که
مِنْ أَيْنَ : از کجا، اهل کجا
مِنْ دُونِ اللَّهِ : به جای خدا، به غیر خدا
مِنْ فَضْلِكَ : خواهشمندم
مُنْدُ : از هنگام ٦
الْمَنْشَفَةُ : حواله
الْمَنْضَدَةُ : میز
مُنْظَمَةُ الْأَمْمِ الْمُتَّحِدَةِ : سازمان ملل
 متعدد
الْمَنْقَذُ : نجات دهنده
الْمَنْهَمُ : ریزان
الْمَوَاصِفَاتُ : ویژگی ها ٣

(مضارع: يَهُرُبُ / امر: أَهْرُبُ)

هُلْ : آیا

هَلْكَ : مُرِدٌ، هَلَاكٌ شد

(مضارع: يَهَلِّكُ / مصدر: هَلَاك)

هُمْ : يَشَانٍ، - آنها «مذَّكر»

هُمْ : آنها، يَشَانٍ «مذَّكر»

هَمْهَا : يَشَانٍ، - آن دو، - آنها «مُثْنَى»

هُمْ : آن دو، آنها

هَمْسَ : آهَسْتَه سخن گفت

(مضارع: يَهَمِّسُ) ۲

هَنْنَ : يَشَانٍ، - آنها «مُؤْنَثٌ»

هُنْنَ : آنها، يَشَانٍ «مُؤْنَثٌ»

هُنْا : اینجا

هُنَاكَ : آنجا

هُوَ : او «مذَّكر»

هُولَاءِ : اینان

هِيَ : او «مُؤْنَثٌ»

هَيَّأً : تَهَيَّهَ كَد

(مضارع: يَهَيِّئُ / امر: هَيَّئٌ / مصدر: تَهَيِّئَةً)

ي

يَ : مَمِّ ، - من

يَا : ای

يَائِيَتَنِي : ای کاش من!

الْيَيدَ : دست

«جمع: الْيَيدِي / جمع الجمع: الْيَادِي»

يَسَارَ : چپ

يَمِينَ : راست

الْيَيْتُوبُعَ : جوی پرآب، چشمہ

«جمع: الْيَتَابِعَ»

يَوْجَدُ : وجود دارد

الْيَوْمُ : امروز، روز «جمع: الْيَامَ»

يَئِيسَ : نالمید شد

(مضارع: يَيَّاسُ / مصدر: يَيَّاسٌ)

وَصَفَ : وصف کرد

(مضارع: يَصِفُ / مصدر: وَصْفٌ)

الْوَصْفَةُ : نسخه

وَصَلَ : رسید

(مضارع: يَصِلُ / مصدر: وَصْلٌ)

وَضَعَ : گذاشت

(مضارع: يَضَعُ / مصدر: وَضْعٌ)

وَقْفَأَلٰ : بر اساسِ ۷

وَقَّيٌّ : كامل کرد (مضارع: يُوقِّيٌّ) ۲

الْوَقَائِيَةُ : پیشگیری

وَقَعَ : واقع شد، اتفاق افتاد، افتاد

(مضارع: يَقَعُ / مصدر: وَقْعٌ)

وَقَفَ : ایستاد

(مضارع: يَقْفُ / مصدر: وَقْفٌ)

الْوَكْنَةُ : لانه «جمع: الْوُكَنَاتَ»

الْوَلَدُ : پس، فرزند «جمع: الْأَوْلَادَ»

وَلَدٌ زَالِيدٌ (مضارع: يَلِدُ / مصدر: ولادة) ۶

الْوَلِيُّ : یار «جمع: الْأَوْلَاءِ»

ه

هُ : شَ ، - او، - آن «مذَّكر»

هَا : شَ ، - او، - آن «مُؤْنَثٌ»

هَاتَانِ : این دو، اینها، «مُؤْنَثٌ»

الْهَاتِفُ : تلفن «جمع: الْهَوَافِنَ»

الْهَاتِفُ الْجَوَالُ : تلفن همراه

الْهَادِئُ : آرام

هَامَ : تشنہ و سرگردان شد (مضارع: يَهِيمُ)

هَجَرُ : جدا شد

(مضارع: يَهَجُّرُ / امر: أَهْجُرُ / مصدر:

هَجَرُ و هَجْرَانٌ)

هَجَمَ : حمله کرد

(مضارع: يَهَجُّمُ / امر: أَهْجُمُ / مصدر:

هُجُومٌ)

الْهَدْفُ : گل (در فوتیال) ۳

هَدَى : راهنمایی کرد (مضارع:

يَهَدِي / مصدر: هدایة)

هَذَا : این «مذَّكر»

هَذَانِ : این دو، اینها «مذَّكر»

هَذِهِ : این «مُؤْنَثٌ»

هَرَبَ : فرار کرد

الْنَّوَى : هسته «واحد آن: الْنَّوَا» ۳

الْنَّهَارُ : روز

الْنَّهَايَةُ : پیان ≠ الْبِدَائَةُ

نَهَبَ : به تاراج بُرد (مضارع: يَنْهَبُ)

الْنَّهَرُ : رودخانه «جمع: الْأَنْهَارُ»

نَهَضَ : برخاست (مضارع: يَنْهَضُ)

وَلَوْ : اگرچه

الْوَاجِبُ : تکلیف «جمع: الْوَاجِبات»

واجَهَ : رویه رو شد

(مضارع: يُوَاجِحُ / امر: واجِهٌ / مصدر:

مواجَهَةٌ) ۵

واحد، واحدَة : يک

الْوَاسِعُ : گستره

وافقَ : موافقَتَ کرد

(مضارع: يُوَافِقُ / امر: وافقٌ / مصدر:

موافقَةٌ) ۶

الْوَاقِفُ : ایستاده

الْوَالِدُ : پدر = الْأَبُ

الْوَالِدَةُ : مادر = الْأُمُّ

الْوَالِدَيْنِ، الْوَالِدَيْنِ : پدر و مادر

وَجَدَ : پیدا کرد

(مضارع: يَجِدُ / مصدر: وُجُودٌ)

الْوَجَعُ : درد = الْأَلَمُ

الْوَجْهُ : چهره «جمع: الْوُجُوهَ»

الْوَحْدَةُ : تهایی، همبستگی

وَحْدَكَ : تو به تنهایی

الْوَحِيدُ : تنهای

الْوُدُّ : عشق

وَدَعَ : رهاکرد (مضارع: يَدَعُ / امر: دَعَ) ۴

ورَاءَ : پشت ≠ آمام

وَرَثَ : به ارت گذاشت

(مضارع: يَوْرُثُ / امر: وَرَثَ / مصدر: تواریث)

الْوَرَدَ : گل «الْوَرَدَةِ : یک گل»

الْوَرَعَ : پارسایی

الْوَرَقَ : برگ «جمع: الْأَوْرَاقَ»

وَرَعَ : پخش کرد

(مضارع: يَوْرُعُ / امر: وَرَعَ / مصدر:

توزیع) ۵

سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی جهت ایفای نقش خطیر خود در اجرای سند تحول آموزش و پرورش و برنامه درسی ملی، مشارکت معلمان را به عنوان سیاست اجرایی مهم دنبال می‌نماید. برای تحقق این امر با بهره‌مندی هوشمندانه از فرسته‌های فناوری‌های نوین در اقدامی نوآورانه سامانه تعاملی برخط اعتبارسنجی کتاب‌های نوگاشت راه اندازی شد تا با دریافت نظرات معلمان درباره کتاب‌های درسی نوگاشت کیفیت تولیدات سازمان را بهبود بخشد و محتواهای کتاب‌های درسی را در اولین چاپ سپاری با کمترین اشکال به داشن آموزان و معلمان ارجمند تقدیم نماید. در انجام مطلوب فرآیند اعتبارسنجی همکاران گروه تحلیل محتواه آموزشی و پرورشی، گروه‌های آموزشی، دبیرخانه راهبری دروس در استان‌ها، شورای هماهنگی تأثیف دفاتر، دبیرخانه پروژه اعتبارسنجی سازمان در هماهنگی و اجرا، نقش سازنده‌ای را داشتند. ضمن ارج نهادن به تلاش همکاران شرکت‌کننده در فرآیند اعتبارسنجی، اسمی دبیران و هنرآموزانی که تلاش مضاعی را در این زمینه داشته و با ارائه نظرات خود سازمان را در بهبود محتواه این کتاب یاری کرده‌اند به شرح زیر اعلام می‌نماید.

اسمی دبیران و هنرآموزان شرکت‌کننده در اعتبارسنجی کتاب عربی زبان قرآن با کد ۱۱۱۲۰۶

ردیف	نام و نام خانوادگی	استان محل خدمت	ردیف	نام و نام خانوادگی	استان محل خدمت
۱	حمدی قلندریان	خراسان رضوی	۲۴	اسماعیل ربابی	کرمان
۲	مهردی شفابی	آذربایجان شرقی	۲۵	سید صدرالدین جنید	مرکز
۳	حکیمه حسن‌زاده جعفری	کرمان	۲۶	امنه آقایی نعمتی	شهر تهران
۴	یوسف فاضل	گلستان	۲۷	علی یاززلو	گلستان
۵	زهره آذری	کردستان	۲۸	مصطفی احمدپناه	سمنان
۶	یعقوبیلی آقاطلی پور	آذربایجان شرقی	۲۹	محمد داوریناهی	خراسان شمالی
۷	طهمورث سلیمانی	کردستان	۳۰	محمد‌مهند سربلند	خراسان رضوی
۸	شکوفه کمانی	مرکزی	۳۱	علیرضا صیاد	خراسان شمالی
۹	فاطمه رامشی	کرمانشاه	۳۲	شهلا اسماعیلیان	اصفهان
۱۰	زهرا علی‌ابادی	خراسان جنوبی	۳۳	حسن علی شریتدار	سمنان
۱۱	زهرا سالک‌نژاد	فارس	۳۴	فاطمه یوسف‌زاد	شهر تهران
۱۲	طیبه احمدپور	خراسان جنوبی	۳۵	ابراهیم علی دوستی شهرکی	چهارمحال بختیاری
۱۳	فریده ناطق خشنود	گلستان	۳۶	میهستی رایگان	لرستان
۱۴	سمیره داراخانی	ایلام	۳۷	اکبر میرکی پور	هرمزگان
۱۵	آذر صمدی طاقانکی	چهارمحال و بختیاری	۳۸	حسین منصوری	اصفهان
۱۶	حسرو گروسی	کرمانشاه	۳۹	فاطمه عامری	قم
۱۷	مرجان کرد	خوزستان	۴۰	پانته‌آ امیر پاشایی	شهر تهران
۱۸	طیبه عباسی	فارس	۴۱	عبدالله اخلاصی	قزوین
۱۹	سهیلا ملایی یگانه	زنجان	۴۲	محمد تقی جهانی مهر	همدان
۲۰	معصومه ملکی	شهرستان‌های تهران	۴۳	هوشتنگ جعفر دوست	گیلان
۲۱	سیمین پروازیان	اصفهان	۴۴	رسول خمر	سیستان و بلوچستان
۲۲	حکیمه ایرانمنش	هرمزگان	۴۵	اسکندر حسین‌زاده	شهر تهران
۲۳	لیلا اسدیرقی	آذربایجان غربی	۴۶	سهیلا اکبری	کهکیلویه و بویراحمد

۱- نَسْتَوْدِعُ: می‌سپاریم ۲- تَلْتَقِي: دیدار می‌کنیم ۳- نَتَمَّنِي: آرزو می‌کنیم
 أَلْهَا الْأَحَبَاءُ، نَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهُ، إِلَى اللَّقاءِ،
 سَتَلْتَقِي بِكُمْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ فِي الصَّفَّ الثَّانِي عَشَرَ،
 نَتَمَّنِي لَكُمُ السَّجَاجَ، مَعَ السَّلَامَةِ،
 فِي أَمَانِ اللَّهِ.

